

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie P · número 99

Ple del Parlament

Sessió 46, segona reunió, dimecres 3 de juny de 2026

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Sessió 46.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn ****. Presideix el president del Parlament, acompanyat

de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa la secretària general, la lletrada major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat d el conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Es reprèn la sessió.

Abans de començar la sessió de control, vull compartir amb vostès una informació amb una idea colpidora que és la que ens han traslladat els organitzadors de la campanya de la qual els vull parlar: una de cada quatre persones tindrà al llarg de la

seva vida un ictus. Avui, la Fundació Ictus organitza en el Parlament de Catalunya una jornada informativa per a conscienciar sobre la prevenció, l'actuació i el suport a les persones afectades per un ictus. A la sala 10, a la sala de baix, hi ha preparat tot un equip per poder atendre, donar informació, fins i tot controlar alguns paràmetres de diputats i diputades i del conjunt del personal del Parlament. Per tant, els convido a que, en la mesura de les seves possibilitats, trobin un petit moment per poder anar a la sala 10 i per poder escoltar els consells i per poder rebre aquesta atenció, sobretot en l'àmbit de la prevenció. No és una qüestió menor. Potser seran cinc minuts extraordinàriament ben invertits.

Comencem la sessió de control... Evidentment agrair a la Fundació Ictus la seva disponibilitat a venir avui aquí al Parlament de Catalunya a fer aquesta campanya de prevenció.

Comencem la sessió de control amb les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els darrers esdeveniments polítics

317-00272/15

La primera és sobre els darrers esdeveniments polítics, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Bon dia. President Illa, el PSOE està enfangat fins al coll i alguns, com Zapatero, fins a les celles. Però el seu problema sobretot és que el fang ja ha arribat a Catalunya, al PSC. Des de Zapatero amb Huawei i Hard Rock fins a la seua pròpia campanya electoral. Catalunya necessita i mereix explicacions. I vostè calla una vegada més. Junts fa dies que exigim que comparega al Parlament, però vostè s'hi nega, amb la complicitat d'Esquerra Republicana i dels Comuns, com va passar ahir a la Junta de Portaveus.

I ens preguntem per què. Per què s'amaga? Intenta tapar alguna cosa, president? És urgent que done la cara aquí. Fins quan estarà instal·lat en el silenci i en la propaganda? Qui no dona explicacions fa més grans les sospites.

El president

Senyor president, des dels companys de la Mesa em fan avinent que el cronòmetre no surt a les pantalles... (*Veus de fons.*) Ara sí? Perfecte. Doncs ja ho tenim controlat.

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Moltes gràcies, senyor president. Senyora Mònica Sales: i qui no escolta o no vol escoltar les explicacions quan es donen i es mou per rumors i per maledicències fa encara un pitjor favor a les institucions i a la política.

El conseller Dalmau ha donat explicacions en aquesta cambra sobre el contracte que ha fet el Govern de Catalunya per estendre, per ampliar la xarxa de fibra òptica que connecta tots els centres de la Generalitat. S'hi han presentat quatre empreses, tres d'elles –tres d'elles– amb tecnologia Huawei, respectant fil per randa les normatives europees en matèria de seguretat. Una d'elles, l'adjudicatària, és una empresa catalana, Sirt, una UTE liderada per una empresa catalana.

Quines explicacions més vol? Quines explicacions més necessita? S'han donat en seu parlamentària. Les han escoltat? Les han valorat?

Respecte a la campanya del PSC i a la meva campanya a les eleccions de 2024, està tota la documentació dipositada a la Sindicatura de Comptes, tota. I la comparació en l'informe de la Sindicatura de Comptes respecte a altres campanyes, permeti'm que ho digui amb tota humilitat, és favorable al meu partit. Què més vol que faci? Què més vol que digui? Quines explicacions més necessita? Està auditat a la Sindicatura de Comptes.

El país va endavant. Si us plau, siguem seriosos i anem per feina.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

President, nosaltres som seriosos i per això li exigim explicacions a vostè aquí, en seu parlamentària, perquè no parlem de *fake news*, almenys deu jutges investiguen la presumpta corrupció del PSOE. I, per tant, deixeu d'intentar vendre el que no és i

aparque el victimisme. Explique's aquí d'una vegada, perquè són necessàries les seues explicacions en seu parlamentària per la intensa activitat que vostè té a la Xina i per aquest contracte de 127 milions que el Govern ha signat amb Huawei, tot i els advertiments de la Unió Europea sobre aquesta empresa. O és que els catalans hem de pensar que la mà de Zapatero hi podria tenir alguna cosa a veure? Què té a dir vostè, a més a més, de les presumptes comissions que Zapatero volia cobrar per la construcció del Hard Rock? Aquest projecte va provocar eleccions anticipades a Catalunya i ens preguntem si només hi havia discrepància política o si hi havia també altres interessos foscos.

I què té a dir en seu parlamentària sobre la petició judicial de documentació sobre la campanya que a vostè el va portar a ser president de la Generalitat? Pot garantir aquí avui que van actuar sense cap pràctica irregular? Quantes preguntes sense resposta, quants silencis eixordadors, quantes ombres al seu voltant, president. I el pitjor de tot és que vostè actua com si no passés res, com si no anés amb vostè.

Transparència, president, i comparega, comparega al Parlament ja.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Actuo amb la tranquil·litat de qui s'ha comportat correctament en tot moment i circumstància. Actuo amb tota transparència, dono totes les explicacions. Si algú no les vol escoltar, tenim un problema, però sobretot el que no vol escoltar; no jo, que dono totes les explicacions en seu parlamentària i on convingui.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els darrers esdeveniments polítics

317-00271/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president. President Illa, recorda quan deia «tot el respecte pel poder judicial i no hi ha molt més a dir»? Perquè fa pocs dies vostè declarava: «Respecto la justícia, però no soc ingenu, sé distingir entre el que és una coincidència i una casualitat del que no ho és.» Poden semblar dues frases iguals, però hi ha matisos importants. A la primera, es referia al nostre company Ruben Wagensberg quan no podia ocupar el seu escó perquè estava acusat de terrorisme. En la segona, reaccionava al degoteig de causes judicials que estan acorralant el Partit Socialista. Curiosa manera de valorar la justícia i la presumpció d'innocència en funció de qui siguin els afectats, no troba?

Nosaltres coneixem massa bé la manera d'actuar d'una part de la judicatura com per confiar-hi. Però al mateix temps sempre denunciarem i aïllarem els corruptes, perquè la corrupció és una línia vermella.

Per cert, recorden amb qui es manifestaven vostès el 2017?, com van donar suport al 155?, com duien al Tribunal Constitucional acords de la Mesa del Parlament?, o com ens miraven quan denunciàvem una causa general o investigacions prospectives? Vostès, president, sabien aleshores que tot responia a una persecució política, però van triar girar-nos l'esquena. Nosaltres no ho farem. Denunciarem sempre aquest tipus d'atacs i muntatges quan es donin, però els exigim dues coses. La primera, cau i net amb la corrupció, apartin les pomes podrides, totes, perquè a nosaltres ens van intentar encolomar casos de corrupció i no van trobar absolutament res. Poden dir el mateix vostès?

I la segona, si realment creuen que pateixen *lawfare* i que s'estan utilitzant mètodes no democràtics per fer caure un govern, siguin valents i actuïn, perquè si juguen amb les regles del règim del 78 acabaran malament. Ja ho estan veient. Impulsin les mesures de democratització reals del sistema. Si ho fan, nosaltres hi serem. Però tinguin clar que el principal dèficit democràtic continua sent el no reconeixement del dret a l'autodeterminació i l'existència d'un conflicte polític entre Catalunya i l'Estat.

I justament ara, president, que fa dos anys de l'aprovació de la llei d'amnistia, que la mateixa judicatura prevaricadora té bloquejada, el commino no només a exigir la seva plena aplicació, sinó a anar més enllà.

President, miri'ns als ulls i digui'ns si la causa general que ens ha perseguit als independentistes l'última dècada és deguda a les nostres posicions polítiques sens cap mena de dubte, com va dir vostè ara fa dies referint-se als seus companys de partit. Ho pot reconèixer, president?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyor Jové, mirant-li als ulls: la corrupció és una línia vermella per a la meva formació política i per a mi mateix. I es combat de dues maneres: amb totes les mesures possibles per prevenir-la i amb tota la contundència, la màxima contundència quan es detecta. Així ens hem comportat i així ens seguirem comportant des de la meva formació política i jo mateix.

Respecte a les altres qüestions que vostè ha mencionat, efectivament, jo demano respecte pel poder judicial i per la justícia. També he demanat respecte pels altres poders, en particular pel poder legislatiu. I també he demanat l'aplicació d'allò que ha acordat el poder legislatiu, en particular la llei d'amnistia, des del primer dia, i ho segueixo fent i ho seguiré fent fins que no sigui plenament efectiva.

I també demano i he demanat respecte per la presumpció d'innocència. Sempre i en tot moment –sempre i en tot moment–, perquè és una conquesta de l'estat de dret bàsica i crec que alguns corren massa a fer certes afirmacions quan encara estem a l'inici de processos judicials.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00270/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. ¿Sigue atribuyendo las acusaciones de corrupción de su partido a inventos de la «fachosfera»?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Segueixo dient que el meu partit, que és el PSC, està lliure de corrupció.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. De todas las informaciones que han ido apareciendo en los últimos tiempos, sorprende especialmente comprobar lo mucho que se parecen Salvador Illa y José Luis Rodríguez Zapatero, un Zapatero al que el señor Illa continúa defendiendo con ahínco, a pesar de que el más elemental sentido común

Fitxer 046_2PLE2

invitaría, como mínimo, a la prudencia. Tanto se parecen ustedes dos que podríamos aplicarles aquello de «Zapatero-Illa, separados al nacer». Ambos se presentan ante la sociedad mansos, llenos de buenismo, pura perversidad de terciopelo. Cuando alguien les acusa de algo, activan la cursilería a todo gas. «Frente a la extrema derecha, extrema esperanza», soltó el otro día el señor Illa. Aunque cabe decir que aún le queda mucho para igualar a su amigo Zapatero y su legendario: «La tierra le pertenece al viento».

Pero le guste o no, señor Illa, empieza a quedar claro que ni Zapatero era Bambi ni usted es el yerno ideal. Ya puede usted amenazarme todo lo que quiera cuando explico estas cosas. Mire cómo tiemblo, pero mi obligación es decirle la verdad. No

me corresponde a mi decidir si usted es o no cómplice de esas corruptelas, esto solo un juez lo puede dictaminar. Pero sí es mi deber, mi obligación decirle claramente que es usted políticamente responsable –repito, políticamente responsable– de haberse mezclado con Ábalos, con Koldo, con Cerdán, con el Chili, con Salazar, y ahora vete a saber cómo acaba el asunto Zapatero, aunque muy buena pinta, no tiene. Que cada palo aguante su vela. Lo decimos muchas veces aquí, pero en este caso, señor Illa, es su palo y es su vela.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Senyor president... No pateixi per les veles que ha d'aguantar el meu pal, que les aguanti i les aguantarà bé. Vostè n'ha d'aguantar bastantes, bastantes més que les meves. No sé si m'assemblo o no –no he tingut mai aquesta pretensió, encara tinc un punt d'humilitat– al president Zapatero. En tot cas, no em molesta que m'hi compari. Em preocuparia molt més que em comparés amb el senyor Aznar, amb qui vostè té bastantes semblances.

Jo, de totes formes, avui, per no perdre la cortesia, l'anava a felicitar perquè, després de vuit anys, –vaja rècord– el Partit Popular de Catalunya celebrarà un congrés. Vuit anys, no és poc. No és poc temps sense celebrar un congrés. I vostè en serà el màxim responsable perquè és l'únic candidat. Enhorabona! Vostè va dir que amb Junts ni a cobrar una herència. Alguns del seu partit volien fer més coses amb Junts. Houston, *tenemos un problema*.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00267/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, a raíz de la publicación de las cloacas socialistas, usted ha dicho en numerosas ocasiones que sabe distinguir lo que es una casualidad de lo que no lo es. Pues bien, yo le voy a dar cuatro hechos y usted me dice si es una casualidad o es una coincidencia.

Puente China España Comercio SL es una empresa que es dedicaba a vender mecheros, relojes, monopatines y que, de la noche a la mañana, se convirtió en proveedor de material sanitario, en el momento en que estalló la pandemia. El ministerio que usted dirigía le adjudica hasta 21 millones de euros con contratos a dedo.

Hecho dos, la propietaria de la empresa, la señora Liling Qi, es la que impulsó un proyecto de viviendas de lujo, la Roca Golf Resort, en la Roca del Vallés, cuando usted estaba liderando ese municipio. Un proyecto, por cierto, que fue paralizado por la concesión de permisos de manera ilegal que, curiosamente, fue desbloqueado en las últimas elecciones municipales tras un acuerdo entre el PSC y Junts.

Tres, la Señora Liling Qi constituyó la Cámara de Comercio del área China Shenzhen no en Barcelona o en el Consulado chino. No, no. Lo hizo también en la Roca del Vallés. Y esta señora, Liling Qi, creó un lobby empresarial conocido como Puente China; por cierto, unos eventos a los que ustedes todos los socialistas acuden como invitados de honor cada año.

Una sola casualidad, señor Illa, puede ser posible, pero cuatro juntas constituye un patrón. Por eso quiero que me responda tres cosas. Uno, ¿qué relación tiene usted con esta empresaria china? Dos, ¿a cambio de qué tanto trato de favor? Y tres, está señora Liling Qi ¿es la que Koldo llamaba Chili?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

No hi ha hagut cap relació ni cap tracte de favor a cap empresa, en particular en la que vostè menciona. He assistit, com molts altres representants polítics, a l'any nou

xinès, quan ho ha celebrat aquesta empresa. I el meu partit no s'ha finançat irregularment amb préstecs d'Hongria.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Usted contesta con mentiras para no responder sus verdades, pero ya le anuncio que, como usted no quiere contestar en sede parlamentaria, hoy mismo vamos a registrar la solicitud de su testifical en el caso de corrupción del Partido Socialista y de financiación ilegal. Porque sí, los catalanes, como el resto de España, señor Illa, queremos saber por qué privilegian a ciertas empresas, por qué privilegian a ciertos lobbys, a cambio de qué y por cuánto dinero, señor Illa.

¿Sabe qué pasa? Que, como usted decía en Tarragona, al final la verdad siempre acaba saliendo a la luz, ¿verdad? Sino que se lo pregunten a Santos Cerdán, a Zapatero, a Ábalos o a Koldo. Y sí, al final, la única casualidad, señor Illa, ¿sabe cuál será? Encontrar a un solo líder socialista que no mienta o que no robe.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Parlo amb la tranquil·litat del qui diu la veritat i no té res a amagar. Faig la política al Parlament i al carrer, no als jutjats com fan vostè. El seu camí no porta enlloc. El meu, bastant lluny.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00268/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. President, Catalunya per fi tindrà pressupostos i això implica que el govern ha de fer bàsicament dues coses. La primera és complir amb els acords i la segona és deixar de decebre a la ciutadania, perquè tenim molts problemes en habitatge, en rodalies, en servei públic, també en desigualtat, perquè generem molta riquesa, és cert, però cada vegada està concentrada en més poques mans. I, per tant, el govern s'ha de plantar i ser valent davant d'aquells que s'estan forrant a costa de tots.

Miri, a Catalunya n'hi ha un milió i mig de persones que viuen en situació de pobresa energètica. Fins ara, a Catalunya teníem un escut, que era la Llei 24/2015, una llei que va ser impulsada pels moviments socials i que ha evitat fins a 200.000 talls de subministrament. Però la setmana passada el Tribunal Constitucional va decidir tombar dos articles, que eren els que obligaven a les energètiques a consultar a Serveis Socials abans de tallar l'aigua, el gas o la llum.

Avui a les onze i mitja tenen vostès una reunió a la Taula de la Pobresa Energètica i li diem, primer, l'única proposta del Govern no pot ser senzillament dir que la gent s'apanyi i que tramiti el bo social elèctric, perquè el Govern ha d'acompanyar, ja que el huitanta-set per cent dels possibles beneficiaris ni tan sols han començat els tràmits.

Segon, la Generalitat ha de designar amb urgència l'òrgan que ha de recollir les notificacions de talls de subministrament, perquè és la millor manera d'evitar d'evitar-los. I tercer, president, a l'acord de pressupostos, nosaltres teníem –entre l'acord que té el Govern i els comuns– que el Govern català impulsarà el fons d'atenció solidària per rescatar les famílies en situació de pobresa energètica i que ho farà abans de l'estiu. Per tant, ara el que toca és que el Govern obligui a les energètiques a posar també milions –els que calguin– a aquest fons, perquè el que no pot ser és que mentre la gent s'està congelant a l'hivern i ofegant a l'estiu, Endesa estigui fent 2.200 milions d'euros de benefici i Iberdrola, 6.000.

I un últim apunt d'actualitat, miri, president, Zapatero i Sánchez van massa tard en donar explicacions. I això és un problema per Espanya, però també és un problema per Catalunya, perquè estem d'acord en que hi ha *lawfare*. Però no tot és *lawfare* i, per tant, li demanem que els insti a donar explicacions com més aviat millor.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Començant pel final, tant de bo totes les formacions polítiques, quan es troben en situacions com les que ens trobem nosaltres, donessin explicacions amb la rapidesa i la transparència amb què ho està fent i reaccionessin com està reaccionant el partit socialista. El president Sánchez donarà explicacions i el president Zapatero donarà explicacions.

En segon lloc, estic d'acord amb vostè en què el pressupost és una bona notícia. Proporciona estabilitat a Catalunya i, naturalment, com sempre hem fet i seguirem fent, els acords als que arribem els complirem. Jo mateix m'he reunit no la setmana passada ni fa dues setmanes, fa gairebé un mes, amb les empreses energètiques. Jo mateix ho he fet, quan va començar el conflicte d'Ormuz. I li he demanat que reactivem i impulsem i dediquem més recursos a combatre la pobresa energètica. I he de dir que he trobat una bona receptivitat. A la reunió que hi haurà ara, el Govern posarà damunt de la taula les opcions que hi ha. El bo social és una opció. No dic que no haguem d'anar més enllà, és una opció i té recorregut per endavant. Per tant, en aquest sentit, el compromís del Govern de treballar per posar les eines damunt de la taula necessàries per combatre la pobresa energètica.

I última reflexió, el preu de l'energia. L'electricitat a casa nostra és una tercera part del preu de l'energia d'electricitat a Itàlia i la meitat d'Alemanya. Qui ho diria? Qui ho hagués dit fa vint anys? Això sap per què és? Una qüestió que em sembla que estem d'acord la seva formació política i la meua: les energies renovables, impulsem-les, impulsem-les, impulsem-les, perquè al final és el que ens proporciona un preu de

l'energia més econòmic. I en matèria tant de combatre la pobresa energètica com de competitivitat, és una bona notícia per a Catalunya.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00269/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

President, quina valoració en fa de les polítiques per lluitar contra els delictes d'odi, el racisme i el feixisme a Catalunya?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Que cal impulsar-les i cal fer tot el que es pugui fer en aquest àmbit perquè és una xacra per la nostra societat. Les expressions d'odi i els delictes d'odi i aquelles persones, formacions i organitzacions que les promouen i les defensen. Em trobarà sempre al seu costat per combatre-les.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Miri, li ho dic perquè sembla que s'apliqui una doble vara a l'hora de mesurar. Veiem com sistemàticament s'aplica la llei mordassa, la qual vostès van prometre derogar, posant centenars de multes a les persones que defensen drets, sigui l'habitatge, la pagesia, els docents, els independentistes, els sindicalistes i alhora, per altre costat, veiem com, per quart any consecutiu, celebrem a Catalunya i es converteix en el centre del neonazisme, concretament un festival de grups internacionals d'aquesta ideologia que s'han trobat a Santa Susanna amb total impunitat i permissivitat.

Sembla increïble, però ben cert, cap administració ha gosat actuar. Ens preguntem si per complaure el sector turístic de la zona, que estava encantat amb l'assistència de centenars de neonazis als seus hotels i a l'oci nocturn, o senzillament perquè vostès són incapaços d'actuar. Sorprèn que no hagin aplicat la llei sobre espectacles públics que tan exigent és amb els ajuntaments i les entitats. Sorprèn que davant un clar discurs d'enaltiment del franquisme i el racisme no siguin capaços de prohibir l'acte apel·lant, per exemple, a la Llei de Memòria Democràtica. Sorprèn la seva efectivitat i repressió amb els moviments populars en defensa dels drets i alhora la seva deixadesa a l'hora d'actuar contra els que difonen odi i volen treure els drets de la majoria. Sorprèn els seus discursos abrandats contra els partits d'extrema dreta aquí al Parlament i que després siguin incapaços d'aturar una trobada de neonazis al nostre país.

Mirin, per aturar el feixisme, calen polítiques valentes que garanteixin drets, per exemple, els drets dels veïns i les veïnes del Maresme a anar tranquils pels seus carrers i aquest cap de setmana no ha estat així. Quan es permeten actes il·legals, discursos d'odi i racisme, ells avancen i es creuen impunes. President, fets i no paraules. Garanteixi ara i aquí que aquest serà el darrer cop que Catalunya serà la vergonya d'Europa, permetent un concert internacional neonazi.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El Govern no actua en cap cas, tampoc en aquest, amb una doble vara de mesurar. El Govern té posició clara respecte als discursos que generen odi a Catalunya i actua sempre, i ho seguirà fent en el marc de la llei. Potser que posem el focus i l'atenció en aquells que permeten que es faci aquest consell. Tenia la responsabilitat, com a administració municipal, d'evitar-ho.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00266/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

L'única resposta que han tingut les esquerres cada cop que es plantejava un repte era la

Fitxer 046_2PLE3

immigració, manca de treballadors; immigració, manca de cotitzants; immigració, baixa natalitat autòctona; immigració, problemes per pagar les pensions; immigració. Han percebut i venut la immigració com la solució màgica a tots els mals que ens afligien i no s'han estat d'assenyalar i criminalitzar a qui amb la seva recepta arbitrària hi albirava un seriós problema. Avui sabem, gràcies a l'informe sobre integració laboral de les persones migrades elaborat pel Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya i gràcies a l'informe Fènix, elaborat per economistes de prestigi, que els treballadors estrangers que vostès alegrement han importat a cabassos tenen salaris inferiors als dels treballadors autòctons, una temporalitat molt més elevada, més precarietat, més atur i feines menys qualificades i més mal retribuïdes. A les dades purament econòmiques cal afegir-hi altres dinàmiques vinculades a la immigració massiva i invasiva que patim. El creixement desmesurat de robatoris, violacions i assassinats, l'avenç descontrolat de la misogínia i l'homofòbia i la proliferació de contracomunitats hermètiques que qüestionen les nostres lleis mentre cerquen escletxes legals per enjoncar-nos tribunals religiosos. En poques paraules, no han importat talent ni riquesa, com prometien; han importat pobresa, violència i costums retrògrads i medievals que posen en risc la nostra civilització i el nostre model de vida.

Avui, l'estat del benestar que els nostres avantpassats van garantir amb dos jornals a la fàbrica, trontolla assetjat per centenars de milers d'immigrants que no produeixen al mateix ritme que gasten i que suposen una càrrega social i criminal inassumible per a la societat catalana. Però vostès s'entesten a capbussar-se més i més en la tragèdia. La pregunta és: saben alguna cosa que la resta desconeguem? Tenen informació privilegiada que els permeti ser optimistes davant aquest caos en què vivim

immersos? O tanta frivolitat i tranquil·litat es deuen només a l'enriquiment personal ja consolidat i als quatre escortes que els esperen a baix la porta. Es pot dirigir un país sent aliè a la realitat?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. La resposta que des de posicions progressistes i les polítiques que impulsem per donar resposta a les necessitats de la gent consisteixen en apujar salaris, en fer polítiques d'habitatge perquè tothom pugui tenir accés a un habitatge digne, en garantir el poder adquisitiu de les pensions, en donar permisos de paternitat... Perquè per tenir fills i per formar una família s'ha de tenir un sostre on viure, s'ha de tenir garantida una sanitat pública, s'ha de tenir un permís de paternitat i s'ha de tenir la garantia que quan un acabi la seva vida laboral tindrà una pensió digna. Això és el que fem des de l'esquerra. Coses que vostè, per cert, discuteix o hi és completament aliena.

I la informació privilegiada que jo tinc consisteix i prové d'un lloc molt senzill, a l'abast de tothom: de trepitjar el país. I em trobo amb energia, amb ganes de tirar el país endavant, amb en projectes vius i per això dic que Catalunya sortirà endavant malgrat vostè.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Vostès no han calculat quina aportació genera la immigració i quin cost ocasiona al nostre estat del benestar. Si ho haguessin fet, serien d'Aliança Catalana.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Ho hem fet, ho hem calculat, els números surten i per això no som de cap altre partit que del nostre. Confondre l'estat del benestar amb un salari subvencionat és un greu, greu error.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política

317-00265/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

(Ferran Pedret i Santos intervé sense fer ús del micròfon.)

Senyor diputat, si li sembla, utilitzi el *micro*, si pot, de la seva... Endavant.

Ferran Pedret i Santos

Molt bé. Ara se sent millor? Sí, molt bé. Gràcies. Apaguem aquest, ja està. Molt bé. Amb algunes dificultats tècniques, però farem la pregunta.

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Ens trobem en un context internacional certament complex, amb moltes dificultats des de molts punts de vista, que afecta greument els drets de milions de persones que es veuen immerses en conflictes armats de llarga durada en molts casos, que genera una enorme inestabilitat econòmica, a més a més agreujat per lideratges en països molt poderosos que tenen aquesta tendència a generar el caos amb cada decisió que prenen i, malgrat això, l'economia catalana, l'economia del conjunt d'Espanya avança fermament, sòlidament, amb la creació de noves oportunitats, nous llocs de treball. I certament, és un context en el qual es requereix un punt de rigor amb l'anàlisi de seriositat. Avui hem après en aquesta sessió de control que ser seriós i angular la veu no és exactament el mateix. I requereix, per tant, del Govern de la Generalitat de Catalunya l'adopció de decisions, com s'està fent en molts àmbits que són estratègics per al país en el futur més immediat i també en el mig i llarg termini.

Des d'aquest punt de vista, els acords, tant sigui en l'àmbit pressupostari com en altres àmbits, amb diferents sectors socials i sectors professionals, són imprescindibles per

aportar l'estabilitat institucional que fa possible la generació d'oportunitats també laborals, la creació de llocs de treball amb atenció a aquest canvi del model productiu que s'està produint arreu d'Europa. Des d'aquest punt de vista, nosaltres celebrem que, amb els anuncis que han formulat diferents grups parlamentaris respecte a la seva oposició al projecte de pressupostos, celebrem que, com és previsible, demà pugui avançar en el tràmit del pressupost de la Generalitat de Catalunya i li volem preguntar quina visió té vostè sobre la necessitat de crear un marc d'estabilitat política i institucional a fi d'afavorir el progrés i la prosperitat compartida a Catalunya?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor Pedret. A mi em sembla que és una bona notícia que puguem generar un marc d'estabilitat a Catalunya. Efectivament, en un context internacional molt canviant i en algunes qüestions molt preocupants. L'estabilitat és necessària per poder desplegar les polítiques públiques que necessita el país. Permeti'm, posar dos exemples concrets arran també de notícies recents que hem tingut, d'un informe que va aparèixer ahir en un mitjà de comunicació sobre un conjunt de ciutats espanyoles analitzades. Només en dues de les ciutats analitzades hi ha un descens del preu de l'habitatge –Barcelona i Tarragona–, fruit de les polítiques d'habitatge que hem pactat en aquesta cambra i que amb un horitzó d'estabilitat podem seguir desplegant.

En un context internacional com el que estem vivint passa sovint massa desapercebut, per exemple, tot el patiment al Líban. Va reunir-se ahir, en el marc de l'Agència Catalana de Cooperació, un grup de seguiment per poder reforçar les polítiques d'ajut al que està sent, un cop més, una realitat que ens avergonyeix i que, a més d'avergonyir-nos, ens hauria d'interpel·lar. En un marc d'estabilitat pressupostària podem seguir aportant part de la prosperitat que generem a Catalunya a tenir unes polítiques de solidaritat i de respecte, en aquest cas, als drets humans en una zona com és el Líban. Per tant, un marc d'estabilitat ens ajuda a desplegar polítiques. És un acord al que s'ha arribat amb part de les formacions

polítiques que hi donen suport i que jo agraeixo, i que és, sens dubte, un estímul perquè el Govern desplegui aquests acords i treballi pel bé del país.

El president

Obrim ara el capítol de preguntes al Govern, la primera de les quals és sobre les reivindicacions del sector sanitari.

Pregunta al Govern sobre les reivindicacions del sector sanitari

310-00445/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Jordi Fàbrega i Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Honorable conseller Dalmau, tenen bona part de la societat catalana revoltada i al carrer. Primer pagesos, ara metges, mestres, bibliotecaris. La propera setmana, els serveis socials. En el cas dels metges, han iniciat la campanya «Ni un minut més, ni una visita forçada més», on renunciem a fer visites forçades i també activitat assistencial fora de la seva jornada ordinària. Segons la síndica, 216.700 catalans esperen una intervenció quirúrgica amb una demora mitjana de gairebé cinc mesos; per a una prova diagnòstica, esperen gairebé tres mesos; per a una consulta externa, quatre mesos. Amb el seu govern, hi ha un 3,9 per cent més de pacients en llista d'espera de cirurgia, un 8 per cent més en proves diagnòstiques, i un 2,7 en consultes externes. Amb una salut camí del col·lapse, com creu que afectarà aquesta reivindicació a unes llistes d'espera que ja són escandaloses? I què pensa fer Salut per evitar que continuïn augmentant i perjudicant milers de ciutadans?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Diputat, jo li nego la major. Jo no crec que aquest govern tingui el conjunt de la societat revoltada. Crec que aquest govern està afrontant problemes que venen dels darrers deu anys i que vostès alguna cosa hi tenen a veure, si em permet que li ho digui. *(Alguns aplaudiments.)*

En l'àmbit de la pagesia, on hem arribat a grans acords per defensar el nostre sector primari, on estem lluitant contra la pesta porcina, on hem arribat a un gran acord en matèria educativa i –també li dic– també en matèria de salut en el nostre país. Tenim un gran respecte pel conjunt dels professionals del sector de la salut del nostre país, també pels sindicats, que en aquest mateix moment expressen discrepàncies i estan en un procés de vaga. Saben que en tenen per dues qüestions. Una que no és competència de la Generalitat, que venen derivades de l'Estatut marc del sector sanitari, que és una qüestió que s'està discutint en l'àmbit estatal i que, per tant, doncs, s'està resolent el conflicte en totes les comunitats autònomes. I la segona, en qüestions que venen de fons en el nostre país. I crec que aquest govern les està afrontant, les està afrontant quan ja va tancar el conveni de l'ICS, que ens ha permès augmentar, per exemple, el preu de l'hora de guàrdia un trenta per cent; ho està resolent a través d'aquest pressupost que hem aprovat al Govern de Catalunya amb un vint per cent d'increment de la despesa en l'àmbit de la salut; l'estem resolent amb les infraestructures sanitàries que vostè coneix en el conjunt del país, des del Trueta al Verge de la Cinta, de l'Arnau de Vilanova a l'Hospital Joan XXIII; amb el reforç en l'atenció primària. I evidentment que tenim preocupació pel conjunt de quina és l'afectació en les llistes d'espera, que és un dels reptes que el nostre país té perquè venim d'anys que han anat tensionant-se els serveis públics en el nostre país.

I en aquest sentit, crec que hem de fer tots plegats un esforç perquè les reivindicacions dels col·lectius es retornin a les meses de negociació, amb les quals ens hem reunit més de vint vegades en aquesta legislatura i, per tant, amb la mateixa mà estesa amb la qual estem amb el conjunt dels professionals espero que puguem arribar també de nou a nous acords que ens permetin estabilitzar la situació dels professionals sanitaris. Amb una manca de professionals sanitaris que ens hem trobat heretada, perquè els sanitaris que avui estan entrant al nostre país són els que van entrar a la universitat l'any 2016. I saben que aquest govern ha presentat un pla per augmentar

en dues mil places el conjunt de places de medicina en el nostre país, justament per poder donar cobertura a problemes que venen de molt lluny a casa nostra.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Jordi Fàbrega i Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Dues mil places no, eh?, conseller. Seran sis-centes. La meitat seran per a Espanya, per cert.

Bé, em contesta sempre ficant el retrovisor. I en relació amb el comunicat que ja va fer Salut ahir, dient que els metges han de millorar les condicions, és veritat, però que tampoc estan tan malament. Però és que la realitat és tossuda i la realitat està al carrer. S'han adherit a la campanya 130 serveis hospitalaris de 37 hospitals, set caps i dos serveis de salut mental. Entre un vint-i-cinc i un trenta per cent de l'activitat assistencial es fa fora de l'activitat ordinària o en visites forçades. I mentre vostès publiquen notes de premsa o miren cap al passat, les llistes d'espera continuen augmentant. I aquestes esperes infinites són signe d'un sistema tensionat al límit. Diuen que estan oberts al diàleg, però és que després de set mesos i onze vagues, els metges denuncien que no hi ha hagut una negociació real. No s'escudi en reunions amb sindicats que no representen majoritàriament els metges. No repeteixi el mateix error amb els metges que va fer substituint la consellera Niubó amb els mestres.

Miri, conseller, el que demanen és de sentit comú: no estar obligats a fer guàrdies de 24 hores, no haver de sostenir el sistema amb hores extres eternes i que tota la feina compti per a la jubilació. Demanen millores laborals, sí, però sobretot alerten d'un problema de seguretat clínica. Un professional esgotat pren pitjors decisions. Vostè pujaria a un avió sabent que el pilot porta vint-i-tres hores sense dormir? I no s'amagui darrere de Madrid, perquè els pacients són catalans i les competències de la Generalitat. Diumenge, el doctor Padrós escrivia: «les llistes d'espera són inevitables, però millorables. Però són inadmissibles si posen en risc la qualitat assistencial i la seguretat clínica del pacient». I així estem, esperes inadmissibles i professionals esgotats.

Conseller, ignorant els professionals, el col·lapse és inevitable. Els ciutadans no poden esperar més per la seva salut i la responsabilitat és tota seva.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Gràcies, president. Diputat, reflexioni si els problemes que vostè ha comentat van començar fa dos anys o venen de la darrera dècada i si vostès en això hi tenien alguna cosa a veure. I si la resposta és afirmativa, jo li dic mà estesa per tirar el país endavant, que encara els esperem.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les contractacions del Departament de la Presidència.

Pregunta al Govern sobre les contractacions del Departament de la Presidència

310-00446/15

I per formular-la té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Francesc de Dalmasas i Thió.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies, president. Conseller, bon dia. Ens pot dir en quin estat està el contracte de 127 milions d'euros del Govern de Catalunya amb el grup format per Ford, Sirt i Huawei?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president.

Fitxer 046_2PLE4

Li agraeixo, de debò, la seva pregunta, diputat, perquè crec que ens permet, en aquesta cambra, abordar un dels reptes majúsculs que té el nostre país, que és el desenvolupament de la nostra infraestructura digital.

El contracte està vigent, i estem en el seu procés de desenvolupament, tot i que a l'espera d'alguna resolució del Tribunal del Tribunal de Contractes, que saben que és un procediment habitual no, habitualíssim. No sé si per sort o..., en algunes coses, alenteix molt el nostre el nostre país, en algunes qüestions, però habitualíssim en el nostre país.

I ens permet posar en valor el que és una infraestructura que forma part del que jo sempre he posat en valor, que és la contribució que han anat fent tots els governs. Aquest projecte no el va iniciar el nostre Govern. L'han iniciat governs anteriors, i és un bon projecte per al país, perquè té a veure amb la connexió de totes les seus de la Generalitat, unes 6.156 seus a Catalunya, amb el desplegament de vuit mil quilòmetres de fibra òptica, que estan connectant, a hores d'ara, hem arribat, en aquesta legislatura, ens la vam trobar al seixanta per cent, al vuitanta per cent dels municipis.

I que té un sentit de no només millorar la nostra connectivitat, no només millorar la resiliència de la nostra infraestructura digital, no només protegir les dades i la ciberseguretat, sinó també de poder garantir un ecosistema que afavoreixi la mobilitat connectada, que pugui afavorir, no?, la transformació dels nostres serveis públics, i que també serveixi per donar garanties de connectivitat a molts municipis que utilitzen aquesta xarxa de fibra òptica, no només per als serveis públics de la Generalitat.

Quan parlo de serveis públics de la Generalitat, saben que parlo de les escoles, de les comissaries dels Mossos d'Esquadra, dels hospitals. Però, a més, és una bona notícia per als ciutadans del país, perquè rebaixarem el cost que actualment estem pagant en més de 20 milions. És a dir, passarem, no?, d'un contracte que ens permet estalviar en la seva finalització del contracte.

I és cert, en la proposta que es va fer, per part de les diferents empreses que es van presentar en aquesta concessió de [#01:46]Sirt que Connecta, una concessió de 130 milions d'euros per gestionar una infraestructura, repeteixo, de vuit mil quilòmetres, la famosa línia blava que hi ha per les carreteres catalanes.

Es varen presentar quatre empreses. Quatre empreses de les quals ha sigut adjudicatària una empresa catalana, la qual cosa crec que hauria de ser una bona notícia.

De les quatre empreses que es varen presentar, tres utilitzaven tecnologia Huawei. Què creuen que hauríem d'haver fet, intercedir en la mesa de contractació? I, per tant, el que hem fet ha sigut procedir a fer l'adjudicació tècnica a aquells que han presentat la seva millor candidatura, en termes tècnics i en termes de solvència, i crec que és un bon projecte per al país.

I el Govern, el que farà serà de defensar, evidentment, la sobirania tecnològica de la Unió Europea en aquelles coses en les que no podem excloure ningú per raons legals i defensar la ciberseguretat dels ciutadans de Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmasas i Thió.

Francesc de Dalmasas i Thió

Conseller, a algú potser li ha sorprès el que hem conegut darrerament; a nosaltres, li asseguro que no. Anem a pams. Juliol del 25, li dèiem aquí al Parlament: «La Unió Europea ha deixat clar que Huawei és una amenaça i un engranatge indispensable contra Europa i els sistemes democràtics occidentals; és a dir, contra Catalunya.»

Malgrat això, dèiem, juliol del 25, el president Illa es reuneix i riu les gràcies a Huawei per indicació de Pedro Sánchez i de Zapatero, que és l'home fosc de la trama. Al juliol del 25 els hi dèiem això. I també vam avisar els seus socis, Esquerra i els Comuns, que fer Illa president és anar en contra dels interessos nacionals, polítics i econòmics de Catalunya.

Més endavant, l'octubre del 25, els hi demanàvem, aquí, al Parlament, que el Govern no formalitzés el contracte amb Huawei, i el gener del 26, compareix al Parlament el senyor Manuel Szapiro, director de la Representació de la Comissió Europea a

Barcelona, i, a pregunta de Junts per Catalunya, deixa clar la recomanació europea de no fer contractes que incloguin Huawei.

3l arriba el maig del 27, esclata la trama corrupta de Zapatero. Tots sabem per què, però esclata. Conseller, prou. Fins aquí. Prou de jugar amb les dades dels catalans, prou d'allunyar-nos d'Europa.

Miri, li diem prou, perquè, en el millor dels casos, i dic en el millor dels casos, Catalunya no ha de pagar el mal lobbisme de Zapatero. Li diem prou, conseller, perquè, en el pitjor dels casos, Catalunya no ha de pagar les corrupteles de Zapatero, de la seva família i del PSOE.

I li diem prou d'una vegada, ara, juny del 26, perquè, en qualsevol cas, conseller, hi ha massa ombres, hi ha massa interrogants. Aturin el contracte de 127 milions d'euros del Govern amb la UTE que inclou Huawei. Faci-ho, o sortirà molt car als catalans, sí, però sobretot sortirà molt car al seu Govern, molt car al president Illa i molt car al PSC.

El president

La següent pregunta és sobre les condicions del transport públic.

Pregunta al Govern sobre les condicions del transport públic

310-00447/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, president. Bon dia, consellera.0 Avui no entrarem en preàmbuls, no donarem voltes. Clar i català. Quan pensa aplicar el Govern la mesura aprovada en aquest Parlament el passat 9 de juliol de 2025, en el qual s'instava el Govern, i, per tant, en té l'obligació, de dotar de transport públic a tots els catalans que resideixen en el nostre país, majors de seixanta-cinc anys. Una mesura aprovada per Junts per Catalunya, i amb l'esquena, que es va girar d'esquena, de tota la bancada de les esquerres.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, gràcies, president. Diputada, miri, jo li recomano que si vostès volen treballar bonificacions, facin com els altres grups parlamentaris i també treballin pressupostos, perquè per fer bonificacions, necessitem recursos.

Amb el Grup Parlamentari dels Comuns vàrem pactar bonificacions als joves, també a la T-Usual, durant tota la legislatura, que té un cost importantíssim. Per tant, una cosa i l'altra, senyora Freixa. Clar i català també.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Consellera, estem parlant de més d'1 milió i mig de catalans que porten tota una vida cotitzant, i, segurament, sempre s'ha fet per tenir els millors serveis públics, i molt probablement no estan cobrant avui el mateix que cobraven quan estaven en actiu, i, per tant, jo crec que ara ens toca a nosaltres complir.

No entrarem en el debat en aquest Parlament. No podem entrar en aquest joc que vostè pretén entrar, perquè vostè, com a consellera, pot fer tot el que vulgui i prendre les decisions que li semblin, però estem al Parlament de Catalunya. Amb capacitat legislativa i un mandat del Parlament, vostè, com a consellera, només pot fer una cosa: complir-lo.

Quan el Govern parla de dotar de transport públic gratuït a les persones majors de seixanta-cinc anys amb residència a Catalunya, crec que està representant a tots els catalans.

I, per tant, jo crec que, en aquest cas, no es pot dir que és una mesura inassumible, perquè els madrilenys fa molt temps que van en transport públic gratuït, els majors de seixanta-cinc anys, i no passa res. També els andalusos, també els valencians, els

luxemburguesos, també els txecs i els portuguesos. Per tant, no ens pot dir que és una mesura inassumible.

El Govern Illa, el Govern, que diuen, de tothom no pot girar amb aquesta mesura aprovada per aquest Parlament l'esquena, ni als seus pares ni als seus avis, ni a tots aquells catalans que han aixecat aquest país.

Perquè quan parlem de mesures de gent gran, vostès parlen de lleis, vostès fan volar coloms amb lleis que no s'aproven mai, però ara tenen una possibilitat de fer una mesura efectiva, i aquesta és aquella que ha aprovat aquest Parlament.

Per tant, li torno a demanar, consellera. Quan els catalans de més de seixanta-cinc anys podran fer servir el transport públic gratuïtament?

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Senyora Freixa, hi insisteixo, vostè remarcava la capacitat legislativa d'aquest Parlament. La principal llei que aprova aquest Parlament, precisament, són els pressupostos.

Vostès s'han de fer responsables també de les votacions i les negociacions que fan. I miri, li diré. Vostè em feia una reflexió general sobre l'eficiència, l'eficàcia, l'excel·lència del transport públic. Per arribar a aquesta excel·lència, nosaltres també necessitem aplicar les inversions que, durant molts anys, ja no hi insistiré, ja els hi vaig ensenyar fa uns dies, la vall d'inversions que havíem acumulat els últims anys.

Necessitem aquestes inversions. Necessitem adaptar el transport públic a l'eficiència. I en l'àmbit de les bonificacions, tenim un sistema de transport públic amb altes bonificacions, i això també implica recursos econòmics per assistir-ho.,

Per tant, estem amb les bonificacions. Estem, precisament, amb la integració tarifària, que, per altra banda, també li haig de dir, una integració tarifària que es portava anys arrossegant, i que, en aquests moments, tenim les quatre demarcacions integrades

tarifàriament, Terres de l'Ebre també, i això beneficia a milers i milers de catalans i catalanes.

I anem a la integració total, la tecnològica, que per fi tindrem. Catalunya, tota ella, amb una integració tarifària, i visqui on visqui, cada ciutadà de Catalunya podrà tenir un sistema just de pagament del transport públic.

Això també era una qüestió que, ja que estan tan interessats amb el pagament i amb les bonificacions, vostès ho haurien pogut desplegar, i durant deu anys no ho van desplegar.

Per tant, senyora Freixa, facin-se també responsables d'allò que vostès han fet, i, sobretot, del que no han fet, i ajudin a aquest Govern a avançar, per exemple, aportant recursos econòmics en negociacions en els àmbits que vostès defensen.

Si ho defensen, han de ser capaços també de negociar recursos econòmics per fer-hi front. Proclamar i no ajudar i no negociar és eixorc; no serveix per a res.

El president

La següent pregunta és sobre l'impuls i la cooperació amb el món local.

Pregunta al Govern sobre l'impuls i la cooperació amb el món local

310-00443/15

I, per formular-la, en nom del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Oriol López Mayolas.

Oriol López Mayolas

Moltes gràcies, president. Conseller Dalmau, amb els pressupostos que estan en tramitació, el món local del país està d'enhorabona, i ho està sobretot pel fet que l'equitat territorial d'un país com Catalunya comença a quedar reflectida en uns comptes.

Han calgut molts esforços de les alcaldesses i els alcaldes del món rural. Dos terços del país en extensió i en municipis, molta gent menys vivint-hi. Com es pot fer que tothom que viu en aquests municipis pugui quedar-se a viure allà on ha nascut, on ha crescut, on vol desenvolupar el seu projecte vital? Com es poden contemplar horitzons de futur en els pobles i municipis rurals del país? Doncs fent política.

Des de fa anys, des d'Esquerra hem impulsat aquest debat posant la ruralitat al centre de l'agenda política. El pla de pobles és una petita gran revolució per al municipalisme del país. És posar al centre els qui sempre han estat una mica més oblidats. Ens felicitem que el Govern, com a proposta feta pel nostre grup, hagi pres aquests futurs pressupostos de municipalisme.

També avançant amb els habilitats secretaris, interventors, amb un fons de 20 milions d'euros per sufragar aquest cost en municipis rurals, i en la connectivitat de xarxa i internet arreu del país, que encara patim molts indrets sense connexió.

Què es podrà fer? Rehabilitar nuclis urbans, projectes d'accessibilitat, d'il·luminació, rehabilitar patrimoni històric, habitatge i regeneració residencial, i ajudar amb polígons d'activitat econòmica i també de turisme rural.

El PUOSC, el pla únic d'obres i serveis, és d'uns 500 milions d'euros en cinc anys. Amb la proposta d'Esquerra, es dobla la inversió municipalista del Govern. En un any, vuitanta-sis projectes, 100 milions d'euros. En quatre anys, 400 milions, més de tres-cents projectes. Hem posat ambició nacional i social en aquests pressupostos.

Conseller Dalmau, no oblidi els pactes que hem fet i no oblidi el món rural d'aquest país.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputat. Bé, aprofito que miro cap allà, veig la meva mare també. Qüestions personals, perdonin. Reprenent la qüestió que vostè que abordava, permeti'm que faci un primer missatge d'agraïment.

M'han sentit dir moltes vegades, en aquest Parlament, que acordar és de valents, i a l'acord de pressupostos que s'ha arribat, entre el Govern i la seva formació política, és un acte de valentia per fer tirar endavant el país.

És cert que el país té molts reptes. i moltes vegades ens hem preguntat tots si cal mirar endarrere o cal mirar endavant, i, col·lectivament, hem pres una decisió de posar

la mirada en què ha de passar a Catalunya en els propers deu anys, i si no volem que el nostre país quedi condemnat al bloqueig i volem afrontar els reptes que té, des del punt de vista social, de la recerca, de l'agricultura, de l'àmbit de la salut o l'educació, que tant n'hem parlat en aquesta cambra, cal que siguem capaços d'arribar a acords.

Acords que ens permetin incorporar visions diferents. La del seu grup és una visió diferent que la nostra, però que, sobretot, ens permeti millorar. I aquest ha sigut un acte en si mateix de valentia.

I per això, a més, els hi vull posar al damunt de la taula un reconeixement per l'aportació que han fet en l'àmbit del reequilibri territorial. Compartim amb la seva formació política que nosaltres no podem tenir un país a dues velocitats, i que fer-ho requereix, per un cantó, fer inversions en el conjunt del territori.

Ho he explicat moltes vegades, des de la transformació de l'Eix Pirinenc, poso en valor l'aportació que va fer la seva consellera en el seu moment, a la transformació que estem fent en equipaments sanitaris, i també el suport que hem de donar als ajuntaments.

I és veritat que aquesta cambra ha donat passos molt significatius en l'àmbit rural. Hem aprovat l'Estatut dels municipis rurals, hem aprovat, o aprovarem en breu, mesures que tenen a veure amb l'agilització dels tràmits urbanístics, en l'àmbit dels municipis rurals, per garantir que les persones es puguin arrelar en el territori, i hem pogut garantir un màxim de recursos que, si em permet, és un màxim de recursos històrics, per al reequilibri territorial del nostre país.

El pla de pobles, que ha de ser una eina per la transformació del conjunt dels municipis del nostre país, amb aquests 400 milions, el pla de barris, amb 1.600 milions per al conjunt del país, un PUOSC que ha arribat a aquests 500 milions, amb una discriminació positiva per als municipis rurals,

Fitxer 046_2PLE5

milions d'euros per a les assistències tècniques per garantir que tinguin els recursos per tirar endavant els projectes. Els 120 milions que hem posat per a la transformació dels equipaments esportius. Aquests són els acords que fan avançar el país, aquests

són els acords que reequilibren territorialment el nostre país per garantir no només una Catalunya que no avanci a dues velocitats, sinó que avanci tota sencera, sinó, a més, que les persones es puguin arrelar en el conjunt del territori.

Moltíssimes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Oriol López Mayolas.

Oriol López Mayolas

Moltes gràcies. Conseller, també voldríem remarcar una altra enhorabona, una enhorabona per la llengua del país, pel català. Enhorabona perquè en aquests pressupostos s'empeny el català a les xarxes socials, al món esportiu i a l'acollida. També seran uns bons comptes per als Països Catalans, allà on es parla la llengua catalana. El país no deixa sola la nació completa, que lluita per la llengua i la cultura compartida al País Valencià, a les Illes, a la Franja de Ponent, a l'Alguer o també a la Bressola, a la Catalunya Nord. Aquests pressupostos també són això, que tothom sàpiga que allà on la dreta espanyola i l'extrema dreta persegueixen la llengua i la cultura catalanes, nosaltres hi ajudarem.

El president

Se li ha acabat el temps.

Oriol López Mayolas

Nosaltres sempre hi som.

El president

La següent pregunta és sobre la situació dels centres educatius de Catalunya.

Pregunta al Govern sobre la situació dels centres educatius de Catalunya

310-00444/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Bon dia a tothom. Consellera, bon dia. Mobilitzacions massives i conflictivitat laboral, a les aules i fora de les aules; en l'àmbit educatiu, en l'àmbit sanitari, però també en els sectors productius del país. Ahir, per exemple, sense anar més lluny, ens vam reunir amb el comitè d'empresa de Guala Closures, a Olèrdola, perquè vuitanta-dos treballadors i treballadores poden perdre la seva feina i s'afegeixen als ERO i conflictes de Nissan i Nestlé –que, per cert, avui ens visitaran i demà hi haurà més mobilitzacions al carrer–, Quality Espresso, Ficosa, Serra Soldadura, International Paper, Inovin, la química de Tarragona, el sincrotró Alba... És un no acabar. Just ara, quan més pateix la classe treballadora del país, és més necessari tenir uns serveis públics forts que donin resposta a les necessitats de les famílies.

I Esquerra Republicana hi som, pensant en la classe treballadora del país, en les famílies que veuen en els serveis públics la millora de la seva qualitat de vida, i treballem per aconseguir acords que permetin uns pressupostos tan necessaris per al sistema públic en un moment de gravetat com l'actual i millorar el finançament estructural lluitant contra el dèficit fiscal. I, d'entre diversos acords, hem marcat com a prioritari resoldre l'emergència climàtica, que patim a les aules del país, a les nostres escoles i als nostres instituts. La normativa laboral és clara: la temperatura ha d'estar entre els disset i els vint-i-set graus, i fora d'aquest interval es posa en risc els professionals de l'educació i l'alumnat, afectant directament el seu aprenentatge i la seva salut.

Per això, Esquerra Republicana ha posat com a condició prioritària en la negociació un pla Clima que vagi més enllà dels ventiladors a les aules; un pla que resolgui el problema de forma estructural. Per això, consellera, Esquerra Republicana hem incorporat 100 milions d'euros al pressupost i invertir en la instal·lació de sistemes d'aerotèrmia i plaques solars per combatre les altes i baixes temperatures a les aules, precisament perquè les aules no cremin ni es congelin. I també hem acordat que hi haurà una inversió sostinguda els propers anys, governi qui governi, perquè hem d'arribar a tots els centres públics del país.

A més, consellera, també vam estar d'acord en compensar els municipis que, amb recursos propis, han arribat allà on el departament no arribava per millorar les

condicions de temperatura a les aules, i hem de començar immediatament, ho hem de fer ja. Consellera, quin és el calendari d'execució del pla Clima?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bon dia. Gràcies, president. Diputat, miri, nosaltres compartim plenament la preocupació per l'estat d'una part important del parc d'infraestructures educatives del nostre país i també l'impacte que aquestes altes temperatures tenen en les condicions d'aprenentatge i en les condicions de treball de molts centres educatius. I penso que hem de partir d'una constatació, que és que durant massa anys la inversió en centres educatius, precisament en aquestes infraestructures educatives, doncs ha arrossegat molts dèficits, dèficits que venen doncs com a mínim d'una dècada, que tenen l'origen en aquestes retallades que van condicionar molt doncs la capacitat de posada al dia d'aquests centres i també, d'alguna manera, d'adequació d'aquestes escoles i instituts.

I aquesta tendència, com vostè sap, doncs es va començar a revertir l'any 2022. Però, efectivament, aquest Govern, gràcies als acords polítics assolits amb el seu grup per fer realitat aquests pressupostos de l'any 2026, doncs recupera nivells d'inversió d'abans del 2010 i, per tant, podem contribuir amb una aportació de 258 milions d'euros a, precisament, doncs posar al dia moltes d'aquestes infraestructures educatives, el que representa un increment, un creixement inversor en educació de més del vuitanta per cent.

Ara, dit això, continuem tenint un parc doncs d'equipaments educatius envellit. Més d'un quart d'aquests centres educatius van ser construïts abans de l'any 1960 i, per tant, abans de les normatives energètiques que estan en vigor en aquests moments. I, per tant, en aquell moment van ser espais doncs concebuts en un context climàtic molt diferent; no teníem els episodis ni de fred ni de pluges ni de calor intensa que tenim en aquests moments de manera freqüent. I, per tant, això fa que posem en relleu encara de manera més important aquest acord polític que s'ha assolit amb el

seu grup, que, més enllà d'aquesta resposta, diguem-ne, d'immediatesa, no?, de poder mitigar l'efecte de la calor en els molts centres educatius que fem a través d'una inversió de 20 milions d'euros de ventiladors..., poder fer un pas més, no?, i, per tant, passar de la resposta puntual a la transformació estructural d'aquests equipaments educatius a través del pla Clima, que ens permetrà doncs invertir ja el proper any 100 milions d'euros en l'adequació climàtica de cent equipaments educatius, amb la voluntat de, en els propers anys, poder avançar i poder fer aquesta adequació climàtica al conjunt de centres educatius de Catalunya.

No podem parlar de qualitat educativa, d'igualtat d'oportunitats educatives si no parlem també de la qualitat dels espais on es produeix aquest aprenentatge. Per tant, celebrem, doncs, aquest acord polític, celebrem poder disposar de recursos, d'una planificació en el calendari per poder, doncs, posar fi, remei, i poder avançar en aquesta transformació estructural del sistema educatiu de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre l'estat de la gestió de les proves d'accés a la universitat.

Pregunta al Govern sobre l'estat de la gestió de les proves d'accés a la universitat

310-00435/1

Per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Núria Navarro Hurtado.

Núria Navarro Hurtado

Consellera, en els darrers dos anys hem vist com les proves d'accés a la universitat han anat consolidant un model d'organització sòlid, ampli i cada vegada més sensible a les necessitats dels estudiants i de les seves famílies. En aquest context, la setmana vinent afrontem unes PAUs històriques amb gairebé 46.000 estudiants, la xifra més alta registrada i un dispositiu organitzatiu que cada any esdevé més complex. Les PAU són una de les convocatòries amb participació creixent, amb presència territorial important i amb una extensió logística que s'ha anat reforçant amb una aposta clara

per garantir l'equitat, la qualitat, per tal que les PAU siguin avui un element de confiança dins el nostre sistema educatiu.

També hem vist com des dels darrers anys el Govern ha anat introduint millores significatives, reforçant la modernització dels processos, enfortint la integritat de les proves i coordinant de forma més acurada la interacció de tots els actors implicats. Tot plegat ha permès que les PAU dels darrers exercicis es desenvolupin amb professionalitat, rigor i amb una clara voluntat de servei públic. Enguany, aquest esforç es fa encara molt més evident, i és important reconèixer la feina de tots els professionals que el fan possible: docents, tribunals, personal administratiu i equips tècnics que treballen perquè milers de joves puguin afrontar aquest moment decisiu en les millors condicions.

Per això, consellera, i des d'aquesta mirada constructiva, li voldria demanar que expliqui en aquesta cambra com afronta el Govern la convocatòria de les PAU 2026, quina és la dimensió del dispositiu previst per a aquestes PAU –tribunals, municipis, noves seus, si n'hi ha– i quines mesures d'adaptació s'han implementat per assegurar que tots els estudiants puguin fer les proves en igualtat de condicions i garantir que es despleguin amb totes les garanties per als estudiants i les seves famílies.

Permeti'm acabar, consellera, adreçant un missatge de confiança i de coratge als milers de joves que la setmana vinent realitzaran les PAUs. Han arribat fins aquí amb esforç, amb constància i amb il·lusió. Ara és el seu moment. El seu talent és i serà una de les grans fortaleses de Catalunya.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Montserrat Pulido, consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Moltes gràcies, president. Diputada Navarro, les proves d'accés a la universitat, com vostè deia, són un moment molt significatiu per a milers de joves de Catalunya i també per a les seves famílies. Per això es treballa des de fa quaranta anys, no?, per garantir el rigor i transmetre serenor als estudiants. Enguany ho fem amb una convocatòria

que vostè també apuntava que és històrica. La xifra més alta registrada, més de 45.800 estudiants estaran realitzant les proves entre els dies 9 i 11 de juny.

I darrere d'aquestes xifres doncs hi ha una gran tasca organitzativa. Estem parlant de més de 220 tribunals distribuïts per tot el país,; més de 1.400 aules preparades per a aquestes proves, i, de fet, es realitzaran més de 245.000 exàmens. També volem emfatitzar que estan distribuïts els tribunals en més de trenta-tres municipis. I,enguany, com l'any passat, estem ampliant la presència de tribunals pel territori –hi incorporem Vilassar de Mar i també el Vendrell. I aquesta feina volem doncs reforçar que és gràcies a la implicació de molts professionals; de fet, a l'elaboració dels exàmens hi participen més de 264 professionals de l'àmbit universitari i d'educació secundària. Així mateix, hem continuat reforçant, com no pot ser d'una altra manera, la igualtat d'oportunitats. Més d'un set per cent dels estudiants que es matriculen a les PAU necessiten algun tipus d'adaptació per realitzar les proves.

I hem volgut posar el focus una altra vegada en l'estudiantat. Hem volgut ampliar la campanya «Estiguis com estiguis, estigues en PAU». De fet, la vam començar l'any passat. I,enguany, amb el Departament de Presidència, en el marc del pacte nacional per la salut mental, estem fent una campanya aquests dies: «Fes les PAU en pau». Segurament deueu estar escoltant pels mitjans de comunicació aquest transmetre aquesta serenor. Els estudiants estan preparats, com vostè deia. Porten estudiant molt temps, primer i segon de batxillerat, per fer aquestes proves.

I, com a novetat, m'agradaria també destacar la presència de detectors dissuasius de radiofreqüència doncs per garantir l'equitat. Quan els estudiants puguin realitzar les proves fer-ho amb tranquil·litat i, sobretot, amb igualtat d'oportunitats a l'hora de fer front a aquests exàmens.

Aquesta prova també volem dir que serà l'últim any que la convocatòria extraordinària es farà al setembre. Volem garantir l'equitat en l'accés als estudiants de Catalunya que ho facin de cara al juliol. L'any 27 incorporem més matèries en producció de text, arts escèniques i cor i tècnica vocal.

I, per tant, deixi'm doncs cloure que aquestes PAU arriben amb més força, amb més estudiants que mai, amb una tasca organitzativa que compta amb moltíssims

professors i professores. I, bé, doncs també transmetre aquesta serenor que dèiem abans als estudiants perquè aquests dies...

El president

Se li ha acabat el temps. Gràcies.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

...siguin un èxit.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre el sistema d'integració de prestacions.

Pregunta al Govern sobre el sistema d'integració de prestacions

310-00436/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Moltíssimes gràcies, president. Bon dia a tothom. Honorable consellera Martínez Bravo... Des de l'inici d'aquesta legislatura, el Govern del president Illa ha situat les seves prioritats en la millora dels serveis públics i la construcció d'una administració més propera i més accessible. Fa masses anys que la burocràcia s'ha convertit en el principal enemic de molts catalans i catalanes. Sol·licitar una prestació o una ajuda pública moltes vegades es converteix en un autèntic pelegrinatge administratiu, amb múltiples tràmits, documents i gestions davant de diferents organismes. A més, la manca d'harmonització entre departaments i els requisits desiguals d'accés a aquests ajuts i prestacions poden generar confusió, retards i una sensació de desgast que dificulta l'accés a aquests ajuts i prestacions.

Els socialistes som molt conscients que la defensa dels serveis públics és una eina clau per garantir la igualtat d'oportunitats, però aquesta igualtat també es mesura per la capacitat de les institucions de respondre bé i a temps a la ciutadania quan més ho necessita. Un bon govern ha de gestionar el dia a dia per poder donar resposta a les

necessitats de la ciutadania, però també, i molt important, ha d'impulsar transformacions, transformacions de fons que permetin resoldre problemes estructurals que afecten la vida quotidiana d'aquestes persones.

Consellera, com està treballant el Departament de Drets Socials i Inclusió per construir una administració més àgil, més propera i més humana, que sigui capaç de donar respostes eficients posant les persones al centre de l'acció pública?

Moltíssimes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, president. Diputada, diputats, diputades... Gràcies per la pregunta. Miri, jo recordo el primer consell de govern que vam tenir, on el president Illa ens va fer un encàrrec molt important: dissenyar els serveis públics que Catalunya necessitava, no aquell dia, sinó

Fitxer 6

la propera dècada. I així ho hem fet des del primer dia, i el primer que vam fer va ser un diagnòstic de en l'àmbit de les prestacions com podíem construir aquests serveis públics que necessitava Catalunya en la propera dècada.

Hem revisat les millors pràctiques a nivell internacional i què és el que ens diuen els països més avançats en aquesta matèria. Tenen poques prestacions, dissenyades i gestionades en base a dades administratives i gestionades amb rigor i amb proactivitat de l'Administració. No volem un sistema d'ajudes, d'ajuts puntuals inconnexes. Necessitem avançar cap a un veritable sistema de prestacions integrat, una veritable xarxa per a tota la ciutadania. I així ho hem fet des del primer dia.

Des de Drets Socials hem impulsat mesures i millores tecnològiques, canvis legislatius. Tenim en el marc d'aquesta cambra, una reforma molt important de la renda garantida, que entenc que la ponència està avançant de manera destacada.

Hem agilitzat l'adopció de l'ingrés mínim vital, que serà una realitat aquesta tardor. I així ho estem fent des del primer dia. Però calia fer un pas endavant, un pas per integrar no només les prestacions de drets socials, sinó integrar-les en el marc de tota la Generalitat de Catalunya. I per això hem aprovat aquesta comissió interdepartamental, amb una col·laboració i recolzament molt estret del Departament de Presidència, el Departament d'Economia i dels altres departaments implicats, per traçar un full de ruta d'on volem arribar.

És un procés llarg, però que ja té beneficis des del primer dia, perquè, com bé deia la diputada, hem de uniformitzar els criteris, no pot ser que els ciutadans hagin de portar els mateixos papers en diferents espais. Hem d'avançar en interoperabilitat de dades. Les dades que l'Administració té, el ciutadà no hauria d'aportar-les. I avançar cap a una veritable finestreta única.

I en una segona fase hem d'avançar cap a integrar prestacions. Ja ho estem fent amb diferents canvis legislatius, deixant enrere prestacions que ja han quedat obsoletes i integrar-la entorn prestacions fortes i ben dissenyades.

Això és una peça clau. Serà una peça clau de la transformació de l'Administració que s'impulsa de manera transversal des del Departament de Presidència. I serà la manera de construir un estat del benestar on les prestacions siguin la veritable xarxa de seguretat, de confiança i de proximitat de l'estat del benestar que necessita Catalunya.

Gràcies.

El president

Se li ha acabat el temps. Gràcies.

Pregunta al Govern sobre les polítiques educatives

310-00437/15

La següent pregunta és sobre les polítiques educatives, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Gisela Navarro Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Consellera Niubó, l'educació a Catalunya arrossega tants anys de desinversió i de congelació salarial que avui no en tenim prou amb un ajust. El que cal és una reparació en tota regla. Tenim un país ple de mòduls temporals, d'escoles envellides i poc mantingudes i de plantilles que no arriben. Si durant tots aquests anys haguéssim tingut una inversió sostinguda i una gestió rigorosa, la mateixa que alguns reclamen ara amb tanta vehemència, avui, de ben segur, no estaríem en aquesta situació.

Però aquest Govern i el seu departament en particular han pres una decisió clara: capgirar aquesta inèrcia i revertir les tendències equivocades del passat. I ho fan invertint recursos, escoltant els ajuntaments i la comunitat educativa en general i acordant els pressupostos amb els grups d'Esquerra Republicana de Catalunya i els Comuns que ens permeten avançar.

A més, les darreres setmanes hem parlat molt, tant en el Ple com en comissions, de les demandes legítimes del sector docent. Aquest hemicicle li va demanar diàleg i consens. I vostè, consellera, juntament amb el seu equip, hi han dedicat setmanes de molta feina. Aquesta setmana per fi vàrem conèixer la notícia de la signatura de l'acord per part del noranta per cent dels sindicats que componen la mesa sectorial. Volem aprofitar per agrair la feina també de cadascun d'ells. Aquest acord fa un pas de gegant en tots els aspectes importants que s'havien de millorar.

Ens podria vostè explicar els trets principals d'aquest acord i també quan veurem desplegades les primeres mesures? Perquè, consellera, gràcies al seu lideratge i al seu compromís, avui tenim el camí obert que feia anys que semblava impossible.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí; moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputada, per la seva pregunta, per la seva intervenció. En primer lloc, dir-li que valorem molt positivament aquest preacord que es va assolir en l'àmbit de la mesa sectorial per part de cinc..., per part de quatre

dels cinc sindicats que tenen aquesta representació. Un acord que ens permet fer un pas endavant molt important en la recuperació d'aquest consens necessari en el marc de la comunitat educativa i també d'enfortiment i millora del sistema educatiu.

És un preacord en aquests moments que s'ha de convertir, en cas de ser ratificat, en un annex que amplia, que complementa l'acord signat el mes de març amb Comissions Obreres i amb UGT i que permetrà mobilitzar més de 2.700 milions d'euros en la millora, precisament, del sistema educatiu en els propers anys. Perquè és un acord que combina, doncs, el necessari reconeixement professional del conjunt de docents i personal d'educació educativa i també, com deia abans, l'enfortiment, perquè no podem imaginar un sistema educatiu excel·lent, que és el que volem i desitgem i aspirem per al nostre país, amb professionals que no estiguin reconeguts, valorats o que no siguin escoltats. Per tant, aquest acord incorpora una millora retributiva equivalent a 450 euros mensuals de més addicionals que rebran al cap de quatre anys, que, a més a més, quan ho sumem a l'increment estatal, ens permetrà parlar de docents en les millors posicions retributives del conjunt de l'Estat. I no només de docents, també hem incorporat millores salarials del conjunt del personal d'atenció educativa, que realment estaven en situacions més precàries encara que els docents. I, a més a més, podem compensar l'abonament dels ingressos no percebuts en els anys precisament de retallades. I, per tant, quan es va retallar i es van perdre les antiguitats, podem recuperar aquest complement.

Però aquest acord va molt més enllà de la dimensió retributiva, fa una aposta decidida per l'escola inclusiva, amb el desplegament de més de 6.400 professionals en els propers quatre anys, que han de contribuir a millorar la qualitat de l'atenció educativa i enfortir també l'atenció i el conjunt de centres educatius. I això tindrà una concreció immediata ja al proper curs, amb la incorporació de 1.700 professionals, que, com deia, han de contribuir a millorar aquesta atenció i a millorar en general les condicions tant d'ensenyament com d'aprenentatge, amb una reducció progressiva de ràtios.

També incorporem la convocatòria de cinc mil càtedres en dos anys, el 27 i el 28, que és aquesta doble aposta per l'excel·lència i per l'equitat educativa.

Igualment, avenços en la desburocratització d'aquesta tasca educativa.

És un preacord que pot, doncs, fer possible la millora educativa, aquesta aposta per l'equitat i per la inclusió, aquest reforçament dels centres i un reforçament dels seus professionals. Esperem que sigui ratificat i que, per tant, puguem posar...

El president

Se li ha acabat el temps, senyor consellera.

Pregunta al Govern sobre les polítiques d'habitatge a Catalunya

310-00439/15

La següent pregunta és sobre les polítiques d'habitatge a Catalunya, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president. Senyora consellera, més d'1,3 milions de persones busquen habitatge a Catalunya, mentre el PSC, Esquerra i Comuns continuen fabricant lleis nefastes, burocràcia, impostos, preus impossibles i immigració descontrolada. Joves que no es poden emancipar, parelles que ajornen poder formar una família, treballadors que rebutgen ofertes laborals perquè, encara que sembla difícil, és més fàcil trobar feina que trobar un pis, o persones grans que no es poden jubilar perquè no tenen garantit l'habitatge.

Per això, la pregunta és molt simple: de debò creuen que la immigració massiva i descontrolada no té cap impacte sobre el preu de l'habitatge?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Silvia Paneque Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Si; gràcies, president. Miri, la situació d'emergència habitacional que estem vivint té dues causes fonamentals: la primera, no tenir un parc d'habitatge públic construït al nivell dels estàndards europeus, no tenir aquest quinze per cent d'habitatge públic. I això és una qüestió que aquest Govern està revertint de manera implacable a nivell

de recursos econòmics i d'esforç. Per tant, aquesta és la primera qüestió. I la segona és la conseqüència de les receptes que defensen vostès, la liberalització del mercat, «el mercat s'autoregula». Ja veiem on ens ha portat el mercat sense regulació.

Per tant, inversió per construir aquest parc, u. I dos, la regulació del mercat són les receptes que ens han de portar a oferir habitatge assequible i digne a tots els catalans i catalanes, vinguin d'on vinguin, resin al déu que resin i, efectivament, catalans i catalanes de ple dret tots.

El president

Gràcies. Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Emociona, señora *consellera*. Gracias por darnos la razón. Gracias por reconocer que hay un desequilibrio entre oferta y demanda por su culpa y la inmigración descontrolada.

En los últimos diez años de media, Cataluña construía unas diez mil viviendas al año y dejaban entrar 120.000 personas extranjeras. Un ejemplo: es como si construyeses un pueblo como Sant Fruitós de Bages y quisieras meter todo Santa Coloma de Gramenet cada año en ese municipio.

Y con alquiler pasa lo mismo. El mapa de la mayor subida de alquileres coincide con el mapa de la inmigración masiva. En unas décadas ustedes han cambiado ese piso familiar medio de ochenta metros cuadrados, permanente, toda la vida en el barrio de siempre, por el *coliving*, por la habitación compartida y en un barrio que parece un gueto, cuando no un parque temático.

Han convertido el acceso a la vivienda en una subasta global donde el español medio, el trabajador, las familias compiten simultáneamente con dos frentes abiertos: primero, el de los fondos de inversión extranjeros, fortunas extranjeras que especulan y se quedan nuestros inmuebles. Y, segundo, una inmigración masiva y descontrolada que precariza el mercado laboral e inmobiliario por su culpa.

Por eso, desde VOX lo tenemos muy claro: necesitamos menos burocracia, menos impuestos, menos fondos extranjeros, menos inmigración descontrolada y menos propaganda socialista y comunista. Y por contra o a favor, necesitamos más grúas,

más deportaciones, más libertad de construir, más desgravaciones fiscales para los nacionales y más prioridad nacional en las viviendas sociales.

En definitiva, necesitamos que ustedes se vayan.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Què passa, diputat, que la meua resposta no li serveix per al seu TikTok i per això ha reformulat? Bé, miri, el que el que fan vostès és del tot deplorable, porten la gent a l'engany, a l'enfrontament, a una suposada competició de recursos entre persones. És absolutament deplorable. No sabria ni quin adjectiu utilitzar.

Només li diré una cosa, perquè no li penso contestar més: vostè sap perfectament quines són les receptes del Govern i, a més a més, estan donant els resultats. El model que vostès defensen, el model de Madrid està provocant que el preu de l'habitatge estigui un trenta-set per cent per sobre que Catalunya. Per tant, ja sabem on porten les seves receptes.

Només li diré que quan vostès vagin carpa en mà i propaganda en mà a fer aquestes excursions que van a fer a barris perfectament seleccionats, els diguin a tots aquests joves que la seva recepta és: «Hala, chaval, espavila, que el mercado ya te regula.»

(Aplaudiments perllongats.)

El president

La següent pregunta és sobre la situació actual del sistema de dependència a Catalunya.

Pregunta al Govern sobre la situació actual del sistema de dependència a Catalunya

310-00438/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Quinze coma cinc milions d'euros, aquesta és la quantitat que deixarem de percebre els catalans en termes socials gràcies a la seva mala gestió; 15 milions i mig d'euros que no es podran invertir en rebaixar les llistes d'espera per aconseguir una valoració del grau de dependència o que no s'invertiran en les residències d'avis per fer més lleuger el pagament de les quotes mensuals a les famílies humils del país.

Aquesta penalitat és el càstig per adjudicar arbitràriament ajudes a qui no acredita mèrits o situacions per merèixer-les. Com que aquest Govern no fiscalitza, com que no garanteix la traçabilitat ni idoneïtat d'aquestes prestacions, Espanya ens castiga denegant-nos 15,5 milions d'euros.

Ho determina un informe del ministeri espanyol de Drets Socials. La nostra nació perd finançament mentre comunitats autònomes espanyoles en guanyen a costa nostra.

En acabat, tot serà propaganda, que si són els pressupostos més elevats de la història de la Generalitat, que si són els que contempen més despesa social i recursos per a col·lectius vulnerables... Sí sí, tota la narrativa *woke*, que ja ens la sabem de memòria, però el que no ens expliquen en les seves campanyes milionàries de propaganda institucional és que la seva mala gestió, la seva mala praxi en la governança d'aquest país ens genera pèrdues: 15 milions i mig que haurem d'afegir al ja escandalós saqueig fiscal que patim.

I saben què és el pitjor? Que aquests milions no els podem atribuir a cap revenja de l'Estat contra Catalunya, com ho és l'espoli fiscal; aquests 15 milions i mig són una penalització justa i raonada derivada de la incompetència dels nostres governants.

Vostès incompleixen objectius i qui ho paga és la nostra gent gran o depenent. Com arreglarà aquest despropòsit, consellera? Els hi posarà de la seva

Fitxer 046_2PLE7

butxaca o canviarà el nom de la conselleria i aprofitarà l'avinentesa per col·locar a dit unes quantes desenes més de subordinats, com va fer amb el cas DGAIA?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mònica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Gràcies, president. Diputada. Miri, diputada Orriols, si vostè ve aquí a fer tota aquesta intervenció grandiloqüent per 15 milions d'euros, com a mínim, el que podria fer és revisar les dades, perquè són dades no oficials i és una dada incorrecta. El 2025 la Generalitat de Catalunya va augmentar la inversió en dependència en un deu per cent. L'informe al que fa referència és un informe de l'Associació de Directors de Serveis Socials d'Espanya, que posa a la segona línia de la nota dades no publicades. No són dades oficials. Ja li avanço. Notícia, titular: són dades incorrectes des que vostè ha donat.

Però el que jo li puc dir és què està fent el Govern de la Generalitat de Catalunya deixant-se la pell per la nostra gent gran i no li farà..., no li relataré propostes o projectes. Li respondré amb fets: Què hem fet a data d'avui? Dos mil set-centes places residencials addicionals durant aquesta legislatura, pla cura d'agilització dels terminis, més recursos, més tecnologia per agilitzar les valoracions de dependència. S'han reduït les llistes de dependència, però no és suficient. Quinze noves residències, cinc primeres pedres posades durant aquesta legislatura, 100 milions d'euros de crèdits de l'ICF per col·laboracions publicoprivades i pel tercer sector, equiparació salarial de l'àmbit de la dependència per als treballadors i treballadores, pla de xoc de millora de la qualitat.

I tot això fent-ho també sense haver de criminalitzar ningú i sense haver de significar ciutadans de primera i de segona. També li faig una recomanació: si de veritat li importa la gent gran, el primer que hauria de fer és agrair la gran contribució de les persones migrades al mercat de treball i a sostenir el model de les cures. Avui en dia a Catalunya hi ha 700.000 persones de nacionalitat estrangera que cotitzen a la Seguretat Social, que aporten 3.800 milions d'euros anuals. Abans feia referència a un informe. Jo li dic els informes veritablement rigorosos, el que acrediten és que la contribució de la població migrada a l'estat del benestar és molt superior del que

reben. Aporten el deu per cent i només en reben l'u per cent. I això està totalment acreditat per les millors avaluacions científiques a nivell internacional.

I, per acabar, ja que parlem de gent gran, jo continuo amb un dubte existencial: algun dia ens aclarirà què vol dir «els nostres avis»? Perquè li recordo la meitat dels avis a Catalunya han nascut fora de Catalunya. I a mi m'agradaria saber si vostè pretén fer una llista de cognoms catalans per accedir a les residències públiques i a l'estat del benestar.

Gràcies.

El president

Li queden divuit segons.

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Vaja, que no els hi ficarà de la seva butxaca, tot i que 15 milions, pel que sembla, li han semblat pocs cèntims. Es nota que no és de les que es lleven a les sis del matí per anar-se a guanyar el jornal.

(Remor de veus.)

El president

La següent pregunta és sobre el funcionament de Rodalies a Catalunya.

Pregunta al Govern sobre el funcionament de Rodalies de Catalunya

310-00441/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Consellera, a finals d'abril ens va assegurar que el servei de rodalies ja estava en un noranta-sis per cent. Ara diu un noranta-nou de la normalitat prèvia a l'accident de Gelida. Creu que les persones usuàries valoren positivament tornar a pagar el servei de rodalies que es troben dia a dia?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Silvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, senyor Cornellà, el que ens demana la ciutadania i sobretot els usuaris de rodalies és un servei eficient, un servei estable, un servei excel·lent. I m'ho ha sentit dir moltes vegades: no estem encara en aquest punt. Ara, el compromís del Govern és continuar treballant en els tres àmbits que hem assenyalat moltes vegades, que és més inversió per adequar la xarxa de vies, catenàries, estacions, una millor governança, que estem desplegant a través de Rodalies de Catalunya, i l'entrada del nou material rodant. No hi ha cap altre camí per tenir aquest sistema eficient.

Per tant, això és el que demanen els usuaris. Això és el que mereixen els catalans i catalanes i tingui per ben segur que la determinació del Govern en aquest àmbit de millorar la mobilitat i ferroviària en concret és absoluta. De fet, recordarà que, en el pla de rodalies, s'han pogut incorporar 1.700 milions d'euros addicionals a nivell d'infraestructures, a nivell de seguretat, en fi, a nivell de tallers, d'un nou pla de tallers que no existia, per tal de poder oferir aquest servei, que és el que demana els usuaris, cregui'm. Tenir un servei excel·lent, pagar per un servei excel·lent i amb això estem treballant. I en aquesta qüestió sap que el Govern està totalment determinat i agraiem, doncs, l'acompanyament del seu grup parlamentari.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Miri, hi ha diversos trams on encara no hi ha servei ferroviari, perquè estan tallats per obres que es deriven de la crisi del gener i les decisions que s'han anat prenent des de llavors. Parlem de l'R3, l'R8, l'R13, l'R15. Obviar aquests talls, aquests trams tallats dient que són només l'u per cent és menysprear aquests territoris: la Cerdanya, l'Alt Camp, la Ribera d'Ebre, la connexió Vallès-Baix Llobregat, entre d'altres.

A més, hi ha trams, com la Garriga-Ribes de l'R3, Reus-Móra de l'R15, que circulen a mig gas a causa d'unes limitacions de velocitat que Adif havia promès que estarien resoltes abans de l'abril. De fet, Adif encara en té més de cent setanta, de limitacions temporals. L'R11, amb demores constants, canvis d'horaris i cancel·lacions, aquest mes de maig havia de reobrir l'estació de Montcada Bifurcació per a l'R3 i l'R7, després del tall de vuit mesos, però Adif torna a incomplir. Diuen que és per culpa d'un mur que va caure el 6 de març des de la cimentera Lafarge. Però la realitat és que a dia d'avui encara queden tres vies per fer i és per això que no s'obre. I així ho ha denunciat «Perquè no ens fotin el tren». I la Generalitat i el secretari s'empassen les excuses d'Adif sobre el mur i no fiscalitzen que Adif no hagi acabat les obres quan tocava.

Aquest maig havia de reobrir el tram Montcada-Mollet de l'R3 i tota l'R7 de Fabra i Puig a Cerdanyola Universitat, però l'incompliment d'Adif, que la Generalitat no denuncia, ho impedirà. Aquest incompliment impedeix que puguin circular en proves els trens nous de rodalies des de la fàbrica d'Alstom. Reconeixen que s'han empassat les excuses d'Adif? Fiscalitzaran Adif de veritat o seguiran donant la cara per ells?

Es recolzen en aquest noranta-nou per cent de bon funcionament per tenir excusa per deixar de reclamar al Ministeri i Renfe que segueixin la gratuïtat per no normalitat, perquè aquesta és la realitat del dia a dia: pagar, però, per un servei que encara no està en la normalitat a la majoria de línies del país.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí. Gràcies, diputat, vostè dona algunes informacions barrejades i no exactes. Quan parla de l'R3, vostè sap perfectament, perquè li he explicat, que hem aprofitat el tall de l'R3 per arranjar dos túnels que tenien deficiències, que ja estaven planificats i amb el tall s'aprofita. I el major tall que tenim a l'R3 és precisament el desdoblament, absolutament necessari, i que haurem de continuar fent. Per tant, allò que vostè en

diu «excuses» són inversions i provoquen molèsties a la xarxa de Rodalies. Però és que hem de continuar oferint el servei alhora que fem les inversions.

Estem en el moment inversor major en l'àmbit de Rodalies i a mi m'agradaria que vostès en això ens poguessin acompanyar. Jo crec vostès, ple rere ple i jo ho celebro, estem parlant de l'àmbit de la mobilitat perquè, efectivament, és un dels principals reptes. Tenim la bona notícia que tenim més usuaris que mai al transport públic, però això requereix de modernitzar i adaptar el sistema ferroviari –d'altres també– però sobretot el ferroviari i el de rodalies. I això vol dir inversions. I aquestes inversions, efectivament, generen alteracions en el servei, però són del tot necessària si algun dia volem tenir una xarxa de rodalies excel·lent i a l'alçada del que es necessita.

El mur de la cimentera, és que el mur ha caigut. És que vostè ara sembla que... Sí, ha caigut i ha endarrerit l'obra, sí, efectivament. I haig d'agrair tant el treball de la cimentera com de l'Ajuntament de Montcada per tal de que aquest termini de temps sigui el menor possible per poder oferir...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Ràpidament. La reobertura del tram.

El president

La següent pregunta és sobre la situació dels expedients de regulació d'ocupació que afecten les empreses de Catalunya.

Pregunta al Govern sobre la situació dels expedients de regulació d'ocupació que afecten les empreses de Catalunya

310-00440/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el senyor diputat Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Conseller, Catalunya viu un moment de transformació profunda del seu model productiu: transició ecològica, digitalització, canvis en les cadenes globals de valor, competència internacional i intel·ligència artificial impacten de ple sobre sectors industrials sencers. Quina és la política industrial, activa i preventiva del Govern?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Gràcies, diputat, per la pregunta. Doncs, efectivament, vivim aquesta situació que vostè mateix acaba d'apuntar. De fet, el diputat Jordi Albert, abans en una altra intervenció, també ha fet una llista extensa d'unes quantes o bastantes de les empreses que hi estan afectades. Tant és així i tanta és la preocupació que nosaltres mateixos, des del Departament, vam sol·licitar, el passat dia 22 de maig, de comparèixer de forma voluntària en el Parlament per poder donar explicacions a tots els diputats i diputades d'aquesta situació.

Dit això, és evident que la situació ens preocupa, però també hem de posar sobre la taula, doncs, que vostè mateix ho apuntava, que estem davant d'una època de transformació. No estem davant de la situació de l'any 2008. Foment, per exemple, ens deia que el primer trimestre de l'any 26 hi han hagut més EROs, és veritat, però en canvi hi ha hagut una disminució del vint per cent de les treballadores i treballadors afectats. Dir també que els EROs que hi va haver l'any 2025 és la xifra més baixa des de l'any 2009. Això vol dir que no ens preocupi? Tot al contrari, ens preocupa, però també vull donar una altra dada.

Afortunadament, aquesta situació es produeix en un moment en el qual l'ocupació ha assolit –ho vam saber ahir– rècords històrics. Mai a la vida Catalunya havia tingut 3.971.167 persones treballant i també amb un atur que té la xifra més baixa des del mes de maig de l'any 2008, 307.627 persones. Anant de cara al mes de maig, aquest mes de maig 11.892 persones menys estan a l'atur i, per tant, és una disminució del 3,7 per cent.

La política és una companya..., un acompanyament als treballadors i les treballadores. Sempre diem: No han de caducar les persones. Poden caducar determinats oficis, determinades professions i el que farà la Generalitat és acompanyar en aquest camí, en aquest camí d'interinatge, fins a arribar a aquestes noves formacions, a aquestes noves professions que s'estan donant com aquests canvis..., com a conseqüència d'aquests canvis que vostè mateix referia.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Conseller, valorem les dades, valorem els esforços, valorem la voluntat d'acompanyament, de diàleg, de mediació, però volem insistir en una idea. No n'hi ha prou amb gestionar una crisi, cada crisi, una per una. Catalunya necessita passar de la reacció a l'anticipació. Quan una empresa anuncia que tanca, sovint ja fem tard. Ho hem dit abans, ho veiem a Nestlé, Quality Espresso, Ego Appliance, Vitaly, Ficosa, Inovyn i tantes altres situacions que afecten a famílies, a municipis i comarques senceres.

Ara mateix, en aquest moment, treballadors i treballadores de Nissan són a les portes d'aquest Parlament davant del nou ERE que els afecta i que s'està vivint com un nou tancament encobert. Davant d'això, la Generalitat no pot limitar-se a reaccionar a *posteriori*, quan l'empresa ja ha decidit marxar, quan l'expedient ja està a sobre de la taula, quan els treballadors i treballadores ja viuen instal·lats en la incertesa. Parlem de defensar l'interès general. Si una empresa ha rebut suport públic, si ocupa sòl industrial escàs o si la seva marxa posa en risc centenars de llocs de treball, el país ha de tenir instruments per preservar l'activitat. Els ajuts públics no poden ser un xec en blanc, han d'anar vinculats a compromisos i cal protegir també el sòl industrial. El sòl industrial no pot acabar sent només una oportunitat immobiliària, és una infraestructura de país.

Conseller, li demanem que no es quedi en declaracions generals. Està disposat el Govern a impulsar una veritable política industrial preventiva? Li faig dues preguntes molt concretes. Es compromet el Departament a treballar una llei d'arrelament

empresarial i contra la deslocalització? I es compromet també a avançar cap a una llei de polígons industrials i un pla de polígons que modernitzi, ordeni i protegeixi aquests espais productius? Perquè reindustrialitzar Catalunya no és només atraure inversions. És garantir que la indústria que tenim no marxi i que la nova indústria sigui verda, justa i democràtica, i que la classe treballadora no pagui sempre el preu de les transformacions econòmiques.

Aquesta és la qüestió de fons. Si el Govern vol limitar-se a acompanyar el mercat o si vol defensar activament l'interès general, l'ocupació i el futur productiu del país.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Doncs les dues coses que em diu, estem bastant d'acord i vostè ho sap. Quant a l'arrelament, ja ho estem treballant en el departament. Ja li he comentat en alguna ocasió, malgrat que ja hi ha instruments que potencien els incentius positius i, fins i tot, poden arribar a fer aquest retorn

Fitxer 8

quantitats rebudes quan no es produeix aquest arrelament. I quant a la llei de polígons, és una qüestió que estem estudiant. Va haver-hi un acord amb Territori sobre tenir elements per treballar de forma...

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

Pregunta al Govern sobre les relacions internacionals del Govern

310-00442/15

I l'última pregunta és sobre les relacions internacionals del Govern. I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. *Conseller*, hace cinco días le hice una serie de preguntas muy sencillas, preguntas que cualquier gobierno transparente respondería sin dificultad. ¿Cuál fue su respuesta? Ninguna. Bueno, sí, recurrió al ya manido Ayuso comodín que tanto gusta a la izquierda. Para ser usted independiente, como intenta vender, se ha empapado muy bien del manual sanchista.

Pero hoy le saco de nuevo el tema, *conseller*, porque la sombra de Zapatero cada día pesa y abarca más. Hablamos de una trama internacional, y todo apunta a que el caso Plus Ultra podría ser solo la puntita. Mientras la Unión Europea alertaba de los riesgos estratégicos y de seguridad con China, ustedes corrían a Pekín para anunciar una nueva falsa embajada allí. Y hay muchas preguntas por responder.

¿Zapatero ha desempeñado algún papel de intermediación o recomendación respecto a empresas chinas en contactos con la Generalitat? ¿Fue mencionado Zapatero en correos o reuniones del viaje de China, especialmente con Huawei? ¿Recibió su Gobierno alguna indicación para priorizar la agenda con China a pesar de las advertencias europeas?

No le preguntamos qué cree. Le preguntamos qué sabe.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Jaume Duch Guillot, conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Gràcies. Bon dia, president. Bon dia a tothom. Diputat, efectivament, divendres em va fer aquestes preguntes. Ja veig que o no li va agradar la resposta o no li va sortir bé el vídeo i, per tant, me les torna a repetir avui.

Jo crec que la cosa està molt clara. Avui vostè i jo estem fent una mica de teloners, però a l'inrevés, perquè tot això ja s'ha discutit avui, aquest matí, s'ha parlat i s'ha contestat. S'ha contestat de manera general, perquè les preguntes que vostè fa no són preguntes que siguin lògiques per a aquest Parlament.

Jo li diré una cosa que penso que el conseller de la Presidència ja ha explicat prou bé, i és que tota la contractació pública en l'àmbit tecnològic de la Generalitat de Catalunya es fa seguint tots els procediments oficials i legals, complint totes les normatives –l'europea, la catalana i l'espanyola–, els principis de concurrència, de publicitat, de transparència, d'igualtat de tracte amb els licitadors, d'integritat, d'eficiència i de confidencialitat, tal com estableix el marc regulador.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. *Conseller*, tengo que felicitarle; le he hecho tres preguntas –tres– y ha conseguido responder exactamente a ninguna. Cinco días esperando una respuesta para descubrir que sigue usted donde estaba la semana pasada, escondido en un discurso que no responde a nada de lo que planteo. Voy a probar a hacerle dos preguntas más, a ver si a la tercera va la vencida.

¿Pone usted la mano en el fuego por Zapatero? ¿Nos garantiza que el señor Illa no está apostando por China por petición directa de Zapatero? Cuidado con lo que responde, *conseller*, porque lo de poner la mano en el fuego es un clásico en el PSOE, y en su partido todavía se están recuperando del achicharramiento de Ábalos y Cerdán. No chamusque su credibilidad tan pronto

Mire, la figura de Illa no se entiende sin Sánchez y la de Sánchez es inexplicable sin Zapatero, y las casualidades en política no existen, y menos en el Partido Socialista. Zapatero no es un militante de base, es el hombre que siempre orbita sobre los negocios y relaciones de su partido con regímenes autocráticos, y el Govern parece seguir la agenda de un expresidente con intereses muy particulares. Seguro que entiende que la oposición dude de quienes no le dicen la verdad ni al médico.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Miri, senyor diputat, porto aquí una llista tan llarga, però tan llarga, de contactes, de contractes i de reunions de presidents i consellers de comunitats autònomes del PP que hauria de necessitar molt més temps del que tinc, i, per tant, la deixo estar. L'únic que li diré és el que ja li han dit aquest matí: presumpció d'innocència i respecte a la feina dels tribunals.

Moltes gràcies.

El president

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector primari

302-00252/15

El dotzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector primari. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts..., del Partit Popular de Catalunya. Malament... (*L'orador riu.*) I per exposar-la, té la paraula el diputat senyor Jaume Veray Cama.

Jaume Veray Cama

Bon dia, conseller. Bon dia, diputats, diputades. Avui vull començar, des del faristol, saludant en Pere i la Núria. En Pere i la Núria són de Ventalló i avui no haurien de ser aquí. Podrien ser-hi, perquè, seguint el que ha dit alguna vegada el president Rull, el Parlament és la casa de tots els catalans, i, per tant, ells avui podrien ser aquí gaudint o veient com es desenvolupa una sessió del Parlament. Però resulta que no, que hi són una mica a la força o motivats pel tema que ens porta i que parlaré ara.

En Pere és pagès, és de Ventalló, i fa uns dies va passar a l'actualitat a les xarxes per queixar-se d'unes multes que li havien posat o de diverses multes que li havien posat, multes que ja estan pagades, per tant, ja ha complert el que tocava. I deixant de banda lo preceptiu de les multes i de les sancions, jo quan em vaig assabentar del tema, com a diputat gironí, vaig anar a veure'l, el vaig visitar, i em va explicar una mica tot el que passava. I això em va donar peu a presentar, primer una interpel·lació,

repassant també altres parts del sector primari, per parlar..., i per això la moció els sis primers punts parlen d'aquesta problemàtica.

Per què? Doncs perquè entenem que posar rètols a una carretera en un poble anunciant una agrobotiga, en un poble on no hi ha més botigues, on no hi ha més [#07.34], més serveis, en una zona rural, podríem dir a la plana de l'Empordà, al centre de la Garrotxa o a la Cerdanya. No estem parlant de l'àrea metropolitana, ni molt menys de zones superpoblades. Però tots heu vist si feu una volta per aquestes comarques o per altres que hi ha en les carreteres paradetes, amb els seus rètols, venent fruita, bolets a l'hivern, formatges, productes de proximitat. I no passa res, no se'ls multa. Però aquesta vegada sí.

I em deia el conseller Sàmper, en la interpel·lació, en la seva rèplica: «La llei és per a tots i tothom ha de complir la llei.» I jo, evidentment, no li vaig poder contestar. Però li dic avui: «Sí, senyor, la llei és per a tots –per a tots–, no només per a en Pere, per a tots i en tots els àmbits.» I hi estem totalment d'acord, s'ha de complir la llei.

Però també els hi voldria dir que és deure dels diputats saber què opina la gent del territori, què passa al seu territori. I, per tant, crec que quan es detecta una llei... Em deia un jutge un dia, fent un cafè a Girona, «mira, Jaume, quan hi ha una llei injusta, el que hauríem de fer és canviar-la». Doncs això em va donar peu a pensar que amb les normatives ha de passar el mateix. La normativa que fem, que tenim, si pensem que és injusta o pensem, com és el cas, que no es basa en un sentit comú o que no hi ha un sentit comú, hem d'intentar canviar-la, perquè, entre altres coses, és la nostra feina. I si no ho fem, després no ens podem estranyar de que la gent digui... o hi hagi desafecció vers els polítics.

Per això els primers punts, com he dit, de la moció van d'aquest tema, però també vaig fer una repassada al sector primari. Vaig parlar del llop i els hi demanem que prenguin mesures pel tema del llop. Per què? Doncs perquè si fa mal, que en fa, perquè és bastant difícil de controlar, els ramaders que tenen ramats de ramaderia extensiva puguin cobrar les ajudes amb cert temps. Els hi demanem una mica de *swing* –una mica de *swing*– a l'hora de respondre.

Vam parlar de la PPA, de la pesta porcina africana. I els hi demanàvem això, o els hi demanem això, que erradiquin, que no parin, que segueixin, que siguin contundents,

que no aixequin al peu, que acabin amb els senglars dintre de la zona de risc, i sobretot –i sobretot– que el perímetre exterior es retoqui quan faci falta, que no s'ajuntin els dos perímetres.

Els hi parlava de la dermatosi nodular contagiosa. Per què? Han tardat set mesos – set mesos– en arribar a un acord amb els ramaders per pagar el lucre cessant. I ara ho fan amb un punt d'acord que diu «bé, tenim temps per pagar fins al 31 de desembre». Home, set mesos més, senyors meus? Set mesos més? No... I nosaltres, per això els hi posem aquest termini, a 31 d'agost. Els hi demanem que paguin abans del 31 d'agost, perquè ells al setembre o l'octubre, una vegada baixi la calor i els vectors tornin a anar una mica de baixa, puguin començar a moure les seves explotacions

I els hi parlava de la pesca. Tots sabem les problemàtiques de la pesca: els dies de pesca, les quotes de les espècies..., que tot depèn d'Europa, molta cosa depèn d'Europa, hi estem d'acord. Però, senyors, hem d'anar a collar el ministeri. El ministeri ha de sentir el nostre alè per dir-los «senyors, vostès vagin a Europa, on s'ha d'anar, i defensin els pescadors i els seus interessos».

Els hi parlava del pla de la gamba de Palamós, i és veritat, els hi demano exactament que collin, facin el que hagin de fer perquè aquest pla, que tothom respecta i que ha funcionat molt bé, sigui renovat.

La moció intenta –i acabo, vaig acabant– millorar la vida de la gent del sector primari, i això és el que demanem. Aportem propostes. Deia ahir el conseller Dalmau que no sabia, no se'n recordava, de les propostes del Partit Popular. Doncs, miri, avui aquí en té quinze i després en una altra moció n'hi haurà unes quantes més. Prengui'n nota.

Gràcies.

El president

Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Rosa Maria Ibarra Ollé.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, president. Conseller... En primer lloc, diputats i diputades, deixi'm que li doni les gràcies al diputat Jaume Veray per aquesta moció, tant pel fons com per la forma, és a dir, pel valor que té que puguem debatre d'un tema tan important per al conjunt del país com és el del sector agrari, i que ho puguem fer des de posicionaments que no són coincidents en molts punts, però que amb diàleg i amb actitud constructiva ens puguem posar d'acord, o potser no, però sens dubte el debat, si es fa així, des d'aquesta actitud constructiva, ja haurà valgut la pena.

Amb aquesta manera de fer no hi guanyem els grups que estem en aquest hemicicle, el que hi guanya és el conjunt de la ciutadania, perquè així avancem. Tant de bo ho poguéssim fer tots plegats amb molts altres temes.

Passant a la moció, és una moció que fa un repàs de diferents temes del sector agrari, vostè ho deia, i és evident que amb aquesta diversitat hi ha temes en els que directament li votarem a favor; d'altres en què els hi hem proposat esmenes, i hem pogut arribar a transaccionar amb aquest diàleg que ja comentava, i alguns, molt pocs, en els que no hi podem votar a favor, no perquè no tinguem voluntat política respecte dels temes que vostè aporta, sinó perquè hi ha una normativa que en molts casos és una normativa europea o de terminis que evidentment fa impossible que es puguin portar a terme de la manera que vostè planteja.

Però d'entrada dir que, més enllà dels temes puntuals, és evident que tant el nostre grup com el Govern està sempre al costat del sector, però evidentment amb propostes possibilistes.

Desgranant els temes, respecte a la comercialització dels productes agraris, la moció parla de la venda directa. Aquest és un tema important perquè permet que els agricultors obtinguin uns recursos directament, fins i tot d'aquells productes que potser no compleixen els estàndards que alguns mercats demanen, però que són totalment vàlids i que pel seu valor nutricional val la pena que no els perdem.

Un punt important, aquest, per lluitar contra el malbaratament alimentari. Per tant, d'acord en aquest tema i en treballar per facilitar el comerç directe dels productes agrícoles. I ens consta que el Govern treballa per fer-ho possible de la mà dels ajuntaments, que, com bé sap, tenen competències en alguns aspectes, i també de manera transversal entre els departaments.

I un altre tema en el que coincidim és el tema de la simplificació administrativa. És un tema àmpliament debatut i reconegut i en el que el Govern també ja està treballant. Ho ha fet revisant procediments en l'àmbit agrari i forestal per tal de reduir càrregues, eliminar duplicitats i adaptar els tràmits a la realitat de les

Fitxer 9

i ha respost davant les greus crisis sanitàries que han afectat Catalunya, que no han estat poques, realment. Però això, evidentment, s'ha de fer sempre, com li deia abans, des del rigor, d'acord amb la normativa, de la mà del sector i amb col·laboració amb d'altres administracions i per tant, algunes de les accions que proposen en la moció no les podrem compartir.

En aquest sentit, el punt que parla de la PPA, vostès ens proposaven una zona, una nova zona de vigilància en el cas de detecció de nous positius de pesta porcina, però en aquest tema no es pot fer altra cosa que allò que indica la normativa, que ja sap que moltes vegades no és normativa catalana, o no és normativa catalana, ni tant sols estatal, sinó que és europea. I crec que val la pena recordar que en el tema de la pesta porcina, el Govern ha mobilitzat un gruix de recursos humans i materials sense precedents i ha actuat de la mà de les altres administracions amb total transparència, treballant amb el sector i recolzant els caçadors que estan fent una gran feina en aquest tema, en aquesta crisi, i crec que també és de justícia reconèixer-los.

I amb el tema de la pesca i de la gamba de Palamós, concretament. Hem pogut arribar a una transacció i per tant, totalment d'acord, diputat. Cal seguir treballant com fa el Govern per recolzar a tot arreu, especialment a Europa, el nostre sector pesquer. Un sector que fa molt temps que ha fet els deures ambientals i que, per tant, la seva realitat no correspon a la que recull la normativa europea, concretament la pesca demersal del Mediterrani, i, per tant, cal impulsar una modificació del reglament europeu perquè sigui més adequat a la nostra realitat.

En definitiva, diputat Veray, com li he dit al començament, gràcies per la moció i sobretot gràcies pel to. Hem pogut coincidir en molts punts de la moció. De ben segur que actituds com la seva, de diàleg, de buscar acords, amb visió constructiva, no per

dir que han aprovat més o menys punts d'una moció, sinó realment per portar eines vàlides per al sector, ajuda a avançar el sector agrari, ajuda a avançar el conjunt del país i això, en els moments actuals, és molt valuós.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies. Gràcies, diputada.

És el torn del Grup Parlamentari de Junts, també, per defensar les seves esmenes, i en el seu nom la senyora Irene Negre i Estorach. Quan vulgui.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, vicepresident. Conseller, diputats.

Avui debatem una moció presentada pel PP en la qual compartim amb la gran majoria i els agraïm que hagin portat a debat un cop més el sector primari aquí al Parlament. Però abans d'entrar al detall de la iniciativa, permetin fer una reflexió.

Fa pocs dies debatíem els pressupostos a la comissió i dèiem que per al Govern d'Illa no era una prioritat el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Malauradament, ara també vam poder constatar que per a Esquerra Republicana tampoc ho és, perquè dels 893 milions d'euros pactats en els plans plurianuals, zero euros van al Departament. I això és molt revelador, perquè després tots ens omplim la boca parlant del sector primari, de la pagesia, de la sobirania alimentària o de l'equilibri territorial, i el pressupost s'ha incrementat, sí, però només faltaria que no s'hagués incrementat ni una mica tenint en compte també les lleis aprovades en aquest Parlament, que han permès una forta injecció milionària al Departament. Des dels fons nuclears a les empreses, pel sector primari, al fons agrari, a la gestió forestal, però quan arriba l'hora de decidir les prioritats pressupostàries, el sector torna a quedar en un segon terme, i nosaltres no compartim aquesta manera de fer, perquè quan parlem del sector primari no estem parlant només d'un sector econòmic, parlem de producció d'aliments, de gestió del territori, de prevenció d'incendis, de cohesió territorial, parlem de mantenir vius els pobles de Catalunya.

Sense sector primari no hi ha país, per això hi ha diversos punts d'aquesta moció que compartim, especialment aquells relacionats amb la simplificació administrativa, la

venda directa, la bioseguretat, les compensacions ràpides davant les emergències sanitàries o el suport als productors locals. I voldria aturar-me especialment en un aspecte que massa sovint passa desapercbut, que és la venda directa. Perquè moltes vegades demanem als pagesos que innovin, que busquin el valor afegit, que comercialitzen directament els seus productes i que es quedin el marge comercial més gran possible, però després ens trobem amb normatives, amb prohibicions, amb traves administratives que dificulten directament això que els estem demanant que facin, i és de sentit comú que un productor pugui informar de la manera més visible que està venent els seus productes, i és de sentit comú que un agricultor pugui senyalitzar l'accés a la seva explotació, a la seva agrobotiga o al seu punt de venda de proximitat. Perquè no estem parlant de publicitat agressiva, estem parlant de permetre que els consumidors puguin trobar el producte local, el producte de proximitat, el producte de qualitat, el producte català. Estem parlant de permetre que els consumidors puguin accedir a aquest producte que tenim a la nostra disposició a tots els pobles petits de Catalunya. Per això veiem amb bons ulls les mesures encaminades a facilitar la senyalització dels punts de venda directa i els establiments vinculats a explotacions agràries. Perquè si volem circuits curts de comercialització, primer hem de deixar que la gent els pugui trobar.

També compartim la necessitat de continuar avançant en la simplificació administrativa, però simplificar no és digitalitzar formularis, això ho hem dit moltes vegades en aquest Parlament. Simplificar és reduir tràmits. Simplificar és reduir el temps a l'oficina, és augmentar la confiança en els agricultors i amb els ramaders, és deixar-los treballar a la terra, és augmentar la confiança en ells. I en aquest debat també hem volgut afegir una esmena per donar resposta a una problemàtica real que ens han traslladat les explotacions agràries. Actualment hi ha pagesos i ramaders que van invertir fa anys posant plaques fotovoltaïques, van apostar per les energies renovables i van fer els deures molt abans que existissin aquestes noves línies d'ajut. I avui, paradoxalment, aquests mateixos productors no poden accedir a determinats ajuts per incorporar, per exemple, les bateries o els sistemes d'emmagatzematge elèctric. És a dir, estem penalitzant a aquells que ja fa temps es van avançar, i això no té cap sentit. Per això la nostra esmena proposa modificar la línia d'ajut del PPAC 2023-2027 perquè les explotacions que ja disposen de plaques solars puguin també

adherir-se per a incorporar les bateries i reduir costos. És una esmena de sentit comú que premia a qui ha invertit i és una esmena que ajuda a fer més sostenibles i més competitives les explotacions agràries catalanes, perquè si disposen de bateries no es tornaran a connectar a la xarxa on es proveeixen d'energia elèctrica, en bona part produïda per combustible fòssil. Per tant, l'objectiu de mitigació del canvi climàtic queda més que justificat.

També hem demanat, i se'ns ha acceptat, que hi hagi ajuts no només del gasoil, sinó també als adobs per a mitigar els efectes de la guerra i, en definitiva, dir que donarem suport al cost de la moció, ens han acceptat les nostres esmenes perquè és el que realment necessita el sector (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) primari a Catalunya. I acabo. El sector necessita execució, necessita menys burocràcia, necessita més regadius, bioseguretat i suport real, i sobretot, necessita que el Govern deixi de considerar-lo un sector secundari i el tracti d'una vegada per totes com un sector estratègic per al futur de Catalunya.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies a vostè, diputada.

I ara, per fixar la seva posició, els grups parlamentaris tenen la paraula per cinc minuts. En primer lloc, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la senyora Montse Bergés i Saura. Quan vulgui.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, vicepresident.

Diputat Veray, amb aquesta moció la veritat és que ens demostra l'estima i la preocupació que té pel sector primari del nostre país. Ens presenta una moció que aborda qüestions molt diverses que afecten el sector primari català, la venda directa, la simplificació administrativa, la sanitat animal, les compensacions als ramaders, la pesca o els efectes de l'augment dels costos energètics. Bona part d'aquests debats no són nous, els hem pogut debatre en aquesta cambra i també en les comissions, i en molts d'aquests casos existeix un ampli consens sobre la necessitat de reforçar la competitivitat del sector primari per garantir-ne la seva viabilitat. Reduir la burocràcia

innecessària i garantir que pagesos, pageses, ramaders i ramaderes, pescadors i pescadores puguin desenvolupar la seva activitat amb les màximes garanties. Per això ja li avanço que el nostre grup donarà suport a aquesta moció. Compartim la necessitat de facilitar aquesta venda directa i els circuits curts de comercialització, de millorar la informació i l'acompanyament als productors, de continuar avançant en aquesta simplificació administrativa, de reforçar les mesures de prevenció davant les crisis sanitàries animals i garantir les compensacions ràpides i adequades quan les explotacions pateixen conseqüències tan greus com les que hem patit amb actuacions sanitàries obligatòries com són els buidats sanitaris i que han patit de manera molt crua els ramaders amb la dermatosi nodular.

També coincidim en la necessitat de donar suport al sector pesquer i defensar models de gestió que tinguin en compte la realitat de les nostres confraries del nostre litoral.

I pel que fa a la pesta porcina africana, una de les principals amenaces sanitàries i econòmiques que té avui el sector ramader català, hem de posar tots els recursos, tots els esforços, perquè aquesta possible expansió, que és un risc que el tenim, ens obliga a mantenir una vigilància extrema, a reforçar la bioseguretat de les explotacions, millorar la coordinació amb el sector cinegètic, garantir recursos suficients, etcètera. Tenim clar tots que les conseqüències podrien ser devastadores per a un sector estratègic per a l'economia catalana. Per això compartim aquesta necessitat d'actuar amb anticipació i continuar reforçant totes les mesures preventives possibles.

Ara bé, diputat, aquesta moció també té algunes contradiccions polítiques que no podem deixar de posar de manifest. Els punts 12 i 14 fan referència a l'increment dels costos derivats del conflicte amb l'Iran i demanen mesures per pal·liar-ne els efectes sobre el sector primari, i és necessari i legítim fer-ho. El que resulta més difícil d'entendre és que en els espais i en els llocs on el seu partit també té veu i vot, doncs no condemni de manera contundent aquestes guerres que estan generant justament aquesta inestabilitat internacional, afectacions econòmiques i, evidentment, un gran patiment humà. No es pot mirar cap a una altra banda davant d'aquestes causes i al mateix temps exigir respostes davant les conseqüències.

També volem assenyalar que quan vostès demanen més agilitat en els pagaments, més recursos i més suport per al sector primari nosaltres hi estem totalment d'acord. Però quan arribi l'hora de defensar un millor finançament per a Catalunya que permetria disposar de més recursos per atendre aquestes necessitats, el Partit Popular s'hi oposa sistemàticament, o l'acord de Mercosur, no? Però bé.

Pel que fa específicament al punt 6, compartim l'objectiu de promoure els productes agroalimentaris catalans. Fa temps que defensem aquesta necessitat i de fet, aquesta cambra també. Ja es va aprovar una iniciativa per impulsar aquesta marca agroalimentària catalana de l'ImpliCat. Considerem que aquest és precisament el camí adequat, construir una estratègia pròpia, estable i identificable que reforci la presència de productes catalans, que en posi en valor l'origen, la qualitat i el compromís amb el territori i que generi una eina de promoció coherent i compartida pel conjunt del sector.

En definitiva, votarem favorablement perquè responen..., a tots els punts, perquè responen a necessitats reals del sector primari català i, per tant, també volem recordar que les solucions als problemes del camp, de la ramaderia i de la pesca requereixen també de més compromisos més enllà d'aquest hemicicle. Per tant, donarem suport i tot el recolzament al sector agrari del nostre país.

Gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada.

En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, vicepresident. Conseller Ordeig, diputats.

El Partit Popular ens presenta avui una moció envers el sector primari amb diferents punts que a la fi tenen per objecte millorar els aspectes d'aquest sector. Comença amb la defensa de la simplificació de la normativa que regula la venda directa de fruites, hortalisses i altres productes agraris, com també facilitar que les petites i mitjanes explotacions agràries puguin vendre directament els seus productes.

Facilitar la senyalització de venda directa de productes de pagès en les carreteres, vies locals i camins rurals i la venda també directa de fruita i verdura de segona classe. La moció demana igualment que aquesta modalitat de venda directa estigui recolzada per la pròpia administració, és a dir, que s'hi impliqui l'administració. Tanmateix, ens parla d'accelerar la simplificació administrativa i d'elaborar un pla de promoció de productes de pagès en els productes agraris de proximitat. En VOX entenem que caldria donar força al principi de declaració responsable en els tràmits que es facin als pagesos davant l'administració, amb l'objectiu de reduir paperassa i càrregues burocràtiques i així també agilitzar l'activitat del nostre entorn rural.

Hem de recordar, no obstant, que el Partit Popular, que acostuma a

Fitxer 10

a dir una cosa a Espanya i a fer una altra a Brussel·les, de forma sovint, que han estat vostès els que han votat en favor de l'acord Mercosur, i que tot i que, gràcies a VOX, el Parlament Europeu es va aturar provisionalment, a l'espera d'un dictamen per part del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, van estar també vostès els qui, de nou, van demanar l'aplicació provisional i immediata d'aquest acord, argumentant-se en que quedaven els pagesos i els aliments protegits amb aquestes clàusules de salvaguarda.

Clàusules de salvaguarda que a VOX entenem que són insuficients i que no garantiran la protecció dels nostres productes, i que, a més, ja la simple existència de les mateixes denota el caràcter injust i perjudicial per al nostre sector primari, i que suposa, per tant, la pèrdua de sobirania alimentària, a conseqüència de la competència deslleial.

Las cláusulas salvaguardia únicamente protegen a los políticos que han traicionado los intereses de nuestros ganaderos y de nuestros agricultores.

Vostès diuen defensar els productes de proximitat, però recolzen Mercosur. Això és una contradicció. Doncs és un acord que portarà milions de tones de productes procedents de països a més de deu mil quilòmetres de distància.

Aquesta mesura també parla d'adoptar mesures preventives per tal de controlar de forma eficaç el llop i accelerar els ajuts i compensacions econòmiques, davant els atacs dels depredadors que es produeixen aquí a Catalunya.

Des de VOX sí que volem denunciar la deficient gestió en matèria de biodiversitat, l'absència de plans preventius davant els possibles atacs d'animals salvatges, així com la incapacitat d'aquest Govern per mantenir l'equilibri entre la conservació del medi natural i la seguretat agropecuària.

Pel que fa a les mesures de prevenció, davant la situació de crisi sanitària, amb malalties com la pesta porcina africana, la tuberculosi bovina o la dermatosi nodular contagiosa, som ben conscients que afecten al bestiar de forma greu. Doncs falta... Només cal el contagi d'un sol animal d'una granja perquè es tingui que produir el buidat sanitari, és a dir, el sacrifici de la totalitat dels animals de l'explotació.

I és per això, per aquesta raó, que entenem que cal també potenciar la bioseguretat com a mesura de protecció per excel·lència, planificar, establir mesures preventives i actualitzar els protocols d'actuació en favor dels ramaders.

Però també és imprescindible el control de les plagues, com la del porc senglar, que transmeten aquestes malalties, i reconèixer, per tant, la importància de la caça i dels caçadors com una activitat essencial per al control cinegètic de les nostres espècies.

La moció recull altres punts, com una línia d'ajuts per al gasoil d'ús professional del nostre sector primari, la defensa de productes, com la gamba de Palamós, que constitueix una senya d'identitat, i la supressió de quotes, com la gamba vermella.

I també, en general, recull una sèrie de mesures que tenen per objecte la protecció del nostre sector pesquer, que pateix les devastadores restriccions imposades pels buròcrates de Brussel·les.

Estem d'acord que cal aconseguir l'ampliació dels dies de pesca, i per això és necessari flexibilitzar les mesures establertes en els anomenats mecanismes de compensació, que tenen per objecte donar més dies de pesca, d'acord amb els objectius de desenvolupament sostenible. Mesures, moltes d'elles que són inassumibles, com el canvi de malles i xarxes de pesca, o les portes voladores.

Per això, [#03.32] senyor Veray, amb aquesta moció entenem, tenim clar que té per objecte millorar la situació del nostre sector primari, i votarem a favor de la totalitat de les propostes que s'han fet a la mateixa.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. El sector primari del nostre país, la nostra pagesia, els nostres ramaders, els nostres pescadors necessiten solucions quirúrgiques, menys burocràcia i poder viure dignament de la seva feina.

Des de Comuns afrontem aquesta moció del Partit Popular defugint dogmatismes, i ho farem perquè compartim plenament que l'Administració no pot ser una barrera, que ha d'esdevenir un aliat de les petites i mitjanes explotacions de base familiar, que són els que fixen la gent al territori.

Jo m'hi referiré als diversos punts de la moció fent blocs. Parlem del primer bloc de la moció. Compartim la necessitat de simplificar la normativa de venda directa, permetre aquesta senyalització a les carreteres locals per a agrobotigues i masies, o obrir els criteris per comercialitzar fruita i verdura de segona classe per evitar aquest malbaratament alimentari. Pensem que són mesures de sentit comú.

Comuns defensem, des de fa anys, un model, a més a més, de circuits curts, de proximitat, sempre i quan es faci amb plenes garanties de qualitat i higiene alimentària, de la mateixa forma que entenem que no es pot ajornar tampoc la simplificació administrativa, perquè el pagès ha de fer de pagès, i no d'administratiu, tancat en un despatx omplint, de vegades, declaracions duplicades.

Pel que fa al segon bloc sobre sanitat animal, coincidim amb l'exigència de protocols de vacunació de zones de vigilància. Ara bé, tenim discrepàncies amb dos dels seus punts.

És evident que calen ajuts i compensacions ràpides i suficients, davant dels atacs de depredadors. Així ho hem defensat els Comuns, incorporant aquestes partides al nostre acord de pressupostos amb el Govern. Però ens abstindrem perquè darrere de l'expressió «control eficaç del llop», el PP sol amagar l'eufemisme de les batudes, i nosaltres defensem la coexistència i el suport públic, cuidar la nostra biodiversitat i no promoure la seva reducció amb fons públics.

Idèntica postura sostenim pel que fa als ajuts per als sacrificis de bestiar. Estem d'acord amb que cal pagar ràpidament els sacrificis obligatoris de bestiar, per protegir el petit ramader autònom, però demanar indemnitzacions genèriques a preu de mercat i lucre cessant sense lletra petita, amaga un parany. Utilitzar els diners públics per cobrir els riscos comercials i els beneficis de les grans empreses integradores, que ja tenen les seves pròpies assegurances.

Tots estem d'acord amb protegir el petit i mitjà pagès, però no els guanys de la gran agroindústria, com tampoc compartim el plantejament que es fa sobre la pesta porcina africana, que considerem que no acaba d'encaixar des d'un punt de vista conceptual i sanitari.

La pesta porcina és un problema d'una enorme complexitat que no es resol simplement a cop de gallet i demanant una reducció total de senglars, des d'una perspectiva exclusivament cinegètica.

Pensem que es queda en la superfície, perquè els senglars no és la causa de la malaltia; el senglar és només el vector de contagi. I si volem lluitar de veritat contra aquesta plaga, cal anar a les causes estructurals.

Cal reforçar radicalment la bioseguretat a les granges, controlar els moviments i el transport de bestiar per carretera, fer una gestió integrada dels nostres ecosistemes, també la mobilitat dels senglars dins del radi de protecció, però no exclusivament aquesta mesura.

Fiar la seguretat a tota la cabana porcina catalana exclusivament a l'increment d'ajuts estables a les agrupacions de caçadors, ens sembla que es queda molt curt des d'una perspectiva política. El nostre vot serà contrari.

Finalment, el nostre grup anava a pronunciar-se en contra d'un altre punt que demanava xecs en blanc i pròrroques extraordinàries per al gasoil professional, arran de la crisi de l'Iran, perquè enteníem que era un contrasentit.

En aquesta crisi, el preu del combustible ha pujat molt menys del que s'esperava. El veritable drama que asfixia els marges del camp és que els preus dels fertilitzants s'han duplicat gairebé per l'especulació, perquè la producció encara no està afectada per les conseqüències, però la comercialització s'està dosificant amb aquesta finalitat.

El sector necessita ajuts allà on es pateixen els costos reals de producció, i no receptes velles que només alimenten les grans petrolieres. Però és que, a més, la seva petició amagava una contradicció sagnant, i és que venen a exigir ajuts públics per al combustible dels màquines, mentre el Congrés dels Diputats ha votat sistemàticament en contra de l'escut social per evitar la pujada indiscriminada d'articles de primera necessitat en cas d'emergència. No són els únics, eh? També és cert.

Vostès volien protegir amb recursos públics el preu del gasoil, hi hauran diners a fons perduts, però es neguen a protegir el preu del menjar de la gent a la cistella de la compra, que també seria garantia de viabilitat comercial dels productes agraris. Ara bé, donada l'esmena de Junts, que incorpora també els adobs, als ajuts ens pronunciaren favorablement.

I acabo, president. Compartim la necessitat de prorrogar el model Palamós de gestió de la gamba vermella com un model d'èxit. En canvi, ens sembla un contrasentit demanar la supressió del sistema de quotes, perquè, suposadament, el sistema es basa, precisament, en el fet que sense regulació ni límits científics, ens quedem sense pagès, sense futur per als mateixos pescadors. D'aquí els seus estàndards superiors a la normativa.

I una última qüestió. Estem d'acord amb la promoció dels productes de proximitat, però això col·lisiona amb el seu posicionament pel que fa al concepte de producte de proximitat a la recent llei de mesures urgents agràries, que incloïa la transformació del producte fora de la finca, sense cap restricció respecte a la distància amb el territori d'aquesta transformació.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia a tothom. Benvinguts, Pere i Núria. La Núria, una celranenca il·lustre, veïna de casa durant molts anys de la família. De manera sorprenent, avui ens entendrem majoritàriament amb el Partit Popular, perquè ens presenten una sèrie de propostes que estan ben treballades, i que sí que, en aquest cas, defensen el sector primari.

Nosaltres, quan vam veure el que li va passar al Pere i al seu germà, doncs, vam demanar tota la informació al departament. Ens vam reunir, fins i tot, per parlar-ne i per buscar solucions.

Vostès van córrer a presentar aquesta proposta, que està bé. Nosaltres vam fer la feina per darrere, perquè entenem que situacions d'aquestes, doncs, no es poden repetir, i, majoritàriament, causen una sensació de desprotecció a la majoria de la població, quan veuen, no?, com un petit productor, doncs, és multat d'aquesta manera tan dràstica per, al final, promocionar un comerç de proximitat.

Un comerç de proximitat que tant ens omplim la boca que són necessaris als nostres municipis, i fins i tot a les grans ciutats, quan veiem que, de mica en mica, es van perdent.

I tots després diem la necessitat d'aquest comerç de proximitat amb producte de quilòmetre zero, però després som capaços, no?, amb la normativa, de posar aquestes multes ingents, que, de fet, no són gens proporcionades a la realitat d'aquest tipus, doncs, de comerç o de venda de productes de proximitat.

Per tant, nosaltres donarem suport a la majoria d'aquests punts que ens presenten, en especial tot el que fa..., vinculat, doncs, amb el canvi de normativa aplicada a la venda directa de fruita, hortalisses i d'altres productes, amb facilitar la senyalització dels espais de venda.

Seguint una mica la línia, que ja s'ha parlat a bastament, doncs, que trobem, per exemple, a la Catalunya Nord, on és una normalitat que els petits productors, els productors mitjans, doncs, els venguin a la pròpia carretera o posin cartells assenyalant les seves finques.

Una normalitat que, per desgràcia, doncs, a la frontera imposada sembla que hagi trencat, i que el que es pot fer, per desgràcia, a la Catalunya Nord, a casa nostra està prohibit i multat, com hem pogut veure. Per tant, aquí s'han de fer les modificacions necessàries per garantir que el petit comerç, els petits productors tinguin totes les facilitats per arribar al consumidor.

Al igual que també donem suport a que no pot ser que els productes que no superen els cànons imposats pel mercat, doncs, no puguin comercialitzar-se. No té cap sentit. Això és malbaratament alimentari, però també és caure en uns clixés, en uns paràmetres que no són els reals, perquè per molt que no tinguin la forma, la mida i l'aparença necessàries, són igual de bons, aquests productes, que els que trobem als supermercats o a les botigues.

Després, sobre el tema de la simplificació administrativa, naturalment, cal continuar. Nosaltres estem a la taula de simplificació administrativa, treballant amb el Govern per millorar.

Veiem que va molt lent. És una realitat. Fa molt de temps que hi estem treballant, i els avanços són pocs i lents. Per tant, cal accelerar-ho, però ho diem sempre, però això no acaba de passar. El Govern no acaba d'accelerar aquesta simplificació administrativa tan necessària per a la supervivència del poc sector primari que ja queda en aquest país.

Al punt 6 ens diuen: «Elaborar un pla de promoció dels productes agraris.» Bé, nosaltres, més que plans de promoció,

Fitxer 046_2PLE11

com sap, el que estem fent és una ponència de llei que va presentar la CUP que el que posa sobre la taula és la necessitat que tots els supermercats, que tots els comerços tinguin un mínim, un tant per cent mínim de productes quilòmetre zero,

comprats en el nostre sector primari del país. I que aquest mínim sigui el que al final s'estableixi quan s'acabi aprovant la llei, esperem que sigui el màxim possible, com a mínim del vint-i-cinc per cent, perquè això sí que garantirà per llei que aquests productes es comprin a preu justos al nostre sector primari i arribin a totes les cadenes que venen per a la població. I això sí que serà efectiu, més enllà de plans de promoció.

L'únic punt que nosaltres li votarem que no és el d'augmentar les zones de prevenció, de delimitació, en aquest cas, perquè la llei no ho contempla i perquè entenem aquí que també hi ha una confrontació, com estan veient a moltes zones del país, que els veïns i les veïnes no poden sortir quasi de casa seva ni gaudir de l'entorn que tenen per aquestes restriccions. És a dir, restriccions sí, el que marca la llei, que per això deuen ser així de marcades, i no pas sense definir, com proposen vostès, ampliar aquestes zones, amb la problemàtica que això pot ocasionar als veïns i les veïnes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Quan sentim parlar del sector primari en aquesta cambra, sovint sembla que estiguem parlant d'una peça de museu, d'un record del passat, d'alguna cosa a preservar perquè quedi a les fotografies de campanya. No parlem de postals; parlem de la gent que ens dona de menjar. Parlem dels pagesos, dels ramaders, dels pescadors, dels que sostenen el país mentre una part de la classe política fa dècades que els gira l'esquena.

Catalunya no està perdent la pagesia per casualitat, Catalunya no està perdent les explotacions per casualitat i no està perdent els pescadors per casualitat; és el resultat directe de decisions polítiques, de normatives absurdes, de burocràcia asfixiant, d'una competència deslleial tolerada pels mateixos governs que després es fan fotografies al costat d'un tractor.

Avui el Partit Popular ens presenta una moció amb mesures que en gran part responen al sentit comú. I quan una proposta és de sentit comú, Aliança Catalana no

mira qui la presenta, mira si serveix als catalans. Perquè és evident que un pagès ha de poder vendre directament allò que produeix. És evident que una explotació ha de poder anunciar-se sense haver de suportar..., superar els viacrucis administratius. És evident que una fruita no deixa de ser bona perquè tingui la mida diferent a la que ha decidit algun buròcrata. I és evident que els agricultors no poden continuar dedicant més temps als formularis que als camps.

Però no ens enganyem, el problema no és tant sols la burocràcia catalana; el problema és un model que fa anys que castiga a qui produeix, que exigeix als productors les normes més estrictes d'Europa mentre permet l'entrada de productes estrangers elaborats amb criteris que aquí serien inacceptables. Això no és mercat; això és competència deslleial. Això és condemnar el productor català a jugar un partit amb una mà lligada a l'esquena.

I ens preguntem per què desapareixen les explotacions? Per què no hi ha relleu generacional? Per què els joves marxen? Quina és la resposta? Perquè cada vegada és més difícil guanyar-se la vida treballant a la terra.

Compartim plenament la preocupació pels ramaders: quan un llop mata un ramat, qui paga la factura és el ramader, no el polític que signa la normativa, no l'activista urbà que viu a cent quilòmetres de la muntanya. El ramader. Quan una explotació és afectada per una malaltia animal, qui assumeix les conseqüències torna a ser el ramader. I quan les indemnitzacions arriben tard, el que està en joc és la supervivència de la família que està cuidant del ramat. Per això, les compensacions han de ser ràpides, justes i automàtiques. Per això, el control dels depredadors i de la fauna salvatge no pot continuar sent un tabú.

També parlen dels pescadors. Mentre Europa imposa quotes, restriccions i limitacions, a les nostres confraries van desapareixent i amb ells desapareix una altra activitat econòmica. Desapareix el coneixement, la tradició i una part de Catalunya.

El debat de fons és molt més gran que aquesta moció: és el debat sobre si volem continuar produint aliments o si preferim dependre dels altres. És el debat sobre si volem un país viu o un país convertit en un parc temàtic. És el debat sobre la Catalunya rural del futur.

Aliança Catalana tenim molt clar, sense pagesia, sense ramaderia, sense pesca no hi ha sobirania alimentària ni independència econòmica. I si el sector primari..., i sense el sector primari no hi ha nació.

Donarem suport a totes aquelles mesures que ajudin qui treballi, produeixi o mantingui el territori viu. Perquè als pagesos, als ramaders, als pescadors no els calen més discursos, necessiten que d'una vegada les institucions estiguin al seu costat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Jaume Veray Cama.

Jaume Veray Cama

Gràcies, president. Si m'ho permet, abans de començar voldria fer un parell de salutacions més que no he pogut fer abans, i és saludar la meva filla Aina, que avui ha decidit acompanyar-me i el meu gran amic Juanlu, que ella ve de Girona i ell de Reus i han agafat un tren per venir i no han arribat a l'hora. No sé per què, però és així. I han arribat just per poder veure totes les intervencions menys la meva i, per tant, els saludo. *(Rialles.)*

Miri, en aquest segon torn no entraré a debatre amb uns i altres o si no s'ha entès alguna de les nostres propostes i, per tant, lo que vull fer primer de tot és agrair el posicionament de tots els grups. Jo crec que ha sigut uns posicionaments posant el que tenim d'acord i el que no, doncs no, no passa res. Per això són les mocions.

I donar les gràcies als grups que han presentat les esmenes, perquè nosaltres presentàvem una moció per ajudar el sector, per ajudar la gent del camp, els ramaders, els pescadors, per ajudar que hi hagi relleu generacional. I, llavors, que hi hagin esmenes que milloren el text, a nosaltres ens ha semblat que era molt positiu. I per això, de les sis esmenes del Partit Socialistes n'hem acceptat tres, transaccionat dos i una no l'hem acceptat, però al final sembla ser que tampoc els ha fet..., que també els ha agradat i que alguna cosa faran.

I les dos esmenes de Junts ens semblava que eren de lògica pura i per això les hem acceptat.

Vostès han fet la repassada, jo no faré ara una altra repassada. Per tant, només dir una cosa: és veritat que la senyora Negra, la senyora Negre no ha tocat el tema de pesca, perquè vostè i jo o vostè sap que tant vostè com jo pensem bastant el mateix sobre aquest tema. De fet, tenim una contradicció o no estem d'acord en un gran tema, i segurament molts dels diputats hi estaran amb un o amb l'altre, i és que la senyora Negre i jo no ens posem mai d'acord en quina és la millor gamba, si la roja o la vermella. I jo el que li puc dir des d'aquesta tribuna senyora Negre és que vingui un dia a Palamós, jo m'encarrego que la provi i segurament estarà d'acord amb mi.

Moltes gràcies a tots.

(Aplaudiments perllongats.)

El president

Gràcies. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí un cop substanciat al punt quinze de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia a Catalunya

302-00253/15

El tretzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia a Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Consellera –s'ha excusat el conseller de Justícia perquè tenia obligacions ineludibles–, voldria saludar a l'inici d'aquesta intervenció, doncs, degans dels col·legis d'advocats de Catalunya, la degana de Barcelona, la degana de Reus, la degana de Mataró, hi ha també els representants dels Joves advocats de Catalunya, perquè al final avui parlem de justícia. És important quan parlem de justícia que els operadors jurídics estiguin aquí a l'hemicicle.

I, mirin, quan vam fer... Presentem aquesta moció subsegüent a la interpel·lació. Quan vam fer la interpel·lació, jo recordo que sortia de l'hemicicle, me n'anava cap al

meu grup i pensava: «Faré una moció d'aquelles potents, eh?, en què demanaré millores a la videoconferència, millores de l'expedient electrònic, millores del sistema de notificacions...», i una llarga llista de millores que pensava incloure a aquesta moció. I quan arribo al grup me n'adono de que tot això ja ho hem demanat. Tot això ja ho hem presentat, el Partit Popular i altres grups ja ho han presentat en aquest hemicicle i no ha funcionat, i continuem igual. Continuem en una situació complicada per a l'Administració de justícia.

Llavors, dius: «Bé, doncs, què faig? Quina moció proposo al Ple? Doncs per què no...?» Li vaig oferir al conseller també: «Per què no fem un pacte?» Perquè, al final, quan ha funcionat l'Administració de justícia, quan s'han fet reformes integrals a l'Administració de justícia a l'Estat, a Espanya ha sigut quan hi ha hagut un pacte.

Recorden vostès el pacte d'estat per la justícia, què ens va comportar? El 2001, Govern d'Aznar. Què ens va comportar? Ens va comportar crear una direcció general de modernització, crear una carta de drets dels ciutadans davant de la justícia. Els judicis ràpids són conseqüència del pacte d'estat per la justícia, el compliment íntegre de penes, la llei concursal, la nova planta judicial, que després es va paraitzar i no es va fer. Això va ser conseqüència d'un pacte, un pacte en què vam treure del debat polític la justícia per intentar arreglar-la d'una vegada.

I després, el pacte també amb el Govern de Rajoy. El pacte d'estat contra la violència de gènere. Què va comportar? Un avanç important en l'ampliació de les víctimes de violència de gènere. Amb la formació dels jutges... Vam fer...

Bé, doncs, per què no ho fem aquí? Per què no fem lo mateix que vam fer? I en aquest punt sí que m'agradaria agrair extraordinàriament l'actitud d'alguns diputats i d'alguns grups d'aquesta cambra: a la diputada Balsera, al diputat García Berrio, al diputat Padrós, que des del primer moment van dir: «Fem-ho, tirem endavant això.»

I sento la posició del Partit Socialistes, que, bé, primer era que no i ara s'abstenen. Escoltin, fem-ho, jo els crido a que canviïn, encara tenen temps de canviar el vot i tenen temps de canviar l'actitud. Fem-ho perquè necessitem treure la justícia del debat polític. Necessitem millorar la justícia d'una vegada. I portem dos anys i no hem aconseguit millorar-la. Podem tenir petites enquestes que ens poden donar una millora petita d'alguns temps de tramitació de procediments, però, en definitiva, els hi

deia jo l'altre dia: a Reus vam suspendre un judici, ens l'han assenyalat per al 2028. I això no pot continuar així.

I necessitem que tots els operadors jurídics es posin d'acord perquè fem aquest pacte. Al final, lo que volem és que qui de veritat sap com funciona la justícia, qui de veritat sap les necessitats de la justícia, que són els operadors jurídics, que són els que cada dia treballen a l'Administració de justícia, ens assentem en una taula i mirem quines són les necessitats, els recursos que necessita l'Administració de justícia, perquè siguin els que verdaderament treballen a l'Administració de justícia, i tinguem una justícia eficaç.

Sabem que no ho podem fer en tres mesos. Necessitarem temps, però necessitem la col·laboració, que l'Administració de justícia sigui..., que tinguem un pacte amb el que aconseguim arreglar una situació endèmica de l'Administració de justícia a Catalunya.

I permeti'm, ja se m'acaba el temps, només fer una petita referència: estem parlant de justícia i jo crec que és important fer una referència a certes insinuacions sobre la situació de l'Administració de justícia que va fer el president. Diputats socialistes, mirin,

Fitxer 046_2PLE12

a la justícia no hi ha casualitats. A la justícia no hi ha casualitats, en combinació amb la dreta. El que hi ha són procediments reglats sotmesos a l'imperi de la llei. I quan s'insinua, quan s'insinua que no es fa sota el procediment legal, només hi ha una solució, una: denunciar-ho al jutjat de guàrdia. I si no, defensar les institucions. Perquè acusar, acusar i fer insinuacions sobre alguns que no saben com contestar, que no poden contestar perquè el seu estat no els ho permet, és de covards.

Moltes gràcies.

El president

El Grup Parlamentari de Junts hi ha presentat esmenes i, per tal de defensar-les, té la paraula el diputat senyor Isaac Padrós i Suárez.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Bon dia, diputats. Bon dia a tots els degans i a totes les persones que ens acompanyen. La moció que avui ens presenta el Partit Popular té dos punts. Més que propostes, són com resums executius d'una bona diagnosi. Efectivament, la justícia a Catalunya necessita més recursos, més agilitat, menys pendència, més proximitat i més respecte pels drets de la ciutadania. I en això ens hi trobaran.

I d'aquí ve que presentéssim dues esmenes. Una, al punt 2 de la moció, fent valdre el pacte nacional per la justícia i, l'altra, l'edició d'un possible punt 3 en defensa del català a la justícia. Diputat Huguet, hem transaccionat una esmena. Agraïm la predisposició i les ganes d'entesa. I, francament, tal com li vaig reconèixer aquí fora durant la negociació, era evident i previsible que no s'acceptaria l'esmena del català. I precisament perquè parlem d'una qüestió important per al país, francament, creiem que hauríem de situar bé els antecedents i no començar el relat a mitja pàgina.

El pacte català per la justícia no és una idea nova, ni comença avui ni neix d'aquesta moció. Amb la consellera Lourdes Ciuró al capdavant, Junts per Catalunya vam situar la justícia com una política de país i no com una simple gestió administrativa. I, de fet, els recomano que recuperin la compareixença del 5 de juliol de 2021, quan la consellera va dir i cito: «Cal una administració de justícia pròxima i àgil, que promogui la mediació, que tingui el dret civil català com a referència i que es pugui prestar i rebre en català». I aquesta és la nostra mirada: una justícia al servei de les persones, sí, però també arrelada al país, al dret civil català i especialment a la llengua catalana.

I això no és una teoria. De fet, el Parlament, com bé ha dit fa una estona el diputat Huguet, ja va aprovar el desembre del 24, amb el suport de Junts, mandats molt i molt i molt concrets: convocar la Taula del pacte nacional per la justícia, presentar un pla d'acollida per a jutges, lletrats i fiscals, perquè coneguin la llengua pròpia, la llengua catalana i especialment el dret civil propi, i fomentar l'ús oral del català amb un mòdul que compensi les vistes fetes en català.

I senyors del PP, aquí ve la part incòmoda, perquè el Partit Popular hi va votar en contra al costat de VOX. Per això no ens estranya gens que avui no acceptin una esmena que parla del català a les vistes orals, el català a la nostra justícia. Per vostès el català només és oficial quan no molesta, quan no compromet res i quan no obliga l'Estat a canviar cap pràctica real. I això té una explicació política de fons: quan una

força política no ha assumit mai de debò la pluralitat nacional i lingüística de l'Estat, el català li acaba semblant una nosa. Una llengua que es tolera, es tolera mentre no obliga a canviar res, però que es qüestiona quan es volen exercir els drets lingüístics.

Mentrestant, el Consell d'Europa continua advertint que a l'Estat espanyol persisteixen dèficits en justícia i que el marc legal o la seva interpretació no garanteix prou que els procediments es puguin desenvolupar en llengües regionals o minoritàries, fins i tot quan es sol·licita. Per tant, sí a una justícia més ràpida, sí a més recursos, sí a menys pendència, però sobretot sí a una justícia catalana pròxima, útil, digna i plenament en català, on Catalunya, els catalans, el català i la justícia catalana tinguem el nostre propi futur. Perquè ni el PP, ni el PSC, ni els Comuns, ni el PSOE, ni SUMAR no han volgut ni han sabut garantir una justícia pròpia i plena en llengua catalana, competències i poder real.

Per això, Junts per Catalunya ho tenim molt clar: justícia catalana, llengua catalana i sobirania pròpia.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn per tal que els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes es puguin posicionar. I, en primer terme, per fer-ho, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Avui debatем aquesta moció que ha presentat el Partit Popular. Volia començar amb un agraïment al diputat Huguet per aquesta moció i sobretot per la bona entesa i predisposició no només amb aquesta moció, sinó que a nivell de l'administració de justícia podem arribar a alguns acords.

I si em permeten, començaré amb una salutació als companys i companyes que avui ens acompanyen d'advocats i advocades, els degans, com la degana de l'ICAB, del meu col·legi, la senyora Cristina Vallejo.

Avui, des d'aquest Parlament ja anuncio que votarem a favor íntegrament de la moció que ens ha presentat el diputat Huguet. I és que, certament, hem de considerar

l'administració de justícia com un servei públic de primer ordre. I, per fer-ho, hem de millorar moltíssimes i moltíssimes coses que ens trobem a la justícia. I és que hem de ser sinceres i la justícia actualment no funciona. Segurament aquí és on tindrem diferències en coincidir en el que funciona o no funciona, però per nosaltres la justícia no funciona, per exemple, quan no és propera o quan no és àgil, però tampoc funciona –i ho esmentava abans el diputat de Junts, el diputat Padrós– una justícia que no és en català tampoc és justícia.

Nosaltres, des d'Esquerra Republicana, i a la nostra moció que vam presentar el desembre de 2024, ja fèiem una sèrie de suggeriments que van ser aprovats per aquest Parlament per tal de fer avançar la justícia i que encara no veiem que estiguin implementats. El passat debat de política general del mes d'octubre vam posar un punt que va ser aprovat per una gran majoria d'aquesta cambra, que és l'obligatorietat del català, que sigui un requisit i no un mèrit per exercir aquí a Catalunya. I aquí hem de queixar-nos al Departament de Justícia perquè no s'estan fent les passes que aquest Parlament va aprovar. No veiem que hi hagi tràmits a nivell de Madrid per modificar la llei orgànica del poder judicial per tal d'incorporar el català com un requisit.

Però tampoc veiem que s'estigui solucionant els problemes amb tots els treballadors i treballadores de l'administració de justícia, que són interins actualment i que estan molt preocupats perquè possiblement el proper mes no sabran què passarà amb les seves posicions i les seves feines. Per tant, des d'aquí tot el suport a aquests treballadors i treballadores interins. Esperem que s'arribi a una solució perquè continuïn en el bon funcionament que fan cada dia a la justícia.

I, per últim, m'agradaria parlar, i ja ho saben perfectament els diputats i diputades, d'un tema que a nosaltres, Esquerra Republicana, ens preocupa moltíssim, que són les violències masclistes i especialment les violències institucionals masclistes. I aprofito que tinc aquí a la consellera Menor. De fet la setmana passada ja ho vaig exposar en la presentació de pressupostos, a la comissió que va venir a presentar-los.

I volia recordar a la Kimberly. La Kimberly no és una xifra, no és una quota. És una dona, és un altre feminicidi. La Kimberly va ser assassinada fa dues setmanes a Figueres i va ser assassinada pel fet de ser dona. En el seu cas, a més, es sumava

també discriminacions pel fet de ser dona trans i dona migrada. I no ens ho podem permetre. No podem fer com que no passa res, com que tot funciona i que continuem acumulant desenes i desenes de dones que són assassinades a mans de les seves parelles o exparelles o altres homes. No és només per la Kimberly, però en el cas de la Kimberly a Figueres va fallar la justícia. El jutge va atorgar una ordre de protecció però no va enviar a presó provisional el seu assassí. Va fallar la fiscalia, que no va demanar presó provisional, però també van fallar els cossos policials. Els Mossos d'Esquadra, que no van fer un seguiment i no van donar protecció a aquesta víctima.

Lavors o treballem plegats i plegades amb una visió transversal perquè cap dona, cap dona sigui víctima de violència masclista, però sobretot, que cap dona acabi essent assassinada o ens estem perdent com a país. Quin país volem si deixem que tantes dones i que haguem de sortir a fer minuts de silenci a la porta del Parlament, però després no apliquem polítiques públiques que de veritat protegeixin a totes aquestes dones? Per tant, des d'aquí, per la Kimberly, però per totes elles.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Diputats. En esta moción, se trata de fortalecer y mejorar el servicio de la justicia en Cataluña y proponen un pacto catalán para la justicia. Señores del PP, todo y que ya anunciamos que votaremos en favor de su propuesta, queremos recordar que la justicia es un bien universal. Hablar del pacto catalán no nos parece muy buena idea. Incluso alguno ya se ha crecido y hablado de pacto nacional. ¿Existe una justicia que merezca un pacto especial, un pacto diferente?

El gran problema que tiene la justicia es, como todos sabemos, su lentitud. Una justicia colapsada que, como dicen los británicos, justicia retrasada es justicia denegada. O, como decimos nosotros, los españoles: Cuando la justicia es lenta, deja de ser justicia. La justicia atraviesa una crisis profunda en términos de accesibilidad, eficiencia o capacidad de respuesta y, ante la falta de recursos materiales, humanos

y tecnológicos, está claro que es necesaria una mayor aportación monetaria, es decir, más dinero y una dotación económica.

Son los problemas de siempre, por lo que hoy, para no reiterarnos, pondremos el foco de atención acerca de otro gran problema que actualmente sufre la justicia: la ciénaga putrefacta, irrespirable de corrupción del partido socialista, que se mantiene en el poder gracias al apoyo de sus socios separatistas y de extrema izquierda. Estamos viviendo uno de los finales más abyectos de nuestra historia en libertad, las cloacas de todo un partido socialista, sórdido y de aroma delincuencia, donde se oculta la mafia, la banda del crimen organizado y, entre cuyos objetivos, está el de desestabilizar a los jueces que han demostrado legalmente su independencia, amedrentarlos, señalarlos, con independencia de que ellos ejercen su trabajo de forma libre, investigando e instruyendo casos de corrupción que amenazan la continuidad del gobierno socialista.

Teoría de la confabulación conspiranoica, le llaman, a la que también se ha sumado el *president* señor Illa, quien, a pesar de que en cada sesión de control se repite como un disco rayado –«qui la fa la paga»– resulta que ha decidido cerrar filas en defensa del Zapatero y del *One*, es decir, el señor Sánchez, máximo responsable de toda esta repugnante corrupción. Artífices de la guerra sucia contra la justicia, como Santos Cerdán o Leire Díaz la fontanera, son la radiografía del terrible deterioro de nuestra democracia.

A esto, hay que sumarle los avatares de golfos ilustres en el PSOE: Koldo y Ábalos, el rescate de Air Europa, el hermanísimo que se fue con la música a otra parte o la muy complutense catedrática..., así como también en el caso de Plus Ultra, los registros de la UCO en la sede de Ferraz, los posibles pagos ocultos en la campaña electoral del señor Illa –aquí sí, Houston, tenemos un problema– y, como descabello, un auto judicial de ochenta y ocho folios de contenido impecable

Fitxer 13

sobre las andanzas de Zapatero, quien, no teniendo bastante con haberse enriquecido como servidor que fue de una narcodictadura y probablemente

enloquecido por la codicia y la avaricia, resulta que también tenía joyas y collares con gran valor, más propias de la dinastía de los Romanov. (*Aplaudiments.*) Este expresidente, que nos regalaba perlas como «la tierra no pertenece a nadie, solo al viento», «el infinito es el infinito» o nos daba lecciones de honestidad al manifestar que ser socialista es tener muy poco y estar dispuesto a dar mucho, me trae a la memoria lo que dijo el escritor, filósofo y poeta norteamericano Emerson: «Cuanto más hablaba de honestidad, más nos apresurábamos a contar las cucharas de plata de la cubertería.»

Difícilmente pueden darse soluciones efectivas a los problemas de la justicia cuando los corruptos que nos gobiernan, por tratarse de asuntos que les afectan, son quienes la interfieren y la obstaculizan, pues si algo tienen bien aprendido es que la dilación judicial termina funcionando como un camino indirecto pero efectivo hacia la impunidad. Basta el ejemplo de Jordi Pujol: trece años de instrucción para que el principal investigado termine sin juicio debido a un deterioro cognitivo. La corrupción política, pues, es, por tanto, un obstáculo más para dificultar cualquier posibilidad de mejora de nuestro sistema judicial, así que, señor [01.20], no le extrañe, por tanto, el posicionamiento hoy en esta moción del Partido Socialista, porque el PSOE, es decir, los socialistas, y el PSC, que se llaman continuamente «progresistas», como si les sonara a música celestial, son quienes atacan las estructuras propias del estado a las que representan, son quienes colonizan y parasitan a nuestras instituciones y son quienes torpedean la independencia del poder judicial, que es uno de los contrapesos necesarios, es uno de los pilares fundamentales de nuestro Estado de derecho, que es el que nos garantiza a todos nosotros que podamos vivir con ciudadanos libres e iguales.

Muchas gracias.

El president

Senyor diputat, no l'he volgut interrompre, però estem parlant d'una moció subsegüent sobre la situació de la justícia. Hi ha un principi fonamental, que és el de presumpció d'innocència, i valdria la pena que els diputats i les diputades, a l'hora d'intervenir, doncs, tinguessin present justament aquest principi que ens interpel·la a tots.

A continuació, per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. Consellera, diputats, diputades... Degana de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, la resta de degans dels col·legis que estan avui presents i representants dels col·legis de l'advocacia i de procuradors que són avui presents, benvinguts.

Creiem que és important aquest debat, i, de fet, jo la veritat és que estic bastant satisfet. Porto uns certs mesos parlant i apel·lant a que calia actualitzar l'inici que s'havia plantejat per fer... Des del 2022 es va constituir una taula catalana per fer un pacte nacional per la justícia. Estava una mica estancat; ara s'està reprenent. I jo deia: bé, crec que és molt important que fem un pacte per fer un salt d'escala, perquè hi ha un problema que és estructural, que té a veure amb el dimensionament que s'ha donat, tant el Govern estatal com el Govern català, referent al pes de la justícia i de quina manera la podem fer més gran. I la veritat que estic bastant content i satisfet. I ho dic de manera irònica, però ho dic de veritat, crec que aquesta proposta ens permet donar aquest salt. I aquesta proposta que avui recull aquesta moció –i l'hi vull reconèixer al diputat del Grup Popular Pere Lluís Huguet– crec que ens ha de permetre aprovar-la i posar-nos deures per, de veritat, millorar la vida dels nostres ciutadans i ciutadanes.

Jo crec que un dels elements més complicats i una de les responsabilitats més grans que tenen les administracions públiques i el poder judicial és de quina manera i com cooperem, de quina manera s'actua quan existeixen conflictes a la nostra societat, que, al final, és la base i la causa de que després hi hagi diferents procediments judicials. Jo crec que, en aquest sentit, és clau i hem de poder estar a l'altura. I jo crec que a dia d'avui i fins i tot en aquests pressupostos, que el nostre grup parlamentari hi donarà suport, tot i que hi han millores, pensem que estem lluny encara de fer el salt d'escala que necessitaríem perquè la justícia sigui un servei públic de primer ordre i un servei públic que estigui a l'altura de quan una parella decideix fer un divorci i no es posen d'acord; quan un treballador, una treballadora es acomiadat i ha d'esperar molt de temps per arribar a un judici i arribar a la justícia; quan una persona té una

acusació en la via penal i ha d'esperar a vegades tres, quatre o cinc anys per arribar a judici i veure si se'l condemna o no; quan una víctima, evidentment, té un delictes, una situació que no pot deixar enrere perquè encara està pendent d'un judici després de molt de temps.

Jo crec que és en aquest sentit en el que és fonamental que fem aquest salt d'escala i ho fem d'una manera absolutament integrada, integrada no només pel que respecta a la justícia en si, sinó per totes les grans afectacions que té no resoldre els conflictes de manera adequada, no donar el suport a que la gent pugui resoldre els conflictes de manera adequada, i no ho estem aconseguint, no ho estem fent, no ho estem fent en termini. I, llavors, jo crec que s'hi merita aquest pacte que pugui suposar aquest salt d'escala en els propers anys, tant a nivell de l'Estat com a nivell català. Benvingut sigui.

Ara bé, sí que volem plantejar-li que ens hagués agradat que l'esmena plantejada pel Grup Parlamentari Junts s'hi hagués acceptat. Pensem que, efectivament és important donar passos endavant per tal de protegir el català a la justícia. Estem en una situació que no és l'adequada, no és la que hauria de ser, i entenem que el plantejament que feia el Grup Parlamentari de Junts era absolutament raonable. Li haguéssim donat suport. Sí que pensem que en aquest pacte que també farem el català ha d'estar al centre. I també li vull dir, diputat, que per nosaltres serà important en tot cas.

Mirin, també jo crec..., volia fer reflexió respecte a dos elements. N'hi ha un que té a veure amb els mitjans adequats de resolució de conflictes. La nova llei d'eficiència del sistema de justícia els hi dona una centralitat molt important, però no s'ha desplegat tampoc de manera pública la capacitat real i efectiva per fer que la gent, abans d'anar a un procediment judicial, pugui resoldre els seus conflictes mitjançant la mediació o qualsevol altre d'aquests mitjans. Llavors, cal introduir en aquest pacte també una aposta clara i decidida perquè l'Administració pública pugui liderar i pugui abanderar aquests canvis que promou la llei, i estem lluny d'això.

I també sí que voldria recordar que també la justícia restaurativa està donant en l'àmbit de la justícia penal molt bons resultats, i cal un desplegament, també, i un redimensionament i fer-la créixer amb un salt d'escala. I és en aquest sentit que sí

que considerem que, de cara a l'acord de pressupostos, hem aconseguit un compromís d'apujar un cinquanta per cent el pressupost. Tot i així, i després dels resultats del pla pilot que s'ha produït a Terres de l'Ebre, pensem que és important que adopti una major centralitat, perquè això ens permetrà avançar. Perquè la justícia restaurativa s'ha demostrat que no només a vegades és més àgil, sinó que té molts beneficis tant per a les víctimes com per a les persones que han produït qualsevol delicte. I, llavors, crec que ha de formar part d'aquest futur pacte, que espero que puguem promoure.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula el diputat Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; molt bon dia, diputats i diputades. Ja que parlem de justícia, permeteu-me que comenci parlant d'un judici que precisament s'estava celebrant avui i que és un judici contra dos activistes del moviment per l'habitatge, [08.34] absolució, i que, de fet, els demanaven peticions de sis anys de presó a cada un per manifestar-se, per mobilitzar-se i per reclamar un habitatge digne. Una petició que a nosaltres ens sembla absolutament desorbitada, que ens sembla sense sentit i que ens sembla un exemple de com s'utilitza la justícia per perseguir el dret de protesta. I, malauradament, ens sembla que en això tant el Govern, com els Mossos com els tribunals massa sovint van de la mà. Per això no podem fer altra cosa que mostrar tot el suport als dos companys represaliats i demanar l'absolució en aquesta campanya. Perquè, per nosaltres, quan parlem de justícia no és només parlar de mitjans i parlar del sistema judicial; també és parlar de garantir el dret a la protesta o de garantir el dret a un habitatge digne. I, precisament, fa res ens han informat que, per sisena vegada, aquest judici s'ha tornat a suspendre. Penso que, alhora, aquest no només és un exemple de repressió, i de la repressió que es pateix i de les injustícies que es pateixen en l'àmbit de la mobilització, sinó que també és un exemple del funcionament de la justícia. De nou, els agents dels Mossos d'Esquadra no s'han dignat a presentar-se en aquest judici i, de nou, i per sisena vegada, el 5 de novembre d'aquest any

tornaran a ser jutjats. Per allò que dèiem també de que la justícia lenta no és justícia i del que suposa la pena de banqueteta, i, per tant, aquesta espera amb peticions tan elevades.

Dit això, i entrant en la moció, nosaltres donarem suport a la moció. Els acompanyarem, diguéssim, en aquestes propostes i aquests plantejaments que fan, absolutament oberts, diguéssim, que donen lloc a tot, però que, en tot cas, no hi podem estar en contra. És evident la saturació de la justícia, són evidents les mancances en l'àmbit de la justícia i és evident que calen canvis, millores i més recursos. Potser en alguns d'ells ens hi posaríem d'acord. Jo penso que en molts altres, no.

En tot cas, nosaltres tenim molt clar quines són les prioritats, que compartim amb alguns dels grups que ens han precedit. Ens sembla que calen millores de fons en el funcionament, ens sembla que és evident la saturació i ens sembla que és evident, també amb aquest exemple que he posat, com no funciona el sistema judicial. Ens sembla que cal un pla de xoc immediat per acabar amb la precarietat laboral, per acabar amb les situacions d'interinatge i per acabar amb aquesta expulsió d'expertesa i de gent amb experiència del sistema judicial. Ens sembla que cal també un pla de xoc per garantir el dret a la justícia, concretament, per garantir-lo al conjunt de la societat, i, per tant, amb millores en l'àmbit de la justícia gratuïta, el torn d'ofici, etcètera, etcètera, etcètera, perquè volem que la justícia sigui un veritable dret per a tothom.

També ens sembla que cal un pla de xoc –i això segur que no ho compartirem– per fer front a l'emergència lingüística que pateix el nostre sistema judicial, perquè allà sí que hi patim una emergència lingüística, i allà no estem parlant ni de bilingüisme ni d'elements que els hi agrada tant defensar a vegades precisament per marginar el català, sinó que estem parlant de que la llengua catalana es troba marginada dins el nostre sistema judicial.

I, sobretot, a nosaltres ens sembla que cal abordar una de les qüestions de fons que per nosaltres és la pedra angular d'aquesta problemàtica, que és la impossibilitat de defensar millores de fons en el nostre sistema judicial fins que no sigui el nostre sistema judicial, perquè ara mateix és el sistema judicial espanyol. I en aquest

Parlament no tenim competències per poder desplegar un sistema judicial català fent focus i posant davant aquests plans de xoc i aquestes millores que comentava abans, i, per tant, subjugats també en l'àmbit de la justícia a una realitat que ens és aliena, que és la realitat de l'Estat espanyol.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

La justícia hauria de ser un instrument cabdal per garantir drets i deures als ciutadans, però avui no és més que una institució desbordada al límit del col·lapse, i el PP no és pas aliè a aquest deteriorament actiu de les estructures de la justícia. Vostès han mastufejat els tribunals. Com ho deia l'exministre Fernández Díaz? Ah sí, «el fiscal me lo afina». Que la separació de poders dins l'Estat espanyol és una farsa ho sap tothom. La politització del poder judicial i la potenciació d'un model a on prima la ideologia per damunt de l'eficàcia o l'equitat ens ha conduït a on som. S'han vulnerat drets de ciutadans catalans mentre es blindaven els privilegis immerescuts de la monarquia espanyola, restituïda a dit –recordem-ho tots– pel feixisme.

Més enllà d'aquesta invasió política d'un terreny que hauria de mantenir-se neutral, hem de parlar de la tensió i massificació que viu actualment la justícia: a Catalunya, per cada mil habitants hi ha cent seixanta litigis. La nostra nació supera amb escreix moltes comunitats espanyoles, i no és que als catalans ens faci gràcia passar pels jutjats, eh? Aquestes xifres són el resultat directe de la inseguretat creixent, de la convivència trencada i de la immigració massiva i invasiva que hem set obligats a acollir. Les polítiques proimmigracionistes que les esquerres, avalades pel processisme, han implantat generen conflictes i delictes constants que els nostres jutjats ja no poden engolir ni resoldre. Mesos i anys d'espera per posar fi a conflictes civils, laborals o penals, més de sis-cents dies de mitjana segons el col·legi d'advocats, un termini que genera impunitat i reincidència sense que cap dispositiu Kanpai ho pugui remeiar.

Fa temps que el de la justícia ha deixat de ser un mer problema quantitatiu per esdevenir una lluita moral. Durant dècades, els

Fitxer 046_2PLE14

catalans hem presenciat estupefactes el degoteig incessant de corrupció política, malversació de fons públics, tràfec d'influències, contractacions irregulars i escàndols fora mida. S'hi han vist involucrats governs, partits, administracions i institucions de tots els colors i formes. Ni el PSC, ni Junts, ni Esquerra, ni el PP, ni els Comuns són lliures de pecat. No sé si el senyor Joan Ignasi Elena, esquitxat recentment, és present a la cambra i ens en vol fer cinc cèntims de com funciona la cosa. Bé, veiem que no hi és, però en qualsevol cas, dins d'aquest parlament absolutista tampoc hi ha dret d'al·lusions. Per tant, no cal escarrassar-s'hi massa.

És indecent. Som aquí per millorar la vida dels ciutadans, però la realitat és que la vida dels ciutadans empitjora dia rere dia, mentre els comptes corrents dels qui ens governen s'acceleren sense justificació plausible. En acabat, tot són escarafalls i cares de sorpresa perquè augmenta la desafecció política. El que ens hauria de sorprendre i estranyar és que en dia d'eleccions encara hi hagi qui se senti motivat per dipositar el vot dins les urnes. Perquè amb tants tripijocs al descobert, de debò que té mèrit.

Mentre en aquest país els cossos policials fan la seva feina, els jutges no poden o no volen aplicar mesures cautelars fermes. De fet, si ho fessin, el Govern Illa tindria un problema, perquè no hi ha prou places de presó a Catalunya per a la mà de delinqüents a qui han obert de bat a bat la porta.

Les bandes llatines i els marroquins que han pactat amb la família venia a saquejar Europa col·lapsen els jutjats de menors i d'instrucció catalans. La immigració massiva ha disparat els delictes contra la propietat, les agressions sexuals i totes les formes de violència. La justícia no dona l'abast. Entremig de polítics corruptes i de bandolers immigrants hi ha els catalans, atrapats dins el xafastre. Ciutadans humils i honorats que esperen ansiosos resolucions que mai no arriben. A ells la justícia els defuig i els decep a parts iguals.

Lleis que no castiguen la gravetat dels fets petits i manca permanent de recursos financers i humans a la judicatura. Tan fàcil que seria expulsar delinqüents en comptes d'assumir-ne la càrrega social, logística i econòmica. Tan fàcil que seria tancar fronteres i recuperar la tranquil·litat als carrers i als jutjats. Però resulta que voler recuperar la tranquil·litat, la seguretat i el benestar dels catalans és *feixisme*. D'aquí el pacte antifeixista que el PSC, Junts, ERC, la CUP i els Comuns han signat contra Aliança Catalana. Ells defensen el progrés, i avui en dia sembla ser que el progrés consisteix en pagar advocats d'ofici i cel·les amb vistes a la piscina i el gimnàs a milers de violadors, lladres i assassins estrangers. Vagin fent el progressista, vostès, a veure qui tindrà valor de votar-los a les properes.

La vicepresidenta primera

Tot seguit és el torn del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, i té la paraula el diputat Antoni Poyato Rodríguez.

Antoni Poyato Rodríguez

Gràcies, vicepresidenta. Conselleres, diputats, diputades, degans que ens acompanyen, representants dels advocats joves: molt benvinguts. Diputat Huguet, li ho anuncio ja –ho ha anunciat vostè mateix– que ens abstindrem en la votació d'aquesta moció. I ho fem per un tema de rigor i responsabilitat.

I li ho dic des del més estricte respecte personal i professional que sap que li tinc. Tant vostè com jo som professionals del dret, coneixem la realitat dels jutjats i sabem perfectament que la justícia té problemes, que hi ha marge de millora i que tenim molta feina per fer. Fins aquí coincidim. Ara bé, on discrepem és en la manera d'afrontar aquesta realitat, perquè aquesta ja és la tercera iniciativa, si no m'equivoco, que presenten en matèria de justícia en aquesta legislatura. I sincerament, el seu missatge sempre és el mateix: tot funciona malament, tot està col·lapsat i sembla que no s'estigui fent res. I nosaltres no podem compartir aquesta visió. La diferència entre vostès i nosaltres, la diferència entre el Partit Popular i el Govern del PSC i Units és que nosaltres tenim una visió positiva i tenim voluntat d'arreglar les coses, mentre que el PP té una visió sempre negativa.

Per això no podem compartir en aquest moment impulsar una proposta d'un Pacte català per la justícia. I vull subratllar *en aquest moment*. I no és perquè estiguem en contra dels consensos, tot al contrari, sinó perquè creiem que aquest no és el moment per fer-ho. Avui, en aquests dies estem desplegant la reforma més important en la justícia en els darrers anys. Una reforma que afecta l'organització dels jutjats i els serveis judicials i la manera de prestar el servei públic de justícia. I aquesta reforma encara és molt recent. De fet, la fase més important de la mateixa fa només cinc mesos que està en marxa. Per això creiem que el que primer tocaria és fer funcionar aquesta reforma, avaluar-ne els resultats i corregir allò que no funcioni. Li ho dic sincerament: crec que no és el moment de redactar un nou pacte. És el moment de fer funcionar la reforma i de posar-la en marxa.

I això és precisament el que està fent el Govern. El Departament de Justícia treballa conjuntament amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, amb la fiscalia, amb els col·legis professionals i amb la resta d'operadors jurídics per detectar els problemes que ens trobem i introduir millores, i també garantir el desplegament que sigui un èxit d'aquesta reforma. Per tant, el diàleg existeix, la participació existeix i el treball conjunt també existeix. I aquest diàleg que vostè demana ja s'està exercint. Però mentre vostès presenten mocions el Govern ha d'actuar, i en aquest sentit s'ha consensuat amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya una proposta de noves places judicials per adaptar-la a les necessitats reals del territori. S'està desplegant la nova organització judicial prevista a la reforma. S'estan reforçant plantilles, s'està invertint en digitalització i modernització tecnològica. També s'està treballant en una millora de la llengua. I després de més d'una dècada sense cap tipus de millores significatives. i d'això me'n sento especialment orgullós, s'han destinat 8 milions d'euros addicionals al torn d'ofici i a l'assistència jurídica gratuïta. Decisions, recursos i fets concrets.

Per això em sorprèn que es plantegi aquesta moció com si no estigués fent res, quan la realitat és que hi ha una transformació profunda en marxa que requerirà temps, requerirà seguiment i també requerirà responsabilitat. I tal com vostè m'ha interpellat a potser plantejar-me un canvi en la votació, permeti'm que li faci una reflexió, i jo li demani el mateix. Demà el Parlament debatrà els pressupostos. Per tant, el seu partit tindrà una oportunitat magnífica per demostrar si la seva preocupació per la justícia

és real o no. Perquè millorar la justícia no es fa només presentant mocions, també es fa amb recursos, es fa reforçant serveis, es fa donant suport a inversions necessàries perquè les reformes es puguin desplegar amb garanties. Si realment, de veritat creu en la justícia i que aquesta necessita mitjans, més personal i més inversió, demà tenen una oportunitat magnífica per demostrar-ho.

Les paraules són importants, però els pressupostos són l'eina que permet modificar la realitat. Ho tenim clar: la justícia necessita més recursos, més eficiència i més modernització. Tot això és cert, però això és exactament el que està fent el Govern. I per aquest motiu ens abstindrem en una moció que torna a descriure problemes que tots coneixem però que no aporta cap nova solució i tampoc no reconeix la feina, la bona feina que s'està fent.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, vicepresidenta. Quant a les esmenes, Junts ja va presentar dues esmenes. Una l'hem incorporat mitjançant un acord en el qual, efectivament, si podem incorporar el que ja es va començar, millor. Quant el tema del català, escolti'm, serà objecte del pacte. O sigui que és un tema intern del pacte, però per això no la vam acceptar perquè ja serà per debatre dintre del pacte.

I escolti'm, miri, jo crec que estem fent una cosa important i per mi emocionant, i els ho dic en serio. Hem aconseguit posar d'acord a partits de tot l'àmbit. Els Comuns, als quals agraeixo extraordinàriament, i sap l'afecte que li tinc i que parlem moltes vegades. Esquerra Republicana, amb la diputada Balsera, que moltes vegades..., hem aconseguit fer això, hem aconseguit posar-nos d'acord quasi tots per dir que vostès, els que estan allà dalt, siguin els que ens ajudin a arreglar l'Administració de justícia.

És veritat, senyor Poyato, li tinc una estima extraordinària, d'abans, quan vostè estava a la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats. Miri, efectivament, és el moment. És

ara. Precisament perquè hi ha la implantació, perquè aquests senyors saben com ho podem fer, com podem millorar-ho. I el moment és ara, i si vostè vol de veritat que funcionin els pressupostos i que funcioni l'Administració de justícia acceptin les nostres esmenes, que volem més diners a l'Administració de justícia, que presentarem als pressupostos. Acceptin-les i veuran com millorarem l'Administració de justícia.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat al punt 15 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials

302-00254/15

Tot seguit passem al catorzè punt de l'ordre del dia, què és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I per exposar-la, té la paraula en primer lloc la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda..., o millor bon dia, diputats i diputades. Avui Esquerra Republicana portem a aquest hemicicle una moció que parla de serveis socials. Parla de drets, parla de dignitat i del model de societat que volem construir. Abans d'entrar en el contingut de la moció, voldria també agrair la voluntat constructiva dels grups parlamentaris que han contribuït a enriquir-la amb les seves aportacions.

Hem acceptat diverses esmenes perquè entenem que els serveis socials són una qüestió de país i que davant de grans reptes socials, el que cal és ser capaços de poder trobar punts d'acord. I per això les esmenes incorporades provenen de grups amb sensibilitats polítiques molt diferents, i això crec que ens ha d'enviar un missatge clar a tots i totes. I és que, més enllà de la discrepància legítima, hi ha una realitat compartida.

I és que el sistema català de serveis socials necessita una actualització urgent. I la moció que presentem constata amb claredat que la cartera de Serveis Socials, una de les eines fonamentals del nostre sistema de prestació social, acumula dotze anys sense revisió integral, i durant aquests anys Catalunya ha canviat profundament. Hem patit una pandèmia, una crisi econòmica, un augment de les desigualtats, l'envelliment progressiu de la població, noves necessitats vinculades a la salut mental i a l'addicció, entre moltes altres, com l'exclusió residencial.

Però mentre la societat canviava, la principal eina de planificació de serveis socials quedava desfasada, i per això nosaltres hem volgut incorporar en aquesta moció tres mirades diferents. La primera és la mirada més institucional, i és la necessitat d'una cartera moderna, actualitzada i preparada per poder donar resposta als reptes actuals i de futur. I per això demanem un calendari detallat, públic i vinculat per poder culminar aquest procés i, sobretot, que vagi acompanyat, evidentment, d'una memòria econòmica.

També, la segona mirada és la de les persones. Perquè darrere de cada expedient hi ha una vida, una història de vida. Darrere de cada llista d'espera hi ha famílies que necessiten resposta. I evidentment, quan parlem d'actualització de cartera no estem només parlant de normes o de procediments, estem parlant de persones i de necessitats reals. I per això també el que demanem en aquest sentit o el que plantegem en aquesta moció, perquè també hi ha la mirada de les professionals que cada dia sostenen el sistema amb un compromís extraordinari, i per això el que plantegem és revisar les ràtios i les intensitats d'atenció.

També hem volgut introduir la tercera mirada, la mirada municipalista. Perquè els ajuntaments són els primers o la porta d'entrada del sistema de serveis socials. I saben vostès com estan de tensionats i la manca de recursos, i per això el que hem reclamat i el que reclamem és més recursos per a serveis socials bàsics, però també més recursos per a serveis socials especialitzats. Perquè no és acceptable que molts municipis hagin d'assumir en solitari una pressió assistencial i econòmica cada vegada més gran. I també reclamem mesures que redueixin també els temps d'espera per poder accedir a recursos residencials i d'habitatge d'emergència, una situació que

està generant un impacte molt gran sobre moltes famílies i molts ajuntaments, i per això també hem volgut introduir en aquesta moció.

I aquí, diputats i diputades, per acabar, m'agradaria compartir amb vosaltres una reflexió. I és que

Fitxer 046_2PLE15

la qualitat d'una societat no es mesura només pel creixement econòmic, es mesura també de quina manera acompanya a les persones que més necessiten aquest suport col·lectiu. I avui, diputats i diputades, tenen vostès la possibilitat de fer-ho possible votant a favor d'aquesta moció.

I per acabar, voldria dir que perquè els serveis socials no es gestionin a cop de titular, ni a cop d'indignació, s'han de gestionar tenint en compte dades, amb planificació i amb recursos suficients. I això és exactament el que demanem avui en aquesta moció, una cartera de serveis socials actualitzada, viable, dotada dels instruments necessaris per poder garantir els drets de manera més efectiva possible a la ciutadania. Perquè quan parlem de drets socials, diputades i diputats, parlem que en qualsevol moment al llarg de la nostra vida tots els que hi som aquí acabarem necessitant, de manera directa o indirecta, un recurs social.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada.

Ara té la paraula per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, el diputat Mario García Gómez.

Mario García Gómez

Consellera, diputades i diputats.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, hem presentat una sèrie d'esmenes que eren més de caràcter tècnic que no pas polític, donat que entenem que tècnicament era més adient anar valorant els serveis a mida de les necessitats que van sortint que no pas fer d'entrada una quantificació prèvia. Tot i això,

políticament votarem a favor dels punts inicials de la moció original que ens presenta Esquerra Republicana.

Respecte a l'acceptació de dues esmenes presentades pel Grup de Junts, sí que votarem en contra d'una d'elles i ens abstindrem en una altra, i ho fem perquè allò que pretenen és desviar l'atenció sobre la seva inacció en el passat en comptes de posar de relleu la proactivitat de present d'aquest Govern.

Volem subratllar d'entrada la importància que la cartera de Serveis Socials té a la nostra societat, entesa com a l'instrument que determina el conjunt de prestacions públiques i que té com a objectiu garantir l'accés a serveis essencials per a tots i totes. Subratllo tots i totes els que formem part de la nostra societat. Cal deixar palès que aquest contingut no s'havia examinat degudament en el passat tot i els canvis socials i demogràfics que hi han hagut a Catalunya, i ara aquest Govern hi treballa.

Tres idees ràpides sobre la cartera de serveis socials. Primera idea. Cal defugir d'una mirada gerencial i exclusivament economicista sobre els drets socials. La necessitat de tenir uns drets socials forts i ben dotats econòmicament és una qüestió política de primer nivell, és un imperatiu ètic que determina allò que entenem com una bona societat. Li proposo, consellera, inclús un canvi de nom, passar de cartera de Serveis Socials a oferta de Drets Socials o inclús a garantia de Drets Socials. El terme «cartera» pot donar peu a segons quines mirades que posen l'interès econòmic per sobre del benestar de les persones, l'eticitat per sobre de la rendibilitat econòmica.

Segona idea. Cal elaborar un conjunt de prestacions i serveis que siguin suficientment flexibles per tal de poder anar assumint els canvis i protegir l'evolució constant de noves necessitats de la població.

Tercera idea. Cal enfortir i blindar el sistema de drets socials i que sigui igualitari per a tots i totes els membres de la nostra societat que necessitin o puguin arribar a necessitar un ajut públic. La prioritat social i la prioritat real dels ciutadans per sobre de qualsevol tipus de prioritat. I no ens enganyen aquells que ara s'inventen això de la prioritat nacional i que, en el fons, tenen un clar objectiu: afeblir el nostre estat del benestar i el nostre sistema de protecció social. Perquè la prioritat nacional de l'extrema dreta i de la dreta extrema no és altra que la de votar en contra de la prioritat dels treballadors i treballadores de poder tenir un millor sou. Votar en contra de la

prioritat dels jubilats de poder percebre una millor pensió, o votar en contra de la prioritat dels joves de tenir accés a un habitatge, aquesta és la prioritat nacional que té els senyors del PP i de VOX. Per sort, per a tots els ciutadans, les prioritats nacionals venen determinades per la Constitució espanyola i la legislació vigent.

I els vull recordar al respecte, un petit fragment de l'encíclica del Papa Lleó XIV, *Magnífica humanitas*, que els recomano la seva lectura i que diu textualment: «No hi ha dubte que es necessiten lleis justes i instruments de redistribució que corregeixin els desequilibris, fins i tot mitjançant sistemes fiscals que alleugin la càrrega sobre els més febles i exigeixin més als que disposen de més recursos.»

Al respecte, per acabar, dir que els i les socialistes continuarem treballant per construir un estat del benestar més fort, més just i més solidari, generant prosperitat econòmica, sí, però evitant l'acumulació de la riquesa en mans d'uns pocs per posar-la al servei de tothom.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula la diputada senyora Montserrat Berenguer i Messeguer.

Montserrat Berenguer i Messeguer

Bon dia. Gràcies, presidenta. Consellera. Diputats, diputades.

Què és la cartera de Serveis Socials? Aquell instrument que determina el conjunt de prestacions econòmiques tecnològiques de la xarxa de serveis d'atenció pública. El que ens assegura l'accés a les prestacions garantides de la població que ho necessita. I què ha passat fins al moment? Doncs que la cartera de Serveis Socials a Catalunya porta més d'una dècada caducada, obsoleta, un decret de l'any 2010. I ens preguntem, això a què ha estat degut? Molts governs anteriors i cap d'ells ha fet la feina malgrat la reivindicació i l'exigència unànime del sector social. Podríem pensar en respostes del tipus governs dropos, desídia, manca de posar en rellevància allò imprescindible, posar el focus i voluntat política en prioritats equivocades... Qualsevol d'aquestes respostes podrien fer diana i possiblement també s'han aprofitat que el

món social alguns cops resta invisible, no llueix prou, porta escàs ressò mediàtic, no aporta suficients vots i saben que la seva gran majoria de professionals que hi treballen són professionals que compleixen amb diligència i compromís i són col·lectius que històricament s'han queixat poc. Exigim que la nova cartera de Serveis Socials disposi d'aquesta línia d'actualització flexible i permanent per integrar noves prestacions. Ara, demanar flexibilitat i agilitat al PSOE o al PSC en drets socials és com demanar un miracle.

El projecte de pressupostos de la Generalitat presentat inclou, en la disposició addicional setzena, la pròrroga d'un any més de la cartera de Serveis Socials. Doncs no pinta massa bé, oi? No hauria de ser així, però atès que no es fa la feina, no s'actualitza, es treu ràpid la fórmula per poder seguir oferint serveis i els que no estan inclosos, doncs amén. Prorrogar l'obsolet, el caducat, d'això se'n diu ara ser progressista. El progrés socialista en realitat és regrés, significa quedar-se atrapat en el túnel del temps. Ara s'entén millor tot plegat. Durant temps PSC, PSOE, ens han venut fum. Ens han fet creure que el seu estil era el romànic senzill, auster, centrat en les necessitats bàsiques de la gent, quan en realitat són devots del barroc, del rococó, partidaris del luxe, de les làmpades (*aplaudiments*) i d'altres ornaments derivats.

En tot cas, aquesta moció va d'això, de fer complir el més bàsic d'allò que és essencial i dignifica la vida humana, del més auster, del més senzill, però també del més valuós i el que té essencialment moral i humanitat. És hora de deixar enrere el rococó dels despatxos sota sospita i començar a finançar el que realment importa a la ciutadania. Hem fet un total de quatre esmenes, que ens han estat aprovades dues d'elles, donem gràcies i agraiïm a la diputada proponent per la seva entesa, incidim d'aquesta esmena acceptada la revisió de les ràtios tant d'usuaris com de professionals. Entenem que això és de justícia, és una realitat que fa massa anys que dura, de professionals desbordats i de serveis col·lapsats. I també és de justícia demanar un finançament adequat tant per a serveis socials bàsics de primer nivell com per a aquells serveis socials especialitzats. Uns sense els altres no tenen raó de ser.

I l'altra esmena que lamentem no acceptada en un dels punts es diu «S'ha d'efectuar de manera transversal junt amb col·legis professionals, sindicats i el tercer sector aquesta actualització i aquesta participació a la cartera de Serveis Socials». Nosaltres

afegim els serveis propis de competència autonòmica de l'Administració de la Generalitat i també organismes autònoms. No entenem que es pugui deixar de marge l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses o l'ICAA, per exemple, i en aquest punt ens haurem d'abstenir perquè entenem que els de titularitat pública hi han de ser presents sí o sí.

I el mateix passa amb la nostra proposta i darrera esmena de crear un mapa territorial interactiu basat en dades públiques. Sembla que els faci al·lèrgia la transparència, perquè aquesta esmena no ha estat acceptada. I és hora de posar a la llum la gestió, d'obrir les dades a la ciutadania, de demostrar que els recursos públics han de ser serveis de primera línia i no a finançar escàndols. Una mirada àmplia i també tenint en compte que la societat va canviant i, per tant, aniran sorgint noves necessitats a mesura que avança la societat.

Per tant, nous serveis, nous projectes socials amb dades públiques i accessibles per a professionals i per a tota la ciutadania. Es gira feina i s'ha fet tard, massa tard.

Moltes gràcies.

El president

I finalment, per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts té la paraula la diputada senyora Noemí Nieto i Fumanal.

Noemí Nieto i Fumanal

President Rull, gràcies. Consellera. Diputats, diputades.

Voldria començar reconeixent que la proposta que avui presentem Esquerra Republicana assenyala un problema real i compartit, la manca de compliment dels compromisos del finançament per part de l'Estat dificulta la sostenibilitat dels serveis socials de Catalunya. Som un país de més de 8 milions d'habitants, però continuem arrossegant un infrafinançament històric que impacta directament en els serveis socials, la dependència, l'habitatge, l'atenció a les persones més vulnerables. No podem continuar atenent una Catalunya de més de 8 milions de persones amb uns recursos pensats per a una Catalunya de 6 milions.

Compartim, doncs, la necessitat d'actualitzar i garantir la cartera de serveis socials, consolidar els programes existents i reduir la dependència de subvencions i projectes

pilot. No podem continuar afrontant els reptes socials del 26 amb una cartera de serveis pensades per al 2010. La societat ha canviat, les necessitats han canviat i les respostes també han de canviar. Però el primer pas és adequar els mòduls econòmics de la cartera de serveis socials als costos reals dels serveis. Per això compartim la necessitat de continuar elaborant estudis de costos en àmbits com la discapacitat, la infància, la salut mental, les addiccions i els serveis residencials i fer públics els resultats. També valorem positivament l'esmena acceptada per incorporar

Fitxer 16

indicadors d'eficiència, qualitat assistencial i impacte social.

Des de Junts hem presentat esmenes per reforçar la transparència, la rendició de comptes i la identificació de les fonts de finançament. I, lamentablement, ens sap greu que el PSC no vulgui aprovar aquesta transparència.

Darrerament, masses episodis que han posat en qüestió la suficiència i la traçabilitat del finançament, en àmbits com la protecció a la infància, l'atenció a l'ELA o la dependència.

I agraïm que s'hagi acceptat la nostra proposta d'incorporar mecanismes periòdics de revisió de preus, perquè durant anys han augmentat els costos laborals, les cotitzacions socials, l'absentisme, els costos energètics, l'alimentació, les despeses estructurals a un ritme superior a les tarifes socials.

Això posa en risc la sostenibilitat dels serveis i de moltes entitats, dificulta la captació i la retenció de professionals, i acaba repercutint en la qualitat d'atenció. Però aquesta actualització de cartera de serveis socials no serà completa si no reforcem el paper dels professionals dels ens locals i de les entitats socials.

Per això, des de Junts, hem incorporat una esmena per impulsar la simplificació administrativa, millorar també la interoperabilitat entre la Generalitat, els ens locals i les entitats socials. L'objectiu és oferir una atenció més coordinada i centrada en les persones.

Ara bé, des de Junts creiem que hem d'aprofitar aquesta oportunitat per repensar com volem que sigui el sistema de serveis socials els propers anys, tenint en compte, u, el

repte del sobreenvelliment i el seu impacte en els serveis d'atenció a la gent gran. Per això lamentem que no s'hagi acceptat la nostra esmena per analitzar les necessitats futures del sistema.

Dos. Hem de tenir també en compte el creixement de la taxa de pobresa infantil per sobre del trenta-sis per cent. No fa massa anys era del vint-i-cinc per cent. Ara, més d'un nen de cada tres infants es troba en risc de pobresa o exclusió social.

Combinat amb un augment dels diagnòstics de salut mental entre infants i joves, són dades que ens haurien de preocupar profundament, perquè evidencien el risc de cronificació de la vulnerabilitat.

Si després de dècada d'esforços continuem observant pitjors xifres, hem de tenir la valentia de reconèixer que calen noves eines i noves estratègies, perquè la funció dels serveis socials no és administrar la pobresa, sinó ajudar les persones a superar-la.

La pobresa infantil, la inserció laboral, l'abandonament escolar o la salut mental no es poden abordar de manera aïllada. Per això és imprescindible reforçar la coordinació de drets socials, treball, educació i salut. I lamentem que no hagin acceptat les esmenes que anaven en aquesta direcció.

No es tracta només d'incrementar recursos. Es tracta d'assegurar que aquests recursos generin més oportunitats, més autonomia i més cohesió social. En definitiva, Catalunya necessita uns serveis socials forts, sostenibles i orientats a resultats, amb l'objectiu de transformar vides, no només gestionar necessitats. Perquè darrere de cada expedient, de cada prestació i de cada servei, hi ha persones que esperen oportunitats, autonomia i un futur millor.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. És el torn perquè els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes puguin fixar llur posició.

En primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Maria Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Lo que hoy presenta Esquerra Republicana no es una reforma de la cartera de servicios sociales. Es la confesión de un fracaso político de más de una década. Doce años, en los que ustedes se han gobernado, han influido, han pactado y han decidido prioridades. Y, en estos doce años, en lugar de reforzar los servicios sociales, han preferido dedicar tiempo, trabajo y recursos de los catalanes a su agenda ideológica, que no es otra que la de favorecer la invasión migratoria y sus estructuras paralelas, o a sus obsesiones identitarias, llámense embajadas o imposición lingüística.

Lo que ustedes llaman actualización no es más que un intento de maquillar un sistema que han dejado caer, y con él, a todos los catalanes que lo necesitan. Al final, esta propuesta no es más que un intento de blindar ese modelo. Más dinero, más estructuras y más ideología.

Esto no es una moción al uso, sino que es un ejercicio de cinismo político difícil de igualar. Sin quererlo, su propuesta pone negro sobre blanco. Después de gestionar decenas de miles de millones de euros anuales, necesitan seguir pidiendo más dinero. Y con esto, lo que están reconociendo es su incompetencia para gestionar.

Más burocracia, más planes, más informes, más estructuras, un calendario, fases, participación, y todo canalizado a través de agencias y estructuras intermedias para engordar la maquinaria administrativa.

Y lo peor es que cuando VOX aborda la emergencia social, Esquerra Republicana y los socialistas vuelven a rechazar la realidad. VOX pone encima de la mesa el impacto de sus políticas proinmigración, de la presión creciente sobre los servicios públicos, de la saturación que sufren los profesionales y los ayuntamientos.

Cataluña ha visto aumentar su población inmigrante en más de 1 millón de personas en los últimos años, y ustedes se niegan sistemáticamente a evaluar el impacto de esta inmigración en los servicios públicos, en sanidad y en derechos sociales.

Y, sobre todo, se niegan a señalar todo lo que los españoles no reciben, porque ustedes, socialistas y separatistas, se lo arrebatan para dárselo a los que acaban de llegar y parasitan nuestros servicios.

La Administración debe ser sostenible, eficaz y dar respuesta a los catalanes. Cada euro público debe justificarse, cada programa debe evaluarse, y cada política debe tener resultados medibles. Y, en vez de eso, ustedes han creado una Administración pública hipertrofiada que se alimenta a sí misma exprimiendo a los catalanes, y de la que se sirve todos ustedes.

Y ahí tenemos a Joan Ignasi Elena, a Joan Herrera, de Iniciativa per Catalunya, y a Fèlix Alonso, diputado en el congreso por Sumar En Comú Podem, todos investigados por malversación.

Quizá estas últimas imputaciones, bueno, pues, expliquen por qué hoy los Comunes se han abstenido de protagonizar, bueno, pues, la payasada del día, que protagonizan cada pleno.

No pueden venir a hablar de aumentar la financiación como si el dinero público creciera de los árboles, sin garantizar que ese dinero llegue realmente a quien lo necesita.

Porque el problema no es sólo cuánto se gastan, sino cómo se gasta y en quién se gasta. Y esto nos trae, señora consejera socialista, hasta Jesús Gómez Quintas, un hombre de cincuenta y cinco años que trabajó desde los catorce años como cocinero en varios restaurantes de Barcelona.

Le diagnosticaron bronquitis y diabetes mellitus. Le amputaron una pierna y va en silla de ruedas. Tiene una pensión que apenas llega a los seiscientos euros, y paga cuatrocientos euros por una habitación insalubre en un cuchitril lleno de cucarachas y de ratas, en el que yo he estado. Y se lo paga a una okupa extranjera, que cobra, aparte de lo que le cobra a Jesús, más de quinientos euros en ayudas sociales con cero días cotizados en nuestro país.

Señora consejera, mírelo. No se haga la loca. Mírelo, es importante. Jesús vive en la indigencia. Es un gran dependiente, y lleva dos años y seis meses esperando una ayuda que usted le ha negado. ¿No era usted la del *Govern de tothom*? Usted es la del Govern de los inmigrantes, eso es lo que usted.

Ahora que ya lo conoce, ahora que ya conoce a Jesús, es responsabilidad suya, señora Mónica Martínez Bravo. Deje de mantener con nuestro dinero a MENAs y a exMENAs y busque un piso digno para Jesús, y páguele la pensión que se merece.

Y, ojo, mire que cada día tengo la intención de traerle a un catalán como Jesús, que se encuentra en la misma situación, para que usted le resuelva la situación. A ver si empieza a trabajar de una vez por los españoles.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada, senyora Núria Lozano Montoya.

(Pausa.)

Jo vull recordar, senyores i senyors diputats: podem tenir posicions absolutament contràries, fins i tot antagòniques, però la virtut del parlamentarisme és poder-ho fer amb el màxim nivell de decòrum i de respecte. Vull tornar a recordar una altra vegada, i per enèsima vegada, això.

Té la paraula, diputada, senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Seria un autèntic honor pertànyer a la noble professió de pallaso o de pallassa, així que agradaria que facin el favor de no insultar els pallasos d'aquest país ni tampoc intentar instrumentalitzar-los. Una mica més de respecte per a professions honestes i molt necessàries.

Té [#10:49]miga que, precisament, un partit com aquest, que té un punt únic al programa de l'ordre del dia, parli d'obsessions. Vostès que fan intervencions intercanviables, sigui pel tema que sigui, i que fins i tot es permeten el luxe d'ensenyar un DNI no anonimitzat d'un ciutadà individual des d'aquest faristol, que em sembla una autèntica vergonya.

Bé, dit això, i tornant al punt que ens ocupa, de l'ordre del dia, que és prou important com per dedicar-li atenció, es tracta d'un debat que no és ni tècnic ni burocràtic. És el debat sobre la columna vertebral dels drets socials a Catalunya.

La cartera de serveis socials és el document públic que determina a què tenen dret la nostra gent gran, les persones amb discapacitat, la infància vulnerable o les persones en situació de dependència. I la realitat, tal com constata la moció, és dramàtica, perquè fa més de dotze anys que Catalunya viu amb una cartera desfasada, congelada en el temps, i que, per tant, és incapaç de respondre a les necessitats actuals de la ciutadania, que han evolucionat al llarg del temps, mentre, en canvi, la cartera quedava fossilitzada.

Dotze anys, on la societat ha canviat, on la inflació ha pujat, els costos de la vida, i on les necessitats socials han significat, a la pràctica, doncs, avalar un infrafinançament estructural que sosté el sistema a base d'exigir un sobre esforç heroic, de vegades, als ens locals, de devaluar de forma inadequada les condicions laborals de les professionals, i, en certa manera, d'abocar l'asfíxia a un sector social que ja no pot estirar més el xiclet.

Però la responsabilitat de la nostra cambra és fer que els drets socials es puguin exercir amb dignitat i sota un lideratge públic ferm, i no a base de voluntarisme. Compartim els punts de la moció, i els votarem a favor, per responsabilitat envers el sistema de drets socials.

Però permetin-me que faci també un exercici de memòria parlamentària, perquè és cert que parlem de dotze anys de retard. La moció parla de calendaris vinculants abans d'acabar l'any, i els compartim, i demana continuar uns estudis de costos, que vostès mateixos van iniciar.

Benvinguts a urgència parlamentària, a la desesperació front a la falta d'utilitat de la cartera actual, però cal recordar que d'aquests dotze anys de paràlisi, doncs, uns quants, el conseller o la consellera, han estat d'Esquerra Republicana. El que avui ens presenten com una emergència és, en certa manera, la llista de deures pendants que van deixar al calaix.

Van obrir taules de diàleg, cert, van obrir processos participatius, lents, feixucs, que no van culminar finalment a la reforma de la cartera quan era possible, i avui el sistema segueix encallat. Per tant, no deixa de ser un reconeixement implícit d'allò que no van acabar d'enllestir en aquesta etapa de Govern.

I és cert que al Govern no li val l'excusa de l'herència rebuda per continuar de braços creuats. Catalunya necessita aprovar de manera urgent aquesta cartera de drets socials. I actualitzar la cartera no és només canviar el disseny d'un document. Actualitzar la cartera significa revisar ràtios de professionals per evitar l'asfíxia de les treballadores, incorporar nous perfils de manera estable i acabar amb la precarietat de finançar programes estructurals a través de subvencions anuals o de projectes pilots que mai s'estabilitzen a la xarxa pública, tal i com estem tractant a la ponència de llei d'instruments de provisió social.

Si el Govern realment creu en els serveis públics, ha de posar data, pressupost i voluntat política. Fins ara no s'ha frenat la inèrcia ni s'està entomant com seria necessària la inversió estructural.

Actualitzar la cartera costarà diners, naturalment, però la justícia social no es fa només amb reunions de cortesia o no només amb declaracions d'intencions. Es fa també posant partides pressupostàries i assumint la responsabilitat pública de finançar el sistema de forma real i efectiva.

I acabo posant el focus en el municipalisme. Quan la Generalitat triga dotze anys a actualitzar la seva cartera de serveis, qui es menja la pitjor part? Els ens locals. Són els ajuntaments els que es troben a primera línia d'emergència social i de l'emergència residencial, assumint sobrecàrregues econòmiques i havent de pagar de la seva butxaca serveis que tot sovint són competència de la Generalitat, per poder equilibrar els llargs terminis d'espera per accedir-hi, quan no, la falta de resposta

Fitxer 046_2PLE17

d'aquesta, respecte a les sol·licituds de les persones necessitades d'aquests serveis. Això és insostenible; estem asfixiant les finances locals per la inacció del Govern de la Generalitat.

I cal tenir molt clar que la societat catalana no es pot permetre, no ens podem permetre, que el sistema públic de serveis socials es continuï esquerdant. No es tracta de fer política de relats entre els que governaven ahir i els qui governen avui; es tracta,

senzillament, de dotar de dignitat, de recursos públics i de drets blindats la ciutadania de Catalunya.

Hi votarem favorablement.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn, ara, del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra... Hi heu renunciat? D'acord, doncs és el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Vostès diuen que la cartera de serveis socials acumula més de dotze anys sense una revisió integral. Qui governava a Catalunya en aquests moments? Fa deu anys governaven vostès i Junts. Llavors, per què no van engegar abans aquesta revisió? Per què la varen ajornar de manera indefinida?

Aquesta moció és surrealista. La vostra gestió en matèria de serveis socials, tant d'Esquerra com de Junts, ha estat nefasta, i els hi hauria de caure la cara de vergonya.

Recordem dos escàndols que van marcar una època: l'escàndol de la DGAIA i l'escàndol dels cobraments indeguts de la renda garantida de la ciutadania. L'escàndol de la DGAIA va esclatar a principis del 2025 i s'ha estès fins ara, fins al 2026, amb noves revelacions i accions judicials, com les presumptes irregularitats en l'adjudicació de contractes a fundacions privades, com la xarxa al voltant de la Fundació Resilis i Mercè Fontanilles per la gestió de centres i ajudes a joves extutelats. Això va passar el gener del 2025.

El març d'aquest any es va presentar una querella per delictes com malversació de cabals públics d'uns 167 milions d'euros i l'existència de places fantasma en centres de menors. L'escàndol es va agreujar el març del 2025 en fer-se pública la violació d'una menor tutelada durant dos anys per una xarxa de pederàstia sense que l'Administració ho detectés.

Passem a l'escàndol dels cobraments indeguts de la renda garantida de ciutadania que es va destapar la tardor del 2024. La Generalitat va començar a reclamar el retorn

de deutes d'unes 9.500 famílies vulnerables per un error de càlcul en les prestacions de la renda garantida de ciutadania i de l'ingrés mínim vital.

Davant l'impacte social, el Govern va aprovar al desembre, i a cop de decret llei, fer efectiva una amnistia i condonació d'aquests deutes a les famílies que no havien actuat de mala fe. El maig del 2026, el Departament de Drets Socials va anunciar que apartaria les fundacions externes del seguiment socioeconòmic d'aquestes ajudes per passar a una gestió pròpia i automatitzada que evités aquests errors en el futur.

Les investigacions com les de l'Oficina Antifrau i la Sindicatura de Comptes i la posterior querella presentada el 2026 identifiquen que el gruix de les irregularitats es va consolidar entre els anys 2016 i 2024. Aquests fets s'atribueixen a les etapes de diversos exconsellers de Treball i d'Afers Socials d'ambdós grups, que ja hem esmentat abans.

En el cas de la renda garantida, el problema és estructural des de la seva creació. La prestació es va posar en marxa el setembre del 2017. Els errors en el càlcul van començar gairebé des del principi a causa d'un sistema informàtic obsolet que no creuava correctament les dades amb l'Estat. I amb l'aparició de l'ingrés mínim vital el 2020 tot això encara es va agreujar més, creant un caos administratiu.

Aquests dos casos evidencien una sagnia per l'honrat contribuent que s'aixeca cada dia per anar a treballar i pagar religiosament els seus impostos. El seu grup demana l'actualització de la cartera de serveis socials, que es dugui a terme amb la participació efectiva del tercer sector social i les organitzacions sindicals, com si això fos la garantia de netedat. Doncs al contrari, és gairebé com dir-li al pastor que en lloc de posar el gos a vigilar el ramat hi posi el llop.

Aliança Catalana volem un sistema de serveis socials que funcioni, que sigui transparent i dirigit a les persones que ho necessiten: serveis residencials de gent gran, discapacitat, infància, salut mental i addiccions. Ens oposem frontalment a uns serveis socials sobredimensionats i mal gestionats.

En la seva moció posen molt èmfasi en els canvis socials, demogràfics i econòmics produïts durant tot aquest període i les necessitats que se'n deriven. Però no diran pas que aquests canvis no són un eufemisme per no anomenar-lo conseqüències

d'una migracions massives que vosaltres, Esquerra i Junts, heu promocionat? Heu importat misèria, desigualtat i un excés de mà d'obra que no troba feina, i després preteneu que la gent que treballi pagui el seu manteniment i el de les vostres guinguetes.

Primer provoqueu el problema, després cerqueu la solució, una solució que és insostenible. La millor és que es redueixi la població o promocionar la natalitat autòctona, que no és pas omplir el país d'immigrants poc qualificats de cultures del tercer món que dintre de quatre dies no trobaran feina pels imminents i profunds canvis del mercat laboral provocat per la irrupció de l'automatització, robotització i la intel·ligència artificial.

Amb aquesta perspectiva futura, les partides socials que es puguin discutir i aprovar quedaran ràpidament obsoletes i projectaran cap a un sistema insostenible dintre de pocs anys.

La veritable solució és la reimmigració massiva, la contractació en origen segons les necessitats de l'economia en cada moment...

La vicepresidenta primera

Diputada, hauria d'anar acabant...

Rosa Maria Soberana i Bonet

Acabo. Tal com s'ha fet tota la vida.

Moltes gràcies. Home, segons qui ho diu, no es queixen tant, eh.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se, tot seguit, sobre les esmenes, té la paraula la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Primer de tot, moltíssimes gràcies, com he dit abans, a les diputades i els diputats que heu presentat esmenes. Parlo de la companya de Junts Noemí Nieto, el company del partit socialista Mario García i la companya del PP Montserrat Berenguer. Gràcies, perquè crec que les esmenes que han estat acceptades han contribuït a millorar substancialment el text i crec que també d'això va, fer política, va d'això: que grups

parlamentaris totalment diferents ens posem d'acord per posar solucions a l'àmbit social del nostre país. D'això va que estem aquí també.

Respecte a la resta de diputats, també donar les gràcies a la companya Núria Lozano; entenem que ens dona suport. I, companya, si després de governar no podem venir aquí a presentar propostes i fer aquesta oposició al Govern, poca feina fariem. I per això crec que nosaltres també estem aquí aportant aquestes propostes que també són interessants.

Respecte a VOX, miri, diputada García Fuster, és meravellós escoltar-la aquí aportant propostes, sempre; és meravellós –és meravellós–, sobretot després d'aquesta prioritat nacional que molt bé li han dit els veïns i les veïnes de Santa Coloma..., que els hi han dit «gràcies, però aquí som veïns i veïnes i la cohesió social va pel davant». Els hi estan donant lliçons, n'haurien d'aprendre.

(Aplaudiments.)

A la diputada Soberana d'Aliança Catalana, dir-li..., vostè ha parlat d'escàndol. Escàndol és que vostès portin dos anys aquí i no hagin vingut a cap comissió. Això sí que és un escàndol.

(Aplaudiments.)

Això sí que és un escàndol. És que vostè porta dos anys aquí i que no hagi vingut ni tan sols la setmana passada a defensar el seu posicionament sobre els pressupostos..., que li recordo que els seus votants per alguna cosa l'han votat, per alguna cosa l'han votat, senyora Soberana. I una altra cosa, senyora Soberana, si vingués vostè de tant en tant a alguna comissió, com ha fet referència a la de la DGAIA, sabria, diputada..., li estic parlant, diputada; una mica de respecte.

La vicepresidenta primera

Diputada, hauria d'anar acabant.

Najat Driouech Ben Moussa

Una mica de respecte, que jo li tinc per vostè, encara que...

La vicepresidenta primera

Diputada, aturi's un segon...

Najat Driouech Ben Moussa

Dit això, ja acabo, vicepresidenta. Si hagués vingut a la comissió d'investigació de la DGAIA, sabria que les causes estan arxivades.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

La presidència és generosa i quan els diputats s'han sobrepassat en quaranta segons, exactament tots els diputats, és quan la presidència els demana que finalitzin. Per tant, als quaranta segons és quan es demana que es finalitzin les intervencions.

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 15 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut

302-00255/15

I el quinzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per exposar-la, té la paraula la diputada Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Bé; gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Bé, aquesta moció, doncs, neix de la constatació de la desorientació que vam evidenciar en la interpel·lació sobre les polítiques de joventut, especialment en allò que correspon al Departament de Drets Socials i Inclusió, que és qui té la responsabilitat política, però també l'estructura i la competència a través de la Direcció General de Joventut i de l'Agència Catalana de Joventut, per desplegar efectivament les polítiques de joventut.

I aquesta manca de lideratge es tradueix en incompareixences reiterades, en subvencions que arriben tard, en espais de participació que no es convoquen i en arrossegar els peus constant en qüestions que són essencials. I ho diem amb preocupació, perquè aquesta absència i aquesta deixadesa té conseqüències greus, especialment sobre el teixit juvenil i associatiu del país.

Ho hem vist amb la convocatòria anticipada de subvencions del 2026 del Departament de Drets Socials, una convocatòria que per primer cop les entitats han començat l'any sense saber quan sortiria, quan cobrarien, sense saber amb quins recursos podrien comptar i, per tant, sense poder planificar activitats, equips ni projectes amb normalitat, amb la incertesa i amb la inestabilitat que això ha generat en aquests agrupaments escoltes, esplais i casals de joves.

Per això situem en aquesta moció dues qüestions al respecte. Primer, que la convocatòria del 2026 s'ha de resoldre durant el mes d'agost, malgrat el retard en la publicació. I segon, que les bases del 2027 s'han d'acordar amb les entitats i publicar-se en temps i forma, és a dir, abans d'acabar el 2026 per no tornar a produir la situació d'incertesa viscuda a inicis d'aquest any.

També ho hem vist, però, amb la mirada preocupant que s'està projectant sobre les persones joves. En el marc d'aquest pla pilot dels Mossos d'Esquadra als centres educatius, no només creiem que és un error de plantejament, que ho és, sinó també una mirada equivocada, una mirada que assenyala i estigmatitza joves i centres educatius.

I, mirin, els joves no són sospitosos per definició, ho hem dit molts cops, i, per tant, el que necessiten no és més control ni més policia. El que necessiten són referents, necessiten professionals que els acompanyin, necessiten respostes educatives i comunitàries. Per això demanem la retirada d'aquest pla pilot.

I davant d'aquesta manca d'ambició juvenil del Govern i després de constatar que als pressupostos fallits que va presentar el Govern fa uns mesos hi havia un total de zero propostes en matèria de joventut, nosaltres situem aquestes prioritats i, per tant, condicionem els recursos i fixem els terminis amb aquesta moció.

En l'àmbit del lleure educatiu, situem els recursos perquè la T-lleure sigui una realitat i fixem el calendari perquè entri en funcionament aquest mateix mes de setembre. Una eina àmpliament reivindicada per donar resposta a les necessitats de desplaçament amb transport públic que tenen caus i esplais. Per tant, un títol integrat dins d'aquest sistema de la T-mobilitat i amb un cost que ha de ser pràcticament zero per garantir que la mobilitat en transport públic no sigui una barrera per a la participació en el lleure educatiu.

En l'àmbit també de l'associacionisme, condicionem el finançament per crear el centre de recursos i, per tant, desplegar per fi, d'una vegada per totes, la llei de foment de l'associacionisme. Aquest centre, que ha de donar suport tècnic a les entitats juvenils, independentment del punt del país on siguin, perquè fins ara només Barcelona disposava d'un recurs d'aquest tipus i, per tant, el

Fitxer 046_2PLE18

que fem és replicar-lo arreu del territori per garantir aquesta equitat i aquesta cobertura real al conjunt d'entitats i associacions del país. I això també ha de ser una realitat abans de finalitzar aquest 2026.

En l'àmbit de l'habitatge i l'equilibri territorial, situem el pla de retorn i arrelament juvenil al territori, perquè les polítiques vinculades en aquest pla de pobles i el programa Regenera han d'incorporar necessàriament aquesta mirada juvenil. Perquè viure a qualsevol municipi del nostre país no pot suposar una renúncia, sinó que ha de ser una opció real i plena d'oportunitats per a aquests joves i, per tant, caldrà que el Govern elabori i presenti aquest pla abans de finalitzar l'any.

I, finalment, el nou Carnet Jove, situem també l'oportunitat que suposa la finalització del contracte actual per fer un salt d'escala i convertir el Carnet Jove en una política de joventut de primer ordre, que sigui un accés únic als serveis públics que la Generalitat ofereix i posa al servei de les persones joves. Un Carnet Jove que ha de ser gratuït, universal i proactiu també. Per tant, un carnet que arribi directament als joves quan fan dotze anys i que els pugui acompanyar al llarg de la seva trajectòria vital. Per tant, una veritable política de joventut al servei i a la butxaca de les persones joves del país que ha d'arribar el gener del 2027 sense excuses i sense dilacions.

Per tant, donem resposta a les necessitats del jovent i especialment de l'associacionisme juvenil. Condicionem els recursos, marquem també els terminis d'execució i, per tant, cal ara que el Govern compleixi, perquè ara sí, ja no s'hi valen ni excuses ni dilacions.

Gràcies.

El president

El Grup Parlamentari de Junts hi ha presentat sis esmenes i, per defensar-les, té la paraula la diputada senyora Ariadna Urroz i Segura.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. Consellera, diputats i diputades. Des de Junts per Catalunya i també des de la Joventut Nacionalista de Catalunya, som molt conscients dels reptes que han d'afrontar els joves en el seu dia a dia i sabem que necessiten polítiques concretes que ens permetin crear horitzons d'esperança i no d'incertesa com el que tenim avui. Tenim molt clar que un país és un relleu generacional ben fet, com deia el president Rigol, i nosaltres ens conjurem a que això segueixi sent així.

Avui, amb aquesta moció d'Esquerra Republicana, recull diverses propostes en matèria de polítiques de joventut diferents totes elles, però l'important és que aborden diversos aspectes, al nostre entendre, que per desgràcia, són recurrents a la Comissió de Polítiques de Joventut, perquè malgrat el pas del temps, no s'han abordat bé per part del Govern i creiem que això també és una constatació i una realitat. Ara bé, també, com comentava la diputada Mar Besses, molts dels punts resolutòries d'aquesta moció són punts que formen part de l'acord de pressupostos entre president Illa i Esquerra Republicana. Per tant, també entenem nosaltres que ja tenen els suports necessaris perquè aquests puguin ser una realitat i que, per tant, el que els tocarà, en tot cas, més enllà que avui s'aprovi aquesta moció, serà instar i obligar el Govern del president Illa a donar-hi compliment i que no quedin en promeses buides, com ens té acostumats a fer el PSC.

I, dit això, i sí, és ben cert que estem bastant d'acord en molts dels punts d'aquesta moció i ja li avanço que hi donarem suport, sí que ens agradaria exposar una mica alguns dubtes que ens generen alguns dels punts. Ens generen dubtes el desplegament del centre de recursos de l'associacionisme juvenil, el CRAJ, poder-ho fer de manera descentralitzada amb aquest pressupost de 1,1 milions d'euros que han acordat vostès de l'acord de pressupostos i fer-ho dins del termini breu d'aquests sis mesos que quedarien per acabar l'any, aquest 2026; com a proposta per treure un titular, em sembla molt bé, però creiem que potser és poc viable poder-ho fer amb aquests condicionants que li comentava. O bé el punt de la moció que fa referència a la combo, que entenem que la voluntat d'aquest punt és justament poder consensuar

amb les entitats juvenils i de lleure les línies mestres d'aquest guiatge que han de tenir aquestes bases de la subvenció, més que no pas concretar les bases concretes de subvenció, que entenem que jurídicament no seria possible.

Dit això, i entrant una mica en les esmenes que hem presentat des de Junts, que sí que ho hem fet en dos blocs, un primer abordant matèria de lleure educatiu, entenent el context d'emergència en què ens trobem enguany. Aquest any, amb l'objectiu de poder garantir aquesta continuïtat de sortides i de colònies mitjançant aquestes mesures concretes de suport en el sector, la moció feia referència a cases de colònies, albergs i instal·lacions juvenils, que hi estem d'acord, però nosaltres també proposàvem ampliar-ho a aquelles empreses i entitats que formen part de la cadena de valor d'aquest sector. Agraïm, en aquest sentit, a la diputada Besses que hagi acceptat aquesta esmena, tot i que n'havíem presentat dues altres més que no han estat acceptades, com seria la de crear línies estables de compensació justament per a aquestes empreses quan no puguin dur a terme aquesta activitat per motius aliens a la seva voluntat.

I el segon bloc d'esmenes que hem presentat des de Junts per Catalunya són en matèria d'emancipació juvenil, perquè des de Junts per Catalunya tenim molt clar que la política cal que estigui pensada perquè els joves puguem decidir lliurement poder desenvolupar el nostre projecte de vida aquí, a Catalunya, al nostre país. I l'emancipació juvenil és el principal repte que tenen els joves de Catalunya: casa, feina i futur. És així. Aquest és el binomi que necessiten els joves d'aquest país. I en aquest sentit van les esmenes que hem presentat des de Junts per Catalunya.

Agraïm que hagin acceptat l'esmena 5, la que feia referència a l'àmbit de l'ocupació, aquest pla nacional contra la precarietat laboral juvenil i per afavorir l'ocupació i la millora de condicions salarials dels joves de Catalunya, però a la vegada lamentem que no hagin pogut acceptar les altres esmenes que feien referència a l'àmbit de la fiscalitat i l'emancipació, justament proposant des de Junts per Catalunya reduir aquesta pressió fiscal que tenen els joves per poder-se emancipar al nostre país.

Parlàvem nosaltres de les nostres esmenes, d'aquest augment de la bonificació en l'IRPF en el tram autonòmic pel lloguer jove, per adquisició de l'habitatge o la bonificació de l'ITP o impulsant aquest paquet jove, que nosaltres li diem, que

incorpori un programa d'exempcions i de bonificacions de manera progressiva, també en el tram autonòmic de l'IRPF, perquè els joves, durant els primers anys d'activitat, puguin tenir més capacitat econòmica.

I, com deia, proposem aquestes esmenes amb l'objectiu de reduir la pressió fiscal sobre els joves, sobre la seva renda, augmentar aquesta renda disponible que puguem tenir, incentivar la retenció de talent, afavorir l'emancipació juvenil i, justament poder promoure el que deia a l'inici de la meua intervenció, que és que els joves puguin desenvolupar el seu projecte de vida i familiar a Catalunya, si és que així ho volen.

En definitiva, des de Junts per Catalunya i també des de la Joventut Nacionalista de Catalunya, reivindicuem que estem en combat per l'esperança, en combat per l'esperança per garantir un futur d'oportunitats per als joves del país.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn perquè els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes puguin fixar la seva posició. En primer terme per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Pau Ferran Navarro.

Pau Ferran Navarro

Bé; gràcies, president. Avui debatem una moció de joventut d'Esquerra Republicana. Una moció que conté alguna cosa que és raonable, que hi podrem votar a favor, i moltes d'altres que lamentablement no. Però crec que és una bona oportunitat per fer una reflexió una mica més de fons. I és que els joves, en la seva immensa majoria, no estan ni en associacions, ni en consells ni en aquest conglomerat d'interlocutors que sempre planteja Esquerra Republicana.

Els problemes dels joves són uns altres i són bastant diferents dels que vostès plantegen avui aquí en aquesta moció. Nosaltres, quan parlem de joventut, ens agrada, doncs, interpel·lar a una majoria de joves. Una joventut que, sigui de dretes o sigui d'esquerres, té avui un mateix problema que és principal i que és cabdal i és l'accés a l'habitatge, habitatge de compra, habitatge de lloguer, habitatge en qualsevol de les seves modalitats. Aquest és el principal problema dels joves a dia d'avui.

I davant d'aquest problema, davant d'aquesta greu crisi, hem de començar tots per dir-nos la veritat. Per començar, no és veritat que Salvador Illa construirà –gairebé amb les seves mans, com pretenen fer-nos creure els senyors del PSC– cinquanta mil habitatges. No és veritat. No solucionarem el problema d'accés a l'habitatge d'un dia per l'altre. I tampoc ho farem amb els responsables que ens han portat fins aquí.

El problema que tenim es diu oferta i demanda. El parc d'habitatge no creix prou, es construeixen pocs pisos, no hi ha oferta i, per altra banda, cada vegada som més. A Catalunya cada vegada hi viu més gent i això pressiona el mercat, baixen els preus i fa que cada vegada sigui més difícil per a un jove emancipar-se. I davant d'aquesta realitat, vostès què proposen? Doncs posar pals a les rodes, pals a les rodes a aquells que volen construir amb una burocràcia asfixiant que ho endarrereix tot, que ho encareix tot i fa que molts projectes no puguin tirar endavant. Pals a les rodes a aquells propietaris que volen posar el seu pis al mercat de lloguer, però vostès toleren i gairebé promouen l'ocupació i la inquilinació i també fomenten una política migratòria de fronteres obertes, on sembla que aquí hi cap tothom. I mai ens plantejem, mai, si els serveis públics que tenim són suficients o si l'habitatge disponible que tenim serà suficient i no analitzem bé les conseqüències que tindrà tot plegat.

I amb els pocs joves que podrien arribar a plantejar-se comprar un pis, vostès els hi posen una soga al coll en forma d'impostos, impostos com ITP, l'IVA i actes jurídics documentats. Aquest és el model de l'esquerra, ja sigui Esquerra Republicana, els Comuns o el PSC, per als joves en matèria d'habitatge, un model que és nefast. Un model que condemna els joves a no poder marxar de casa, de casa dels seus pares o es veuen condemnats a viure en una habitació compartida. I això nosaltres no ho volem per als joves. Nosaltres aspirem, doncs, a una joventut que pugui marxar de casa els pares, que pugui formar una família, que pugui tenir una llar o que pugui construir el seu projecte de vida amb una mínima dignitat.

Per això ens sorprenen els plantejaments d'Esquerra Republicana sobre joventut, perquè creiem que estan totalment allunyats dels que necessiten els joves. Mentre que els joves necessiten respostes sobre habitatge, sobre feines, sobre impostos, sobre seguretat i sobre futur, vostès avui venen aquí a parlar sobre el Consell

Nacional de la Joventut, que si una T-Lleure per als caus o que si crear un centre de recursos per a l'associacionisme juvenil, qüestions que no representen la realitat dels joves i que no representen les seves preocupacions principals.

Pel que fa a la resta de qüestions que ens plantegen avui, doncs, només podrem donar suport a les mesures de suport econòmic per albergs i cases de colònies i el pla de retorn i arrelament juvenil vinculat al pla de pobles i programa Regenera. Entenem que la inoperància del Govern de la Generalitat, el govern socialista, ha posat en risc la viabilitat de les cases de colònies i dels albergs per la manca de capacitat en la resolució dels conflictes amb el sector educatiu. I, en aquest sentit, evidentment, allà on hi hagi mesures concretes i útils, nosaltres estarem a favor de protegir al sector dels albergs i de les cases de colònies.

I, per últim, m'agradaria aprofitar aquesta ocasió, ja que Esquerra Republicana ha presentat una moció sobre joventut, per recordar què fan alguns dels seus membres de partit, els del Jovent Republicà, a la ciutat de Badalona. No sé si recorden el que fan vostès, com per exemple quan vandalitzen el mobiliari urbà, quan es dediquen també a fer grafitis a les parets. No sé si estan massa d'acord vostès amb el que fan els seus joves i encara el que em sembla molt més repugnant i és pintades a favor de la banda terrorista ETA. *(Alguns aplaudiments.)* Aquesta repugnància és la que vostès promouen.

Per tant, abans de venir a aquest Parlament a parlar sobre joventut, arreglin i eduquin els joves del seu partit, que molta falta els hi fa.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Júlia Calvet i Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. Bueno, permítanme que, para abordar esta moción, haga primero un breve repaso cronológico de los hechos, especialmente para quienes sufren de amnesia selectiva. La interpelación de esta moción se presentó el martes 19, un 19 de mayo. Es importante recordar esa fecha porque mientras la diputada de Esquerra

subía esta tribuna indignadísima, mucho más indignada que en otras ocasiones, indignadísima por la nefasta gestión de este Govern en materia de juventud, resulta que sus jefes estaban firmado el acuerdo que avala los presupuestos de este Govern de tan nefasta gestión. Un acuerdo que llegó a apenas cuarenta y ocho horas después de las elecciones andaluzas. Imagino que sus socios, los del Partido Socialista, les ordenaron no hacer ruido y ustedes acataran el ver, oír y callar.

Pero todo esto no es nuevo. Todo este servilismo no es nuevo. Ya hace mucho tiempo que dejaron de ser la muleta del partido socialista, para esto ya está Junts per Catalunya. Ustedes, directamente, se han convertido en su caminador, avalando su legislatura, sus presupuestos e incluso la presunta corrupción que comparten entre todos, desde Illa, pasando por el exconseller Elena y acabando por los amigos de David Cid. Aquí, como dice el refrán, hasta el más tonto hace relojes. (*Alguns aplaudiments.*) Pero todo teatro, todo teatro y teatro, además, del malo.

Pero para teatro, el contenido de esta moción porque, miren, cuando uno piensa en juventud, en los problemas de la juventud catalana, puede pensar en vivienda, en precariedad laboral, en inseguridad o en otros muchos problemas reales que están poniendo en jaque su presente y su futuro. Pero no, ustedes, no. Ustedes en, lo único que piensan es en seguir

Fitxer 046_2PLE19

regando con dinero público las pseudoentidades juveniles que les son sumisas.

Y no lo digo yo porque, mire, el primer punto de su moción, el primero, no hace falta ir al noveno. Piden aumentar los recursos del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, ¿eh? Entre todas las necesidades de los jóvenes catalanes, sin duda –sin duda–, una de ellas es seguir llegando con más dinero a la cantera de Esquerra Republicana y de la CUP. Por lo visto, los 600.000 euros de dinero público que reciben, pues se les han quedado cortos. Pero sinceramente, ¿cuál es el aporte de esta gente a la sociedad? ¿Cuál es el aporte a la juventud catalana de toda esta gente? No sé, ¿montar aquelarres?, ¿seguir haciendo, encadenar asambleas para preparar la próxima excursión de la flotilla? ¡Es que no lo sé! –no lo sé. Porque si

realmente quieren jugar a ser revolucionarios, que se lo paguen ellos mismos del bolsillo, pero no saqueen a las familias de los trabajadores catalanes... (*aplaudiments*), que eso es una vergüenza.

Pero es que, seguimos, porque a este pozo sin fondo se suman también otras entidades, como por ejemplo la Federació de Casals Joves de Catalunya, otra organización satélite que ejerce como escuela de colocación. Ahora, lo mejor de todo, sin duda, fue escuchar a la señora Besses decir que estas entidades son fundamentales porque transmiten valores. Mire, no: transmitir valores es fomentar la cultura del esfuerzo, de la perseverancia, de la responsabilidad, que es lo que hace el tejido asociativo real. No se ponga histérica señora de Esquerra...

El president

Si us plau, si us plau! Senyora diputada, aquests adjectius són absolutament inacceptables. Endavant. Endavant. Endavant.

Júlia Calvet Puig

Me reitero. Miren, promover el pseudoterrorismo antifa y llamar formación en valores a panfletos titulados «*Com conversar amb un feixista*» no és transmitir valores. Eso es sectarismo subvencionado a costa de los catalanes honrados. (*Aplaudiments.*) Y eso es el resumen. Eso es todo el resumen de su gran defensa de los jóvenes catalanes. Mucho discurso, pero a la hora de la verdad la juventud catalana no es una de sus prioridades. Mejor dicho, es más bien su excusa, su excusa para repartirse el botín y para convertir la participación juvenil en sus redes clientelares. Una excusa que en esta moción no duda de usar también para intentar camuflar su irresponsabilidad.

Porque precisamente en el segundo punto de la moción pide retirar los mossos de los centros educativos, ya que, según ustedes, estigmatizan a los jóvenes, y ellos no son el problema. Hombre, solo faltaría que fueron los jóvenes, el problema. El problema son ustedes. Aquí el único problema son ustedes y sus políticas de fronteras abiertas que han convertido la inseguridad en rutina y la presencia policial en una necesidad. Una presencia policial que precisamente no sufren en los centros educativos de los barrios más acomodados, sino los de los barrios más humildes. Porque son

precisamente esos jóvenes a los que ustedes dicen defender quienes acaban pagando el precio de sus políticas criminales. Así que, señores de Esquerra, si quieren hacer teatro, háganlo. De hecho, llevan toda la vida haciéndolo. Pero dejen de instrumentalizar a los jóvenes catalanes para esconder sus propias miserias.

Y finalmente, con el poco tiempo que me queda, aprovechando que la señora *consellera* está aquí, decirle que me parecía llamativo, por decirlo a alguna forma respetuosa, que diera tantas largas para comparecer en comisión. Pero claro, viendo el nivel de desconocimiento que mostró en la interpelación, pues, empiezo a entenderlo. Porque si viene aquí a repetir frases vacías y a evidenciar esa desconexión de su propio *departament*, pues casi que mejor que antes se entere bien de qué es lo que están haciendo en materia de juventud, porque bastante tiempo nos han hecho perder ya con el paripé de los presupuestos.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Avui, el Grup de VOX està entossudit a resignificar les professions. Primer ha parlat de manera desqualificatòria dels pallassos, i ara els hi ha agafat amb els rellotgers. Doncs miri, nosaltres estem molt agraïts a aquest ofici que permet acotar temporalment la barbàrie i la sense raó en aquesta cambra. (*Aplaudiments.*)

Bé. Parlem d'una moció que interpel·la sobre el present i el futur del teixit associatiu i del lleure juvenils de Catalunya. I pensem que l'enfocament que ha de nomenar donar qualsevol política pública en aquest tema és el dret universal dels joves al lleure, als seus espais de socialització, de creixement personal i d'associació de forma autònoma. Catalunya no s'entendria sense aquest teixit comunitari de base, que és un autèntic dic de contenció contra les desigualtats. I per fer-ho possible la joventut necessita eines reals de participació democràtica. Per això de clar acord a reforçar el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, amb el que vam tenir ocasió

d'intercanviar impressions molt recentment sobre diverses de les qüestions que planteja aquesta moció.

El CNJC és imprescindible i cal garantir-li una interlocució estable i els recursos que es mereix, perquè els joves d'aquest país necessiten espais propis d'organització, de recursos i de coordinació. Necessitem una infraestructura on poder sumar, debatre i autoorganitzar-se de manera autònoma. Compartim també plenament el rebuig a qualsevol forma d'estigmatització dels joves. Ens trobaran sempre en la defensa d'un model educatiu i comunitari als centres d'Educació i no amb respostes policials o plans pilot de seguretat que traslladin marcs de desconfiança cap a les aules. I aquí cal fer memòria, perquè l'estiu passat, de manera unilateral, es va reduir el nombre d'educadors i educadores socials a centres de màxima complexitat per posteriorment substituir-los per categories amb una retribució inferior. I aquestes professions són clau per tal de poder garantir una adequada convivència als nostres centres i per a l'acció comunitària. I, per tant, després no es pot utilitzar el deteriorament de la convivència com a argument per tal d'introduir lògiques no pedagògiques sinó policials a la gestió d'aquesta convivència.

Per tant, un curs després, el que necessitem a les nostres escoles són més educadors socials, en línia amb el pacte de pressupostos amb Comuns, i menys plantejaments policials. Necessitem prevenció, necessitem recursos educatius i no aquesta visió d'ordre i de seguretat que es vol imposar a la infància i la joventut. El suport a la joventut d'aquest país es demostra governant i donant la cara, i això implica, doncs, defugir situacions de paràlisi que s'estan donant respecte a determinades qüestions.

Per això, des de Comuns ens situem en aquest debat amb una combinació de suport i d'exigència. El text proposa calendaris molt concrets i exigents per resoldre subvencions a l'agost o posar en marxa la T-lleure al setembre. Els compartim i demanem rigor. I el demanem molt especialment davant els dubtes que ens genera el redactat d'un punt com és el tercer. Som els primers que defensarem el suport econòmic a les instal·lacions juvenils i a les cases de colònies de base familiar, de base associativa, que fan una feina social impagable, arrelades al territori. I també, doncs, com a garantia d'aquest dret arreu del país.

Però hem de reconèixer que ens ha sorprès la introducció de l'esmena que substitueix les entitats de base associativa per les petites i mitjanes empreses. Hauríem entès la incorporació de les unes, però no entenem la substitució de les altres, i, per tant, hem de plantejar aquesta recança, com també l'element que fa referència a la supressió de l'exigència de pernoctació, perquè pensem que podria obrir la porta a pegats econòmics sense una diagnosi clara des del Departament d'Educació.

I, a part, considerem que les entitats de base associativa són un element absolutament central, tant de l'associacionisme juvenil com del lleure a casa nostra i, per tant, entenem que és molt important mantenir el prioritzar aquestes entitats respecte a aquelles que tenen afany o ànim de lucre. I, per tant, hauríem votat a favor d'aquest punt, però no el podem compartir amb aquest nou redactat, fruit de l'acceptació de part del contingut de l'esmena de Junts.

Pel que fa al Centre de Recursos per a l'Associacionisme Juvenil, el CRAJ, compartim amb el Consell Nacional de la Joventut la necessitat d'un centre de recursos d'abast nacional de manera descentralitzada arreu del territori. També prenent aquesta referència del que funciona en aquests moments, que és el centre de recursos de Barcelona. És una eina clau com a xarxa de suport tècnic per blindar aquesta capacitat d'organització i de coordinació.

El nostre vot a la moció serà favorable per coherència amb el nostre compromís amb el teixit associatiu juvenil, l'equilibri territorial i el lleure educatiu. Som conscients que és un llistat de deures urgents i obligatoris que necessiten de compliment immediat; per tant, calendaris concrets –i acabo, president–, recursos suficients i, sobretot, doncs, reconeixement i respecte per a un teixit juvenil que s'ha guanyat el respecte d'aquest país, treballant a cada barri, a cada poble, en cada ciutat, i el Govern pensem que així ho ha demostrat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I a continuació, per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies. Diputats, diputades: tenim una moció que bàsicament té moltes propostes que són, que parteixen de les necessitats del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, temes que ells plantejaven i, per tant, dintre de les limitacions, hi ha coses que ens agraden més o menys com estan plantejades, però creiem que és una bona cosa que parteixi d'aquestes necessitats, que són necessitats reals que han plantejat i jo crec que està bé que es miri de tirar endavant.

D'una banda, perquè reconeixem aquest paper indispensable de l'associacionisme juvenil: dels caus, dels esplais, dels casals i ateneus, de les associacions estudiantils. Crec que tenen un paper molt important d'escola democràtica i, per tant, tot allò que vagi en la línia que les puguem enfortir, doncs, creiem que està bé. Hi ha molts punts que van en aquesta línia, el reforç del consell, de donar estabilitat a entitats juvenils, de desplegar compromisos. Nosaltres hi estem totalment d'acord. I també lamentem que haguem d'anar defensant, a través de mocions o de propostes de resolució, aquells compromisos que ja ha aprovat el Govern, que són compromisos fermes amb entitats o amb qui sigui, però que després no hi ha manera que es vagin complint, com aquest Centre de Recursos per l'Associacionisme Juvenil, que són promeses que es van fent però que no hi ha manera que compleixin, i sembla mentida que haguem d'anar demanant això a una moció perquè es compleixi allò que s'ha acordat.

Hi ha alguns temes que sí que ens agradaria donar-los una mica més de pes. Hi ha un punt de la moció que per nosaltres és important. És aquest que demana incorporar la perspectiva juvenil en les polítiques d'habitatge. Creiem que és un dels problemes fonamentals que tenen ara, i és cert que aquest buidatge que els joves no puguin viure a la població on han crescut, on s'han socialitzat i on han desenvolupat aquesta activitat, aquest associacionisme, perquè no poden accedir a l'habitatge, perquè al cent per cent del seu sou hi aniria, perquè aquest habitatge està omplert, perquè hi ha ciutats de les nostres comarques centrals on les cases cauen a pedaços, però la gent no té diners per poder rehabilitar. Doncs, realment, sí que creiem que hem de buscar de quina manera s'estableix aquesta perspectiva juvenil que ens permeti que el futur del nostre pobles continuï omplert de vida i que, per tant, per parlar d'aquest arrelament juvenil s'ha de parlar d'habitatge públic, s'ha de parlar de regulació de

preus, s'ha de posar límits a l'especulació. Sense tot això, doncs, no podrem parlar d'aquest arrelament juvenil que cada vegada veiem que perilla.

També volíem aprofitar perquè un dels punts que porteu és aquest del lleure educatiu. Nosaltres creiem que el lleure educatiu és un tema molt important que aporta molts valors a l'educació i, per tant, és important que els infants hi puguin accedir, però crec que sempre hi ha un gran oblidat. Estem demanant ajudes a les empreses que promocionen, a les cases de lleure, i aquí ens oblidem sempre de pensar en les persones que estan treballant al darrere. Amb els monitors de lleure, que també amb aquestes reclamacions que ara tenim al carrer del professorat, també estaven convocats a la vaga. Els monitors de lleure, els monitors de menjador, perquè són gent que també està participant de l'educació dels infants i que són els que tenen els sous més precaris i les condicions laborals més precàries. Per tant, aquí, quan demanem ajudes als empresaris, ens estem oblidant d'una gran part important del personal... *(Pausa.)* Estem avorrits ja. Una part important del personal que també patirà les conseqüències d'això i que no queden reflectides en les seves condicions amb aquesta moció. Però per nosaltres també és un tema que volíem posar en relleu, defensar el lleure educatiu defensant els drets laborals de les treballadores.

I per últim, aprofito que heu incorporat aquest punt del pla pilot de mossos a l'educació. Aprofito per dir que nosaltres estem totalment en contra d'aquest pla pilot. Els problemes que tinguem a l'educació, els conflictes educatius no es resolen ficant mossos i policia, no es resolen estigmatitzant els joves i creient que són un problema, sinó que el que hem de fer és..., el conflicte que realment existeix, perquè tenim una joventut molt precaritzada i amb molts problemes i això a vegades genera conflicte, es resol, en aquestes èpoques en les que s'estan educant, el que han de creure, el que han de créixer és creixent en la resolució del conflicte amb el diàleg, amb una educació que els acompanyi en aquest sentit, no ficant mossos a les escoles. I, per tant, evidentment, com que creiem que la resposta no ha de ser policial, estem totalment d'acord amb la retirada d'aquest pla pilot.

La majoria dels punts de la moció els votarem a favor, i sí que volíem, també... Pensem que amb les esmenes que han incorporat de Junts la moció millora, com també creiem que millora no agafant les que no han agafat del mateix partit.

Moltes gràcies.

Fitxer 046_2PLE20

El president

En darrer lloc, per tal que pugui fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El nostre jovent, avui, té més seguretat, més oportunitats i més futur que el que vam tenir nosaltres a la seva edat? Em temo que no. Jo mai havia hagut d'anar a la festa major amb un esprai antiviolació a la butxaca. Abans d'acabar la universitat ja tenia contracte al sector privat i em vaig poder emancipar sense problemes. Als vint-i-set anys tenia una diplomatura, feina estable, cinc fills i un quart d'hipoteca pagada. I tot sense moure'm mai del que podríem qualificar de classe humil i treballadora.

Avui, aquest relat és inviable. Molts joves no troben feina, i els que tenen la sort de trobar-ne amb prou feines poden construir-se una vida. El banc no els dona hipoteques, el lloguer se'ls menja mig jornal, han de pagar impostos alts per mantenir xous[#01.19] com aquests de la DGAIA. Vostès creuen que hi ha marge per encarregar fills? Molts deserten i se'n van lluny d'aquí. Coneixeran parella a l'estranger i hi establiran la seva llar, i ja no tornaran. Catalunya haurà perdut actius que vostès ràpidament substituiran per immigració il·legal. És la fi de Catalunya, però vostès ho continuen negant i reincidint en l'error.

Esquerra té una habilitat innata en confondre polítiques de joventut amb crear noves estructures administratives a on col·locar amiguets i excàrrecs. Mig Consell Nacional de la Joventut de Catalunya ja els pertany, i volen continuar amb la festa. Els hem de recordar que la joventut catalana és plural i ideològicament diversa? Cap organisme, consell o plataforma pot pretendre monopolitzar la representació dels joves catalans. Les entitats representatives del teixit associatiu juvenil s'han de finançar si són arrelades al territori, si promouen la identitat i llengua catalanes i si transmeten els valors de la nostra nació. Ja n'hi ha prou d'anar subvencionant altaveus ideològics de l'esquerra *woke* o de l'agenda globalista. Les polítiques de joventut han de servir per

enfortir i consolidar el nostre poble, no per diluir-lo ni fragmentar-lo. Caus i esplais han contribuït durant dècades a formar ciutadans responsables, compromesos amb Catalunya i arrelats a la natura. I són aquests valors d'esforç, de cooperació, de responsabilitat i de compromís cívic, que sovint no es veuen a les aules del país entre tanta bandera palestina als passadissos, els que cal potenciar. El que necessiten els joves d'aquest país és que les institucions deixin de tractar-los com a subjectes passius de polítiques públiques i comencin a considerar-los protagonistes del futur nacional de Catalunya.

Demanen a la moció que es retiri el pla pilot dels Mossos als centres educatius. Em temo que no són conscients de les situacions gravíssimes de violència, radicalització religiosa, assetjament, fotografies no autoritzades a menors i tràfic de drogues que es viuen en alguns centres i instituts catalans gràcies en bona part a les polítiques proimmigracionistes que vostès tant avalen i vindiquen. Presentar qualsevol actuació preventiva dels cossos policials com una forma de repressió contra el jovent és ciència-ficció. Amb la presència policial als centres no es criminalitza el conjunt de joves catalans, sinó que s'intenten identificar i reduir riscos i problemàtiques. El que es persegueix és la violència, el descontrol, la impunitat actuals. Són conscients de quants centres catalans, dirigits molts cops per excàrrecs o càrrecs polítics de les seves formacions, han obviat i amagat casos greus d'assetjament escolar, havent-se vist obligada la víctima a abandonar el centre mentre l'agressor o agressors persistien en la seva plaça acadèmica? Nosaltres, la presència policial l'agraïm. De fet, una de les primeres mesures que va prendre el meu govern a Ripoll va ser la creació de l'agent escolar dins la policia local precisament per combatre aquesta impunitat i aquestes males praxis i garantir la seguretat i benestar del conjunt d'alumnes i del conjunt de professorat.

Vostès aspiren a convertir les aules catalanes en centres d'acollida i laboratoris socials; nosaltres pretenem reconduir-los cap a l'ensenyament i la formació. Volem garantir que els nostres fills tinguin més recursos, més futur i més oportunitats que nosaltres, no pas menys. I volem que siguin lliures, que no hagin d'acceptar avals crítics vergonyosos i miserables per una cadira al Parlament, com ha fet vostè, senyora Besses. (*Remor de veus.*) El jovent ha de marcar el camí, no fer seguidisme de qui fa anys i panys que viu de traïr el nostre poble.

El president

Senyora diputada, respecte als altres diputats.

Sílvia Orriols Serra

No he faltat al respecte a ningú, senyor president. (*Remor de veus.*)

El president

Senyora diputada... Té la paraula en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar la diputada senyora Sabrin Araibi Marachi.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, president. Conselleres... En primer lloc, vull agrair al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana la presentació d'aquesta moció sobre polítiques de joventut. És una iniciativa que posa sobre la taula i ens permet parlar de qüestions importants per al present i el futur dels joves del nostre país. De fet, des del nostre grup parlamentari no vam presentar esmenes perquè compartim l'esperit general del text i perquè bona part de les mesures que es plantegen en aquesta moció ja s'estan impulsant o treballant. Això explica que puguem donar suport a la gran majoria dels punts de la moció. I ho fem des d'una convicció clara: les polítiques de joventut no són una política sectorial, sinó una mirada que ha d'impregnar el conjunt de l'acció del nostre Govern.

Perquè parlar de joventut és parlar d'habitatge, d'educació, d'ocupació, de salut mental, de mobilitat, de participació, de cultura o de lleure educatiu, és a dir, parlar de l'acció conjunta de molts departaments i de moltes polítiques públiques alhora, i, precisament, aquesta moció posa de manifest aquesta realitat. Hi trobem propostes vinculades a la participació juvenil, al lleure educatiu, a la mobilitat, a l'habitatge, a l'ocupació o a l'associacionisme juvenil, àmbits diferents però estretament connectats que evidencien que els reptes de la joventut només es poden abordar des d'una mirada integral i compartida.

També voldria destacar que diversos dels punts que avui en parlem, com ha comentat la diputada Besses, són fruit del diàleg i dels acords assolits entre els grups parlamentaris. En aquest sentit, mesures com la T-lleure, el nou model del carnet jove i la posada en marxa del CRAJ formen part dels acords assolits amb el Grup

Parlamentari d'Esquerra Republicana per als pressupostos del 2026. Crec que és important reconèixer aquest fet, perquè quan hi ha capacitat d'acord les polítiques públiques avancen, i qui en surt beneficiada és la joventut del nostre país. També és una mostra de que quan parlem de joventut és possible construir consensos amplis al voltant de mesures útils i transformadores, perquè, més enllà de les diferències polítiques que tenim, crec que compartim la voluntat de donar més oportunitats als joves i de facilitar-ne la seva emancipació i el desenvolupament del seu projecte vital.

En aquest mateix sentit, vull posar en valor la feina del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, encara que algun grup parlamentari doncs menystingui la seva tasca. El consell és l'interlocutor de referència de les entitats juvenils del nostre país i fa una tasca imprescindible de participació, representació i defensa dels interessos del jovent del nostre país. Ho fa, a més, des de la pluralitat i des de la proximitat amb el teixit associatiu juvenil, fent arribar les demandes i les necessitats dels joves arreu del país a les nostres institucions. Per aquest motiu, compartim plenament la necessitat de continuar reforçant el seu reconeixement, la interlocució estable amb el Govern, que ja s'està donant, i els recursos necessaris perquè pugui continuar desenvolupant aquesta feina.

Pel que fa també als punts incorporats a partir de les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, també hi donarem suport, especialment en allò que fa referència a la situació que viuen les cases de colònies, els albergs i les instal·lacions juvenils. Compartim plenament la preocupació del sector i la necessitat de continuar acompanyant unes entitats i uns equipaments que desenvolupen una funció educativa i social fonamental al nostre país. Sabem que estan vivint un moment de dificultat, i precisament per això des del Govern s'està en contacte amb el sector per estudiar les mesures que ajudin a donar resposta a aquesta situació.

L'únic punt que no podem votar favorablement és el punt número 2, que fa referència al pla pilot dels Mossos als centres educatius. La consellera i la nostra portaveu d'Educació ja han pogut doncs donar les explicacions i parlar d'aquest tema durant les darreres setmanes, però sí que voldria recordar que aquest projecte neix de la necessitat de reforçar el benestar de l'alumnat i la convivència als centres educatius; de fet, és una demanda plantejada des de la mateixa comunitat educativa. A més, cal

recordar que no és una mesura universal ni obligatòria per a tots els centres de Catalunya, sinó que és a petició d'aquells centres que ho desitgin. En cap cas es tracta d'una mesura que vulgui estigmatitzar els joves ni substituir, òbviament, els professionals que treballen als centres educatius.

I ja vaig acabant. La joventut de Catalunya afronta reptes importants en matèries tan diverses com l'accés a l'habitatge, l'emancipació, les oportunitats laborals o la participació, i és responsabilitat de tots nosaltres continuar treballant per donar-hi resposta. I per aquest motiu, coincidint amb bona part dels objectius que planteja aquesta moció, des del nostre grup parlamentari hi donarem suport de manera majoritària.

Moltes gràcies.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. A veure, diputat Ferran, jo no he d'educar ningú, però potser a vostè li convindria informar-se millor i no actuar al dictat de les mentides del senyor Albiol. I si atribueix al jovent republicà totes les pintades que vostè ha mencionat, espero –espero– que com a mínim tinguin proves. I, si no, retirin el que acaben de dir, perquè són acusacions molt greus. *(Aplaudiments.)*

Dit això, senyora Orriols, des de la mateixa cadira que té vostè doncs jo li dic que nosaltres continuarem aprofitant aquest Parlament, aquest espai, per millorar, per fer d'altaveu de les necessitats dels joves d'aquest país, de tots els joves d'aquest país, mentre vostè aprofita la seva cadira i aquest espai per propagar les seves mentides i per propagar els discursos d'odi. I, per tant, quan tingui alguna proposta que millori la vida de les persones joves d'aquest país, estarem encantats, de veritat encantats *(aplaudiments)*, que vingui en alguna Comissió de Polítiques de Joventut i que ens l'expliqui.

I pel que fa a les esmenes, agrair les esmenes presentades per Junts per Catalunya. N'hem pogut acceptar dues perquè pensem doncs que milloren el text inicial. En

primer lloc, pel que fa doncs a la situació d'excepcionalitat que viuen les cases de colònies, els albergs i les instal·lacions juvenils i també doncs altres activitats que se'n deriven d'aquesta qüestió, amb aquesta preocupació per la davallada de les reserves escolars de cara al curs vinent, i, per tant, una situació que genera preocupació evident. Perquè, si compartim que el lleure forma part de l'activitat habitual doncs de la majoria de centres escolars i també de moltes activitats d'estiu, també necessitem reforçar, no?, aquelles empreses, aquells centres que acullen també tots aquests joves, tots aquests infants, perquè el lleure educatiu pugui ser una realitat al nostre país.

I, en segon lloc, també compartim aquesta necessitat d'impulsar el pla nacional contra la precarietat laboral, justament perquè creiem que la millor manera de millorar les condicions de vida del jovent passa per salaris dignes, habitatge assequible i amb oportunitats laborals estables i no pas doncs amb aquesta rebaixa sistemàtica de la fiscalitat, que són les esmenes doncs que no hem pogut acceptar i per això hem rebutjat.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 12, 13, 14 i 15 de l'ordre del dia. Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Fitxer 046_2PLE21

Senyores i senyors diputats, iniciem ara les votacions a les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector primari (continuació)

302-00252/15

Comencem amb la votació de la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector primari.

Votem els punts 1 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

De manera conjunta, votarem els punts 2, 3, 4, 5, 6, 8, 13 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 128 vots a favor, cap vot en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 9.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 83 vots a favor, cap vot en contra i 51 abstencions.

Votem el punt 9.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 87 vots a favor, cap vot en contra i 47 abstencions.

Conjuntament votarem els punts 10 i 15.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 128 vots a favor, 6 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, cap vot en contra i 41 abstencions.

I finalment votarem el punt 12 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 11 vots en contra i 43 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia a Catalunya (continuació)

302-00253/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia a Catalunya.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 93 vots a favor, cap vot en contra i 41 abstencions.

I, finalment, votem el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 93 vots a favor, cap vot en contra i 41 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials

302-00254/15

A continuació, votarem la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de serveis, prestacions i protecció socials.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, 2 vots en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, 2 vots en contra i 41 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Suspenem la votació.

Votem el..., tenen tota la raó, votem de manera conjunta els punts 3.a i 7.

Comença la votació. (*Remor de veus.*) Ah, sí, disculpin, ens n'hem saltat un.

Votem el punt 1 bis.

Comença la votació.

El punt 1 bis, que és el que ens havíem saltat, ha estat aprovat per 67 vots a favor, 52 vots en contra i 15 abstencions.

Ara, de manera conjunta, votarem els punts 3.a i 7.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 121 vots a favor, cap vot en contra i 13 abstencions.

També conjuntament votarem els punts 3.b, 3.c i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 132 vots a favor, cap vot en contra i dues abstencions.

Votem el punt 3.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 132 vots a favor, 2 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 3.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap vot en contra i 15 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 113 vots a favor, 6 vots en contra i 15 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 102 vots a favor, 11 vots en contra i 21 abstencions.

I finalment votarem el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, cap vot en contra, 11 abstencions i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut (continuació)

302-00255/15

I, en darrer terme, procedim a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de joventut.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 60 vots a favor, 58 vots en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 117 vots a favor, un vot en contra i 15 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 123 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 15 vots en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 74 vots a favor, 15 vots en contra i 45 abstencions.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 26 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, cap vot en contra i 26 abstencions.

I finalment votarem el punt 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 10 vots en contra i 16 abstencions.

Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu de la Jornada de Sensibilització contra l'Ictus

401-00072/15

Abans de suspendre la sessió plenària, llegirem tot seguit la declaració del Parlament de Catalunya amb motiu de la Jornada de Sensibilització contra l'Ictus, adoptada ahir per la Junta de Portaveus. Abans de fer-ne la lectura, voldria donar la benvinguda en nom de la Cambra al senyor Josep Maria Argimon Pallàs, l'honorable senyor Josep Maria Argimon Pallàs, vicepresident del Patronat de la Fundació Ictus; a la senyora Esther Duarte Oller, directora de la Fundació Ictus; al senyor Miquel Gallofré López, impulsor del Codi Ictus a Catalunya i creador de la Fundació Ictus; a la senyora Aina Plaza Tesías, directora general de Planificació en Salut, i al senyor Pere Cardona Portella, director del Pla Director de la Malaltia Vasculat Cerebral.

Té la paraula la senyora Judit Alcalá González, diputada i secretària quarta de la Mesa del Parlament, per fer la lectura d'aquesta declaració.

La secretària quarta

Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu de la Jornada de Sensibilització contra l'Ictus.

«El Parlament de Catalunya, amb motiu de la Jornada de Sensibilització contra l'ictus, manifesta el seu compromís amb la prevenció de l'ictus i amb la sensibilització, l'atenció sanitària i la rehabilitació de les persones afectades per aquesta malaltia, una de les principals causes de mort i discapacitat a Catalunya i arreu del món.

»A Catalunya es registren més de 13.500 casos d'ictus cada any. Es tracta d'una emergència sanitària de primer ordre que té un profund impacte humà, familiar, social i econòmic. Més enllà de les conseqüències mèdiques immediates, l'ictus pot comportar seqüeles motores, cognitives, emocionals i del llenguatge que condicionen profundament la qualitat de vida de les persones afectades i de llurs entorns.

»Catalunya participa, de l'any 2018 ençà, en el Pla europeu d'acció contra l'ictus 2018-2030 (Stroke Action Plan for Europe, SAPE), impulsat per les principals organitzacions europees de professionals i pacients, amb l'objectiu de reduir l'impacte de l'ictus mitjançant la prevenció, el millorament de l'atenció urgent, la rehabilitació i la recerca.

»Els darrers anys s'han produït avenços importants en l'atenció sanitària, la coordinació assistencial i la innovació terapèutica. Tanmateix, l'impacte de l'ictus continua essent massa elevat i requereix una resposta sostinguda, transversal i col·lectiva que impliqui les institucions, els professionals sanitaris, les entitats socials i el conjunt de la ciutadania.

»La prevenció és clau. Es calcula que nou de cada deu ictus es poden prevenir actuant sobre els principals factors de risc, com la hipertensió arterial, la diabetis, l'obesitat, el colesterol, el tabaquisme,

fitxer 046_2PLE22

sedentarisme o les arítmies cardíaques. Promoure hàbits de vida saludables i reforçar les polítiques de salut pública és essencial per a reduir-ne la incidència.

»Alhora, la rapidesa en la detecció i l'actuació és determinant. Reconèixer els símptomes d'alarma i activar immediatament els serveis d'emergència pot marcar la diferència entre la recuperació i una discapacitat permanent o fins i tot entre la vida i la mort.

»El Parlament de Catalunya vol posar en valor la necessitat de garantir una rehabilitació integral, continuada i accessible territorialment, i també el suport social, emocional i comunitari necessari perquè les persones afectades puguin recuperar al màxim l'autonomia, la dignitat i la qualitat de vida.

»En aquest sentit, el Parlament de Catalunya reafirma el seu compromís en la prevenció de l'ictus i el foment d'hàbits de vida saludables.

»Dona suport a les campanyes de sensibilització i educació sanitària sobre la detecció precoç dels símptomes de l'ictus i la importància d'actuar amb rapidesa.

»Reivindica la necessitat de continuar reforçant la resposta sanitària urgent, la coordinació assistencial, la rehabilitació i la recerca vinculada a l'ictus.

»Reconeix la tasca imprescindible dels professionals sanitaris, investigadors, entitats socials i associacions de pacients en l'acompanyament i defensa dels drets de les persones afectades.

»Reitera la necessitat d'avançar cap a una atenció integral i equitativa arreu del territori, per a garantir l'accés equitatiu a tots els recursos assistencials i rehabilitadors necessaris a tot Catalunya.

»Finalment, el Parlament de Catalunya fa una crida al conjunt de la societat catalana a implicar-se activament en la prevenció, detecció i superació de l'ictus, perquè salvar vides, reduir discapacitats i garantir una vida digna a les persones afectades és una responsabilitat col·lectiva.

»Palau del Parlament, 3 de juny de 2026»

El president

Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del centenari de la mort d'Antoni Gaudí i Cornet

401-00073/15

A continuació, llegirem la Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del centenari de la mort d'Antoni Gaudí i Cornet, adoptada ahir per la Junta de Portaveus. Abans, però, vull donar la benvinguda al senyor Josep Baiges Gispert, segon tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Reus.

Dono la paraula a la senyora Rosa Maria Ibarra Oller, diputada i secretària tercera de la Mesa del Parlament, per fer la lectura d'aquesta declaració.

Rosa Maria Ibarra Oller

«El proper 10 de juny es commemora el centenari de la mort d'Antoni Gaudí i Cornet, un dels màxims exponents del modernisme i un dels arquitectes més influents de la història de l'arquitectura mundial. La seva obra es va caracteritzar per una gran originalitat i una profunda connexió amb les ciències, la religió, la naturalesa i la història i la cultura catalanes, plasmades en dissenys trencadors, una revolució singular dels cànons del modernisme i una reivindicació dels oficis patrimonials.

»El seu estil propi es va caracteritzar per la generació de formes orgàniques aplicant lleis físiques de la natura, partint del coneixement de la tradició arquitectònica catalana i de l'art medieval, i incorporant la darrera tecnologia del moment a l'arquitectura. Va aportar innovacions a la construcció i el disseny, amb l'ús de materials industrials combinats amb el ferro forjat, el trencadís i aplicant la geometria per a determinar i escalar formes que plàsticament evocuen harmonia alhora que són estructuralment equilibrades.

»Va ésser original tornant als orígens i va esdevenir universal inspirant-se en els paisatges, la història i la simbologia local de la seva terra.

»Antoni Gaudí va defensar una visió de l'arquitectura com una manifestació de bellesa artística i espiritual que va reflectir en moltes de les seves obres, especialment en la basílica de la Sagrada Família. Cent anys després de la seva mort, l'any Gaudí 2026 és un reconeixement de país a la immensitat de la seva figura i la seva obra, una oportunitat per a redescobrir-ne aspectes menys coneguts –com el seu compromís cívic amb la llengua i el catalanisme– i també una invitació a la reflexió i a mirar el món amb la curiositat, la sensibilitat i el gaudi de la bellesa i la naturalesa.

»Per aquest motiu, en ocasió del centenari de la mort d'Antoni Gaudí, el Parlament de Catalunya se suma a la commemoració de l'Any Gaudí 2026 per a reconèixer la universalitat de la figura i l'obra de l'arquitecte, efemèride que ha estat declarada commemoració oficial de la Generalitat de Catalunya i esdeveniment d'especial interès públic per part del Ministeri de Cultura de l'Estat.

»Remarca el compromís d'Antoni Gaudí amb Catalunya, amb el catalanisme, amb la cultura i amb la llengua catalana.

»Reivindica la rellevància nacional i internacional de l'arquitecte, i també la genialitat de la seva obra i del seu llegat, per tal d'apropar-los a la ciutadania de Catalunya i d'arreu en totes les seves dimensions.

»Constata que l'any Gaudí 2026 és un projecte compartit de país que uneix art, cultura, innovació i identitat, i que ens permet enorgullir de la força creadora de l'obra de l'arquitecte com una suma de tots els seus territoris que s'estén al món: des de les primeres inspiracions el seu Reus natal, les formes de la caldereria de Riudoms, la natura i la llum del Camp de Tarragona, el seu primer immoble a Mataró i els treballs inicials a Tarragona, fins a les obres del Baix Llobregat i Barcelona declarades Patrimoni Mundial de la Humanitat per la UNESCO. Barcelona viu, a més, un any especial amb la culminació de la torre de Jesús de la Sagrada Família. Cal remarcar, en aquest sentit, que Antoni Gaudí té set edificis distingits per la UNESCO.

»Destaca que l'arquitecte fou un defensor fervent de la llengua catalana i que esdevingué un símbol de dignitat lingüística, quan l'1 de setembre de 1924, durant la dictadura de Primo de Rivera, fou detingut en negar-se a abandonar l'ús del català davant la policia quan aquesta intentava impedir els actes de commemoració de la Diada.

»Reconeix la vigència dels valors ecològics de la seva arquitectura i posa en relleu la infinitat de recursos inspirats en les lleis naturals que va emprar, amb la cerca constant de l'equilibri amb la natura, fet que converteix Gaudí en un dels precursors de l'arquitectura sostenible contemporània.

»Palau del Parlament, 3 de juny de 2026.»

El president

Se suspèn la sessió, que reprendrem a tres quarts i cinc de quatre, 15.50.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...